5.442

உ

சிவமயம்.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இஃது,

மைலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

கோளப்பஞ்சேரி

செல்லப்பமுதலியார்

அவர்களது

சென்னை,

ஜீவகாருண்யவிலாசம் பிரஸிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1909.

சென்னை, நம்புலையர் வீதி, 28-வது நெம்பர்.

பொருள்.	பக்கம்.
அட்சரபலிதம்	௬௧
அண்டச்சுன்னம்	௨௭
அண்டரண்டநவகண்டம்	௬௨
அநாகதம்	௫௫
ஆக்கினை	௫௬
ஆகாரதீட்சை	௭௬
இந்நூலிற்சொல்லியவிவரம்	௧௬
இந்நூல்சித்தி	௩௯
இரண்டாங்காண்டம்	௧௭
இரசக்குளிகை	௪௫
இரசக்கட்டு	௫௨
இவர்களுக்கு வாத முடியாதெனல்	௮
உலகவாதிகளின்குணம்	௬௯
ஐந்தாங்காண்டம்	௬௪
ஐம்மூலம் ஐங்காயம்	௪௯
ஐங்காயம்	௫௨
கங்கைசமாதிதீட்சை	௬௮
கணபதிதீட்சை	௩௪
கம்பியுப்பு பாரையுப்பு	௭௮
கருத்தயிலம்	௪௬
கல்லுப்பறிதல்	௨௨
கல்லுப்பு	௫௦
கற்பக்கரு	௭௨
காயாதிகற்பம்	௪௪
காயாதிசுன்னம்	௪௬
கிரியை	௧௨
கிளிஞ்சிற்சுன்னம்	௨௬
கீழ்மூலசுத்தி	௪௫
குருமுடிக்கும்வகை	௩௦
குருவண்டு-விடக்கல்லு	௫௮
குருநூலம்பது-மதிவெண்பா-நந்தீசர்நிகண்டு	௭௦
கேசரக்குளிகை	௭௧
கைபாகங்கள்செய்பாகம்	௬௬
கொல்லிவேர்	௨௯
சதகோடிகுளிகை சித்தர்தர்க்கம்	௬௨

பொருள்.	பக்கம்.
சதாசிவபூசை	௩௬
சத்திதீட்சைவிவரம்	௧௨
சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு	௬௭
சரக்குகளின்பெயர்	௭
சரியை ஞானம்	௧௨
சல்லிவேர்	௫௭
சல்லிவேர்	௭௯
சவுக்காரம்	௨௬
சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பி	௧௯
சாதி-தேயம்	௬௩
சாபம்	௩௮
சாபநிவர்த்தி	௩௮
சாபநீக்கல்	௬௮
சித்தர்கள்தர்க்கம்	௬௧
சிவச்சுன்னம்	௩௦
சுத்தகங்கை	௯
சுத்தசலம்	௫௧
சுப்பிரமணியதியானம்	௪௦
சுவாதிட்டானம்	௫௧
சூரியமண்டலம்-சந்திர மண்டலம்	௫௯
திகைப்பூழ்	௫௨
தீட்சைகளின்பெயர்	௮
துலாராசி	௭௩
தேசிநீர்-ஊசிநீர்	௫௧
தேசிநீர்	௭௮
தேயவளப்பம்	௬௩
நவசித்தர்வாக்கு	௫௯
நாதவிந்து-அண்டபிண்ட	௩௩
நாதவிந்து-அண்டபிண்ட	௪௯
நாலாங்காண்டம்	௪௮
நிராதராதீட்சை	௭௫
நிர்க்குணதீட்சை	௭௫
நிலவுப்பு	௧௬
நின்மலதெரிசனம்	௬௧
நின்மலதீட்சை	௭௫

பொருள்.	பக்கம்.	பொருள்.	பக்கம்.
நூல்	௧	மச்சரேகைமுதலியன	௭௩
நூற்கோவை	௫	மணிபூரகம்	௫௪
நூற்றொகை	௩௯	மயேச்சுரபூசை	௩௫
பஞ்சசுன்னவிபரம்	௧௨	மருந்தின்பெயர்	௬
பஞ்சபட்சி	௫௬	மவுனபூசை	௪௦
பஞ்சாட்சரம்	௧௬	முதற்காண்டம்	௧
பஞ்சீகரணதீட்சை	௩௩	மும்மண்டலம்	௫௬
பதினெண்பேர்	௫௮	மூன்றாங்காண்டம்	௩௪
பத்தியம்	௪௪	மேன்மூலசுத்தி	௪௩
பந்தர்ஓமகுண்டம்	௬௮	மோட்சமடைய	௧௦
பரங்கிசவுக்காரம்	௨௪	யோகம்	௧௧
பரபூசைமுதலியன	௭௭	யோகநித்திரை	௪௩
பராபரதீட்சை	௭௫	ரவியுப்பு	௨௦
பாயிரம்	௧	ருத்ரபூசை	௩௫
பாறையுப்பு	௨௦	வயிரவபூசை	௪௦
பிரமவுப்பின்பெயர்	௫	வல்லாரைக்கற்பம்	௪௧
பிரமன்பூசை	௩௪	வழலை	௧௮
பிரமகற்பம்	௬௯	வழலைச்சுன்னம்	௨௭
புத்திகெட்டவாதி	௭௪	வாதம்	௧௧
பூசை	௪௦	வாலைபூசை	௪௨
பூசைக்குறிப்பு	௬௨	விசுத்தி	௫௬
பூதவங்கிசவிவரம்	௪	விடக்கல்	௭௧
பூநீர்தீட்சை	௨௫	விஷ்ணுபூசை	௩௫
பூமிநாதபிண்டம்	௬௬	வெடியுப்புத்திராவகம்	௨௯
பூரணவுகாட்சரம்	௬௦	வெடியுப்புத்தீட்சை	௨௫
பூரணவழலை	௬௫	வெண்சாரைக்கற்பம்	௪௪
பூரணதீட்சை	௭௫	வெண்சாரையுப்பு	௭௭

பரிபாஷைத்திரட்டு

பொருளடக்க அகராதி

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற் காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானோதயத்திப் பரஞ்சுடருலகுக்கெல்லாம்
திரமதாவுதித்தஞான திவாகரன்றிருத்தாள்காப்பு
கரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற்பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாய்செய்ய முருகனைங்கார்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பெனவுரைத்தவாதக் கணக்கொருலட்சந்தன்னைச்
சேர்த்ததுபாதியாகத் திரட்டியேநூலைஎல்லாம்
நாற்பத்துமூன்றுமொன்று நடத்தியகாண்டந்தன்னைப்
பாழ்த்திடினைந்நூறாகப் பாடைநூல்படித்திட்டானே. ௧

படிக்குமிந்நூலுக்கொப்பாம் பராபரமொன்றேயல்லால்
மடத்தினிலுள்ளசித்தர் வாதநூலிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற்றீபம்போலுங் கூறுநற்சித்தர்பாடை
திடத்தபொன்மேருவுக்கித் தீபமாமிந்நூலன்றே. ௨

இந்தநூலைந்துகாண்டத் தியம்பியகருவேதென்றால்
சந்தேகந்தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவியைந்நூற்றுக்குள்
மந்திரவாதயோக மணிபஞ்சீகரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய்வகாரபாட்டை தீட்சையுஞ்செப்புமாதோ. ௩

நூல் - வேறு.

செப்பியதோர் வகைஎன்னநூலின்மேலாந் தீட்சையொடுகைபா
கஞ் சேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள் தத்துவ
பஞ்சீகரணந்தாக்கமோக்கும், ஒப்புவமையில்லாதமவுனக்கூறோடுறு
தியுள்ளவட்டாங்கயோகக்கூறு, மெய்ப்புடையகாயகற்ப சமாதிக்கூறு
வெறியேறியோடுமணி வேதைக்கூறே. ௪

கூறானகாலங்களிடைபாகங்கள் குருசீடபக்குவங்கள் பிரமாணங்கள், பேறானசித்தியிலே யிருபத்தைஞ்சும் பிரபலமாதுன்மறைவுச் சந்தேகங்கள், நீறாகவெளியிட்டுச சொன்னவாற்றா நிகண்டெனவுஞ் சித்திரிறை நினைவுள்வைத்தார், ஆறானுமறுநூறுங்கற்பநூறு மாயிரமுமுகநூறு மடக்கஞ்செய்யே. ௫

அடக்கமுள்ளசூத்திரங்களின்னுங்கேளு வாயிரத்தோடிருநூறைந்நூற்றின்மேலோன், றுடனுக்குளுயிர்முப்பத்தொன்றெண்பத்தொன்றுற்றபதினொன்றொன்று நானூற்றொன்று, கோதறுசீர்மதிவெண்பாக்கவிதைநூறுகூறுநாலைம்பது மதுவோர்கோவையாகக்கிடைப்பதில்லை, பூர்வதவப்பயனாலெய்துங் கிடைத்திடினுநூல்பதனங்கெடுகொள்வோர்க்கே. ௬

கெதியறியாப்பாவிகட்கிந் நூல்கிட்டாது கிருபையுள்ளஞானிகட்கேயெய்துமெய்தும், பதியறியநன்மவுனயோகிகட்கே பரிசுத்தநூலிதுதான் பதனம்பண்ணும், விதியில்லையென்றெண்ணாதே நூலைத்தேடுவிண்டுமிண்டுபேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நிதிதருவாருபசாரநீக்கிப்போடு நினைவுகொண்டுசூத்திரத்தினினைவைப்பாரே. ௭

நினைவிலேஇருப்பதொன்று சொல்வதொன்று நெஞ்சிரக்கமில்லாதசித்தர்பாடை, கனவிலேகண்டபொருள் போலவப்பா காட்டினார் சூத்திரத்திற்கபடமாக, அனலிலேகிருமிசெல்லாவாறுபோல வவர்தமொழிசொல்வாருமில்லை, பனியைநம்பியுழுதவந்தன் கதையைப்போலப் பாடினார்மறைபொருளாய்ப் பாடினாரே. ௮

பாடுகின்றசித்தர்தம்நூல்களெல்லாம் பரிபாடைதெரியாத பாவியோர்க்குத், தேடுகின்றபொருளறியச் சொன்னதல்லாற் றினையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீடிழந்துமாடிழந்துஉள்ளசெம்பொன் வேணதெல்லாந்தானிழந்துமெய்தோன்றாமல், நாடுறைந்துபோவதற்கோவெரியோர்சொல்வார் காணாமற்புதைத்தசொல்லைக்கண்டுதேறே.

கண்டுகண்டுதேறினவரனேகருண்டு கருவறிந்துசெய்தவர்களநேகருண்டு, தொண்டுசெய்துபெற்றவர்களனேகருண்டு தொல்லைஎன்றுவிட்டவர்களனேகருண்டு, விண்டுசொலாதடங்கினவரநேகருண்டு வீண்கரிசுட்டுத்திரிவாரநேகருண்டு, பண்டேவிட்டகுறைகள்வந்து சேர்ந்ததானாற் பலிக்குமல்லால் வீணாருக்கும்பாழதாமே.

பாழ்நெஞ்சேபெற்றகருமிகளெல்லாரும் பாரதனில்ரசவாத மறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவருறவுகூடி நலமில்லாச்சூத்திர

ங்சணான்றுய்ப்பேசி, நீள்புவியிலெமையொப்பாரொருவருண்டோ-நீர
றிந்தவித்தைவெகுநேத்திஎன்றுங், தாள்பெறுகற்கும்பகநா மறிவோ
மென்றுஞ் சாராயந்தனைக்குடித்துச்சண்ணுவாரே. கக

சண்ணினதேயல்லாமற் சூத்திரத்தின் சமுசயங்கடாங்தெளிந்து
சார்ந்தோரில்லை, எண்ணிஎண்ணியவரவர்கடமதுபத்திக் கேற்றபடி
பார்த்தலைந்திடைவதல்லால், மண்ணிலெழு பிறப்பாகும் பிரமசற்பம்
வாலைவிட்டுக்கீழிறங்குங் கற்சுண்ணம்பும், விண்ணவர்க்குமருந்தான
சாரைப்பாம்பும் வெளியில்வெளியானவர்க்கே விள்ளுந்தானே. க௨

விள்ளுமேயாதியிலே யொளியுமாச்சு வெந்தழலாமறுபிறப்புநீல
மாச்சு, கள்ளமதாயிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு காங்கைகொண்டுமறு
பிறப்புவெள்ளையாச்சு, துள்ளியதுபின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு தோகை
மயினிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடிகடைசியெழுபிறப்பிற்றனு
முயர்கோழிமுட்டைநிறம்படிகமாச்சே. க௩

படிகமென்றவண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் பார்க்கவென்றுலா
காசப்பிரமவிந்து, குடியிருக்குமிடந்தானே பூமியாகுங் கொண்டலின
லவதரித்தகுருதானையா, அடியறிந்தாலதின்கீழே வானவன்னி யக்க
ருவைக்கண்டவனேயருள்மெஞ்ஞானி, திடமானவெழுபிறப்பாய் நின்
றமூர்த்தி சிததிரையின்வெண்சாரைத் செழுந்தண்ணீரே. க௪

தண்ணீருஞ்சுண்ணம்புந் தானேசேர்ந்தாச் சகலசித்துங்கைவச
மாத்தானேசிக்கும், மண்ணுடம்புண்ணுடமொன்றுமானால் வாதமடா
வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணுரும்புருடருமே சேர்ந்தாரா
னுற் பிள்ளையொன்று பொன்போலேபிறக்கலாச்சு, கண்ணுரும்பிள்
ளைபிதாசூரியன்றன் கனலிலேபிறிந்தவகைகாட்டினேனே. க௫

காட்டினேன்கிருட்டிசெய்யப் பிரமமென்றுங் கற்சுன்னப்பிரம
கற்பக்கல்லாமொன்றும், மூட்டினேமுலவிந்தயநேபூமி மூச்சில்லைபே
ச்சில்லை மவுனத்தாயாங், கோட்டிகொள்ளுநான்முகத்தன் வயிற்றுக்
குள்ளே குடியிருந்தானுருத்திரனு மாலுங்கூடி, ஆட்டுகிறவாட்டெல்
லாம்பிரமசித்தே யவன்பிறப்புப்பூதவங்கிசத்தைக்கேளே. க௬

பூதவங்கிசவிபரம்.

அங்கசத்தில்வந்ததுதான் மண்ணேயாச்சு தப்பூத மொருமூளை
யங்குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்டவம்மூளையேயிலைபூவாச்சு பருமலரேகாய்

பழமாம்விந்துமாச்சு, திங்களெனும்விந்ததுதான்ரசமுமாச்சு தெளிந்தரசந்தானுமுருண்டுதிரமாச்சு, சங்கையில்லாதுடலாச்சங்குயிருமாச்சு தன்னுடலிங்சீவசெந்து கோடியாச்சே. கள

கோடிஎன்றாலெத்தனையென் றுரைப்பேனையா கூர்ந்துபார் நானாவிதயோனிக்கூத்தை, ஆடிநின்ற மகாபூதவண்டவித்தா லப்பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவிந்துத், தேடிநின்றலைவானே னுனக்குள்ளேயே செலங்குதித்தும்பனிநீர்போற் செபநீராச்சு, ஓடியலோர்பிரமகற்புக்கற்சுண்ணம்புக் குயர்ந்தசிவதீட்சையிந்தச் செயநீராமே. கஅ

செயநீருஞ்சுண்ணம்புஞ்சேர்ந்துகொண்டாற் சிவசிவாகுருவாச்சுசிவனுமாச்சு, மயமானமுப்பூவென்றுரைத்தசெய்தி வகைதெரியச்சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாகநானுரைத்தேனிந்தமட்டுஞ் சமுசயங்கடீரவென்றாற் கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்குமிடந்தானே பிரமகற்ப முடலிருக்குமிடந்தானே பிண்டவித்தே. ககூ

வீத்துக்குணின்றரசமப்புமாச்சு விண்ணிழிந்துவந்தரசமுப்புமாச்சு, சத்தித்தவிடந்தனிலே எல்லாமுண்டு சாகாதகாறானேசவ்க்காரந்தான், புத்திக்குந்தோன்றாதேற்புலத்தியாகேள் பொருளையிந்தநுன் முடிவுக்கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டு நூல்பாடை யாதிப்புக்ககெடுத்தபரிபாஷையெல்லா மியம்புவேனே. உ0

இயம்புகின்றேன்சித்தர்தம் நூலின்பாடை யிலக்குண்டோ கணக்குண்டோ ரசவாதத்தின், சுயம்பென்றவுப்புவுக்குச் சித்தகுடிச்சொன்னவொருபாடைஎல்லாஞ்சொல்வேன்மைந்தா பயம்பிடிக்குஞ்சித்தர்கடங்கோபத்தாலே, பழிவருமென்றரசன்மேலே சாரம்வைத்து நயம்பெறவேசொல்லிவைத்தே னைந்நூற்றுள்ளே, நாதர்கடாமெனைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. உக

நகைத்தவர்களாரென்றாற்புலத்தியாகே ணவநாதர்சித்தர் முதற்பதினெண்பேரும், செகத்திலுறுமால்கனகஞ் சமலைசித்தர் திருமூலவர்க்கமற்றச்சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்கனாற்பாயைக்கருவையல்லாம் பாரதனிற்கோள்சொல்லப் பண்போலவையா, அகத்தியமாமுனியுனக்குத் தெரியாதோதா னைந்நூறுங்குரைவறவென் றருளினானே.

நூற்கோவை.

அருளினவோரைந்நூறும் யாருக்கென்று - கைக்கடந்த மெய்ஞ்
ஞானியருள்பெற்றோர்க்குக்-குருமுகமாய்க் கொடுப்பதல்லான் மற்றோ
ர்கையிற்-கொடுத்தவர்க்கும்பெற்றவர்க்குஞ்சாபங்கூறிப் பெருமையுள்
ளசித்தர்தமைவணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுத்தரவுதன்னாலிந்நூல்
கருவறியஞானிகட்கேவெளியிட்டேனற்கையடக்கமாக வைத்துக்கண்
டுதேறே, ௨௩

தேறவேயிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து - செப்பினனுரோமருஷி
யைந்நூற்றென்று குறவேனந்திசொன்னமுந்நூற்றென்று குருமுறை
க்குமிகத்தெளிவாங்கொடுக்கொணாதால் - ஏறுகின்ற கொங்கணவனெ
ண்ணூற்றுக்கு ளியம்பினான் மணிமுறைக ளெடுத்துச்சொன்னான்-பே
றுபெற வேண்டுமென்றாற் பிண்ணாக்கன்றன் - பிள்ளைசொன்னவெண்
ணூறும்பேணிப்பாரே. ௨௪

பார்க்கின்றமூலரெண்ணாயிரத்திற், பாடினாற் கற்பவிதி யிரண்டா
ஞான - மார்க்கமதைச் சட்டமுனி யோகதீட்சை - மறப்பில்லை யெ
ன்று சொல்லிக் கிழித்துப் போட்டான் - ஏற்கவே பூசைவிதி மார்க்க
மெல்லா மெடுத்துரைத்தான் போசனுமேழாயிரத்தில் - தோற்றியந்த
வகையல்லாமிந்தநூல்போற் - சொல்லாதுபிரம கெற்பத் தொகுப்பை
க்கேளே, ௨௫

பிரமவுப்பின்பெயர்.

தொகுத்தபடிசொல்லுகிறேன்காரசாரத்-தோன்றுதபாடாண மு
பசாரங்கள்-வகுத்தநவலோகங்கணட்சத்திரங் கண்மலைபூமி மூலிகைகள்
கருமானங்கள் மிகுத்த சிலவுதகங்களெ தற்கானுலுமெய்ஞ்ஞானபிரமக
ற்பம்வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியபிரமகற்பவுப் பின்மார்க்கப்-பரி
பாடைப்பேர்வகுத்துப்பாடுவேனே, ௨௬

பாடுவேன்பிரமவுப்பின்பேர்யாதென்றாற்-பாங்கானமுதற்பேர்தா
ன்வழலையென்பார்-தேடியேசொல்லுகிறேகிரண்டாநாமங் - தெளிவான
வண்டபிண்டஞ்செப்பலாகும்-யேடணையாமூப்புக்குமூன் றுநாம-மிடை
கலைபிங்கலைசுழிமுனையென்றாகும்-வாடவேவேண்டாங் காணைத்துநாம
மனமொத்துப்புலத்தியனே மகிழ்ந்துகேளே, ௨௭

மகிழ்வாகமதிபரிதியெரிவில்லம்பு-வாகானதசநாமம் வகுக்கக்கே
ளாய்-இகறிரையந்தனித்தியம்பிரண்யகறப-மிடிவாய்வு கௌரியரிதார
மேகம்-புகழ்கேசம்பீசமிவைமீனைந்தைன்பார் - புலத்தியனேசோடச
யாநாமஞ்சொல்வேன்-திகழ்வயிர முரிஞ்சினங்கடுக்காய்நஞ்சு-கிகையுவ
ர்மண்டிரிகுணசல்சலாஞ்சே, ௨௮

நஞ்சானபாடாணமமுரிவிந்துநாதமுவர் வெள்ளைக்கல்பூமிநாதந்துஞ்சாதசோடசமாநாமமாச்சு, தொகை யிருபத்தஞ் சுக்குவிவரங்களாய்-வெண்சாரைகருநெல்லிலவணப்பூநீர் - வெடியுப்புநவமூலிமிதுனமேடம-அஞ்சாதவடிமுடியுநடுநீருப்பா-மமாவாசைபிரதமையுமைப்பத்தொன்றே, ௨௯

ஒன்றானவிடமுவண்ணான்கிரகங் கொள்ளியுயர்குயவனரக்கி கணபதியூனுப்பு-நன்றானவிடக் கம்பியிருபத்தைஞ்சு-நல்லபஞ்சீகரணமென்றநாமமாச்சு-குன்றுதநாமமுப்பத்தாறுஞ்சொலலக்-கூற்றமணற் பொடிமடையன்குடிபோம்வீடு-வென்றானபிடர்லவணஞ்சாரிபுஷ்டி - தேவடியோசையனுமிகதிர்வெளிசுயமபே, ௩௰

சுயம்பிலிங்கமெழுபிறப்புவிஷ்ணுவையர் - சுடர்படிகமாசிமலம்பண்ணைச்சூடன்-செயம்புகழ் நீரனங்கமலம்பச்சைகாமி சிக்கியொடு புயல்பரமிலத்திற்பூடு-சுயம்பெறு கண்மணிமவுனஞ்சுட்டல்பொட்டல்-நாயகமுமுப்பத்தாறுநாமங்கள் வியன்பெறுசொல்சாடைதெரிண்ணூற்றுறின்பேரை விரித்தெடுத்துப் புலத்தியனேயினிச்சொல்வேனே. ௩௧

௯௯-மருந்தின்பெயர்.

சொல்லவேதிருமேனிகன்மயந்திரஞ் - சோதிவிருட்சம்படலந்தூலஞ்சுக்கம்-வெல்லுமேகாரீய கண்மேலுப்பு - மின்னொளி வெண்கடர்கொச்சிதுருசுசோக்கான்-கல்லுமேவாசிபரிசுத்தன் சர்ப்பங்-கண்ணாடிபாலைநிலங்கரந்தமூத்தான்-நல்லவிறன்கரும்பூனைகடவிற்பாசி - நந்திபுத்தான்சொரிகறடுநண்டோடாமே. ௩௨

ஆகுமேகுருபரமவேமஞ்சூல - மவுரியிந்திரகோபமக்கினியின்கட்டி-வாகுபெறுமீனவளர்புனுகுகாவி-மலைருதுவெண்காரமயநாகம்வள்ளிதோகைகொக்கோடுதலைப்பிள்ளைகன்னி-துத்திவெள்ளையாவரைசோமநாதம்-சாகுஞ்சன்யாசிமண்டைதொட்டிபூரஞ்-சமாதிநிலவுப்பொடிரஞ்சங்கமாமே. ௩௩

சங்குகண்டத்தரிபொன்மத்தம்வித்து - சரபீசமமரமொடு சாளக்கிராமங்-வங்குசிங்குபுரியட்டம்பஞ்சமித்திர-மதியிரவிசோடசமாமதனப்பூடு-குங்குலிய் கோரோசனை கோமயங்குருத்துக்கொன்றை கொடிரசம்பூர்ணமிராசவர்க்கம்முள்ளதாதுகத்தமுருளைத்தேர்க்காலங்களிச்சுண்ணமுட்டையானைக்கலலே, ௩௪

கல்லானயேகசவுக்காரம் வியாக்கிரங்கருவி தொகைபானதொண்ணூற்றுருமாச்சு - சொல்லான நூற்றிருபத்தைஞ்சின்பேரைச், சொலலுகிறேன்புலத்தியனேத் தொகுப்பைகேளு, வில்லோனசை யுள்க்கநவ

ஞ்சனக்குடக்கு-விஞ்சைபகலவன்விளக்கு வேதைகஞ்சன் புல்லானவாமணக்குக்கானல்வேனல்புகைபருக்கால்விருபோகுநாளே. ௩௫

௧௨௫-சரக்குகளின்பெயர்.

நாளானவிந்துப்புக்கழறகொடிக்காய்-நார்த்தைவிடமுட்டிசிறுநாகப்பூக்சி, நாளான நாகல்கட்டம் புறவினெச்சம் - நாட்டுசாக்கனாவேகாத் தலைக்கலகஞ்சம், கோளானகண்சூரியஞ்சமுத்தக்கோளக பாடாணநாயுருவிகும்பம், நீளான முகிபாடாணம் மேர்செட்டி-நீர்வாணமாக்கிராணஞ்சலநீருப்பே, ௩௬

உப்பானவைங்காயம் பசுமைபச்சை-புடலுயிர்தம்பனந்தாதுகருவோடுழி, செப்பானபந்துக்கு நாபிபிராணன்-சித்திரை பங்குனிசில்சரிகாதுவட்டை, மெய்ப்பானகிரியுதயமத்தமேருமேல்விசைதுரும்புசஞ்சல்மித்ருசத்ரு, துப்பானபவளமனோசிலை, துரட்டி சூரிபனை பாடாணத்துய்பதாமே, ௩௭

துய்பசத்திசிவஞ் சீனக்காரஞ்சப்ரஞ் - சுந்தரிதாண்டவ நீலன்சோதனைக்கல், ஐயமின்முனிமதனகாமரூபி-பட்டையணிமாலகி தூற்றலன்னஞ் செய்யபுதுகிலப்பருதிபலமத்தாமன்கொடியுமரிகுடவியகந்தேய்வுகட்டும், குய்யமரவிபீசமணி பூரம்மட்டங் கோடைகுளியானைரசக்குளிகுண்டாமே, ௩௮

குண்டான காரமுடிமலங்கறுப்புக் குதிரைகெந்திபூரேகங்கோவணூர்மண்-உண்டானகிமிளிபொன்னியிணங்கனூத்தையுயர்பிரமனுயிரவன்பா லுண்ணுப்பிள்ளை-பாண்டானசவுடு சுக்கிலம்பாழ்நத்தம்-பஞ்சபட்சியிரங்குவத்துப்பாறையுப்பு-வெண்டானம்போன்றசலுப்புக்கட்டிவீரம்பிருதுவிநீர்விளப்பினுமே. ௩௯

விளம்பின்வோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு - வெவ்வேறே பிரித்தெடுத்து வெளியாச்சொன்னேன்-தளராதேபிரமகற்ப சுன்னத்தோடே - தாழ்வில்லா முந்நூற்றோ டிருபதாகும்-இளம்பிறைவந்துதித்துவளர்ந் திலகுமாபோ - லிந்தவகைப் பொருள்களெல்லா மொன்றுக்காகும், பழங்கனிந்தரசம்போல விந்தநூலைப் பாடினேன் கருவறிந்து பார்த்திடீரே, ௪௰

பார்த்தறிந்திந்தவகைப் பெயரையெல்லாம்-பாடினேற்நூல்களிலேபாடைமார்க்கம், சோத்தறிந்துபாராமலுலகவாதி-செப்பினவோர் சரக்கொன்றைத் தீயிலிட்டு, நீற்றினதிற்கிரியையிலலை யென்றேயேங்கி-நினைவுகெட்டுப் புத்திகெட்டுப் கிகமுங் கெட்டுச் சூத்திரமுங்காணுமற்குருவில்லாமற் றுயர்க்கடலிலேவிழுந்து சுழன்றிட்டாரே. ௪௧

இவர்களுக்கு வாதமுடியாதெனல்.

சுழன்றலையும்பாவிகட்கு நூலுமுண்டோ-துன்மார்க்கசீடருக்குக் குருகமுண்டோ, உள்ளங்கனியாச் சண்டாளர்க்கிரக்க முண்டோ-வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னு முண்டோ - கலங்கமன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ-கன்னிமயல்கொண்டோருக்கி யோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோகவிருப்பமுண்டோ-சவுக்காரநிலையறியார்தாங்கெட்டாரே, ௪௨

கெட்டதென்னெனிலுலகில்வாதியெல்லாங் கிருபையில்லாக் குருக்கள்சொன்ன கேள்விகேட்டுத், திட்டமில்லா மங்கையர்கள் தூரமான தீட்டுமேபிரமகற்ப செயநீரென்று, வட்டகையிற்றூண வாங்கியதிலேபூர-மாட்டுவாரந்தவுப்புவழலையென்பார்-சுட்டபிணத்தையெடுப்பார்தலைநாண்மைஞ்சன்-றுஞ்சு சவுக்காரமென்றுன் சோதிப்பரே. ௪௩

சோதிக்கன்மையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார்-துடியான தாம்பிரத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார் பேதித்துச்செம்புசற்றேபசுமையானுற் - புடத்தில்வைத்துக் கண்ணுமலுயிர்த்துச் சோர்வாய், வாதிக்குங் கைபாகந் தப்பிற்றென்பார், - வகையெனக்குத் தெரியு மங்கேவாருமென்பார்ஊதிக்கண்போனதல்லாற் காரங்காணுருப்பிருந்த விடமறியாரு லுத்தர் தானே, ௪௪

தானென்றபிரமவுப்புவெளியுமாச்சு - சத்தமிட்டவங்குசிங்குதலைகீழாச்சு,ஊரென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு, தும்பிருந்த பாண்டமென்று மண்ணுமாச்சு-ஏனென்றரவியாலே யுருவுமாச்சுதிங்தென்ற மதியாலே குருவுமாச்சு, கானென்றமாரி கடந்தமுதமாச்சு - காயசித்தி வாதசித்தி காணலாச்சே, ௪௫

காணவேசுத்தகெங்கை தீட்டைமார்க்கம் - கபடமதாப் பாடிவைத்தார்சித்தரெல்லாம்-பூணவேசெநீருமபனிநீராலே-பொய்யாதுவழலைவிந்து பொன்னுமாகும் தாணுவன்றே சடைமீதிற்றரித்தாரந்தச்-சந்திரனைக்கையாலேதடுப்பாறுண்டோ-தோணவேவிந்துக்குத்தீட்சைநீரிற் சொலபாடைதனைப்பிரித்துச் சொல்வேன்கேளே ௪௬

தீட்சைநீரின்பெயர்.

சொன்னவொரு சாராயத்தி நீர்கள்ளு - சுரோணித மூலப்புளி நீர்சோமன் செந்தேன் - கன்னிருதுவமுரிமுலை பற்சாறுகுங் கல்லருக்கன்பால்செய்நீர் வெந்தக்காக்கை - அன்னமுரு பிரவாகஞ்சுத்த கெங்கை யாற்றுவெள்ளங் குதம்பையொடுகிளிஞ்சல்வைத்துவன்னியினி

ற்சருபுங்கக்கு வேர்வைதூமை - மதிபோகாப் புனலமுத மதுமென் பாரே, சஎ

மதுவாலேபுகணேதிரி புமைமேனிப்பால் - வளர்கமுதை குருதிவே சரீநீர்நத்தம், சதுர்பெருகிசிறுநீர்பூச்சாரமூசி-சத்திநவாச் சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர் - மதிபிலுறுபிரணவநீர்பனிநீா நாதம்-பாலேயிளங்கும ரிதிராவகங்காரசிப்பி, உதகபடிகற்பநீர்தாளிச்சாரு-மூன்றுகுளிர் கும் பிடுங்கல் கங்கையுப்பதீரே, சஅ

உப்புமதமறுவகைநீர்தயிலஞ்சோரி-யுகரா வெழுத்தகார வெழுத் தோ,காரம்வண், டப்புடஞ்சதீட்சை தசமகண்டசுன்ன மைவிரலிகாங் தமல்ரொட்டிச்சாறு, செப்புநசரஸ்வதிதீர்த்தம்யோகதீட்சை சிவதீ ட்சைசேசடசம்ரீங்காரதூபம், இப்புவியிற் சம்பளஞ்சையோகநாலெட் டென்பர் பாடைத்தொகையெண்பத்தினன்கே, சகூ

எண்பதினுற்றீட்சைவிதி முடிவில்லாம - லிசைத்தாரே சூத்திரத் துக் கிணக்கமாக, மூன்பினறியாமலிது வதுவோமென்று - மூடர்கட் கினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொல்லி வாய்குழறித் தர்க்கம் பேசி - வயிர்பிடித்துத் தெருவில்வரும்வாதப்பேய்களை. கும்பு கண்டா லவர்களிடஞ் சொல்லவேண்டாங் - குருமுறைச் கென்னூல் தேடிக்கூ ர்ந்துபாரே, ருo

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே முப்பதிலேகைபாகங்கள்-குணமானவை ம்பதிலே குருவின்பாகம், நேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைமார்க்க நிச மானநானூற்றிடை நேர்பாகம்-சார்ந்துபார்மதிவெண்பாததீட்சைபாக ஞ்-சவுமியமாமாயிரத்தில் நேகபாகம, தேர்ந்துபாரிந்நூலிற்பாடைபா கஞ்-செப்பினேனிந்தநூல்சிவனுரொப்பே, ருக

சுத்தகங்கை

நூலிலேசுத்தகங்கை நீரைக்கேளாய்-புரோமரிஷியைந்நூற்றினு க்கங்காணும், பாலெனவேசுத்தகங்கை தன்னைப்பெற்றபாவைக்குமுக நாலுகாறுனேழு-மேலெல்லாம்பஞ்சவன்னஞ் கைதானெட்டு-விரல்பதி னொருசெவ்வாய்கலேதானென்று, சூதலெனவேபத்துநாள்சென்றபின் பு-சுத்தகங்கை யென்றொருபெண்பெற்றிட்டாளே. ருஉ

பெற்றிட்டபிள்ளைபிதாசந்திரனுச்சு-பிறந்தவுடன்மறுநாடாணிறந் துபோச்சு, உற்றவுதயாதியினிற்பிறந்தபிள்ளை-யுதவமல்லாற்செத்தபிள் ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும்பெற்றெடுத்தாயின்கண்ணே-யெ ண்பத்து நான்குயிர்க்கு மிசைந்தயோனி, சித்திபெறச்சிவசத்தி யிரண் டுங்கூடிற்-சிவசிவாசகலசித்துஞ்சிக்குந்தானே. ருந

சிறுகுகின்றவாயின்ற ஞதந்தானே-சிவகங்கையாகாசத்தூறுதண்ணீராம், முக்கியமாய்முதற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின்-மூத்தவளுக்கிளையவளாமோடிகாரி சருக்கரைபோற்கனிவாச்சி பச்சைமேனிச்-சந்திரனைக் கண்டவுடன்றானேசேர்ந்தார், கொக்கிறகுபோலாணும் மறுசென்மத்திற்கோதைக்குக் குடியிருப்புக்கொண்டானே. ருச

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலநாட்சென்று - கொடுமையுள்ள சென்ம மதாய்ப் பிறந்தான் மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ்சிரிக்கலாச்சு - கன்னிகுடியிருந்தவிடம் பாழமென்று, வண்டர்க ளெல்லாம் விலகியொதுங்கிப்போனார் மதிசிறந்தபெரியோர்கள்வணங்கிநின்றார், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து-துகளிலாப் பிரணவனேசுயம்புநீரே, ருரு

நீரானகல்லுப்புநாதச்சுன்ன - நீற்றெடுத்தாற்பிறகு நிசமாகுங்கங்கை,ஊறுகின்றசலந்தனிலே சிவமுஞ்சேர்ந்தா-லுத்தமனே சிவ்வுப்புக் குருவுமாச்சுமேவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்க்கம - வெளியிட்டுச் சொல்லிட்டேன் விள்ளவேண்டாம், பேர்பெறவேண்டுமென்றார் சூத்திரத்தின்-பிரமாணக்கருவைவ்யினிப்பேசுவேனே. ருசு

மோக்ஷமடைய,

பேசுவேபிரமாண மறிந்தோன் சித்தன் - பிரமவுப்பைக் கண்டவனே குணசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன்சித்தன் - மாயைதனைவிட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்தவனே கிரியைபெற்றோன் - பூவுலகத்தோடிருந்தோன் சரியைமார்க்கன் ஊசரத்தி னீர்பிரித்தோன் தீட்சைபெற்றோ - னேகோகோ ஞானமெல்லா முலகுதானே, ருள

உலகுமுதற்சரியையோ வருத்தாற்பத்தி-யுற்றுநின்ற கிரியையைதீகமாகும், பெலமானயோசம் வாதம்மிரண்டும் பேசுவாருவ மானப் பிரமாணத்தால்,நலமானஞானமதே யதார்த்தமாகு - நான்கு மிந்தப் பிரமசற்பத்தாலே யல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மயங்கவேண்டாம்-பரமசித்தர்மறைவாகப்பாடுநூலே. ருஅ

நூலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி-நோக்கமில்லா திருந்தக்காற் சரியையாகும் - மால்செய்யுமரந்தனிலே பேயுண்டென்று மனத் திதித்தாலேதீக கிரியையாகும் - மேலுவமை மரைபசுப்போலென்றல்யோகம் - விசாரணையாற் பிறியும் ரசவாத வேலைகால சருவெனக் காண்டல் பிரத்தியட்சங் - கதிகாநமென்ஞானமெனக் காணலாமே, ருகூ

யோகம்,

ஆருமேபுகையதனைக்கண்டுவெய்ய-வக்கினியுண் டென்பதுவே யனுமானந்தான்-போகுமிந்தப்பிராமணத் தனுபவத்தைப்-புகலுகிறேன் புலத்தியனேபுத்தியாய்க்கேள்-சோகமில்லாவக்கினியே நகாரரூபந்-தூனமேயனுமானமாகும்பிண்ட-தேகமேபுகையாலுற் புகையையின்றதீக் காட்டமமெகன்றேதெரிந்துகொள்ளே, சூ ௰

தெரிந்துகொள்ளுந் தூமத்தைக் கண்டேயங்குத - தீயிருக்குமென்பதை நிச்சயித்தாற்போலும் - அழித்துவிடும்பிண்டமதேவழலையெண்ணி - லப்புகைதானெருப்பாகிலதுவு மெய்யே-எழுந்தபுகையாவுமிந்தக்காயவுப்பே-யெரி திரும்புதக்கினியு மெங்கென்றேபார் - குளிர்ந்தபுகை யச்சுனியு மொன்றே யொன்று கூறினானனுமானக் குறிப்புத்தானே, சூ ௧

குறிப்பானயோகத்துக் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத்தியனேகூர்ந்துபாராய் - வெறிப்பானவஸ்துவென்றே வெறுநீருக்குமெஞ்ஞானமதியமுத விந்துவுக்குஞ்-செறிப்பாகவுவமானமொன்றக்கொன்று-செப்பினார்சாரயத்தனைக்கொள்ளென்றே-மறிப்பான புத்தியினாற்புகைநீருண்டு-மாளாமனமதியமுதம் வாக்காலுண்ணே, சூ ௨

வாதம்,

உண்ணவே மவுனரசவாதயோக-முத்தமனேவானிரச வாதகாது விண்ணுறையும்யோகரசவாதத்திற்கு-விந்துநாதயபொருளை விளப்பக்கேளு-தன்னிறையுந்தாதுரசவாதத்திற்குச-சதுரானலவண மதேவிந்துநாதம்-பண்ணரியவிரண்டிக்கும் பேரொன்றாகும்-பாடையினாலுவமானப்பற்றிப்பாரே, சூ ௩

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டுப் - பாடினானுவமானப் பாடையாலே - வாரப்பாத்ததவிந்துவழலைக்குமபேர் - மவுனமென்றவாசியோக வாழ்க்கைக்கும்பேர் - ஆரப்பா விதையெடுத்திலே சொல்லா - ரதையெடுத்திதிற்புகட்டியதுவாமென்பார் - கூரப்பா நாதவிந்துமுடித்தபேர்க்குங் - கூச்சமற்றஞானமென்னும் பொருடான் வாய்க்கும்-சாரப்பாலவணவிந்துபூமிநாதங் - தமையறிந்து முடிததவர்கருத்தங்கமாமே, சூ ௪

தங்கமதையுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ்-சாரமென்றுங்காரமென்றுந்தருமேபூமி-வங்கென்றுஞ்சிங்கென்றும் பூமிநாதமதியிரவிசுழிமுனையின்மாட்டாக்கானுப்-திங்களென்றவுடல்சித் தேய்தற்கேபூமி-திருக்கொடுக்கமாட்டாமற்செகத்துள்ளோர்கள் தங்கள்பஞ்சேந்திரிய விந்துநாதம்சவுக்காரமென்றெண்ணிதவறுண்பாரே. சூ ௫

கிரியை.

தவறுமல்யோகமொடு வாததத்திற்குஞ் - சமர்தான மானபிரமான
ஞ் சொன்னேன்-பவமான கிரியையெனுமைதீதத்தின-பாடைதனைப்பி
ரித்துரைக்கப்பண்பாய்க்கேளு கவரானமரந்தனிலே பேயுண்டென்று
கைகாட்டப்பேயின்றன்கண்ணிற்கண்டாற்-சிவமான மந்திரசித்தி யுண்
டாமென்று-சிந்திப்பதேகிரியைசெழிக்குந்தானே, சுஎ

சரியை-ஞானம்.

தானென்றசரியைக்குக் காமியார்த்தந்-தருமத்திற் குருதிமெஞ்ஞா
னமாமென்றீன மறுபாக்கிய வான்றுபத்ரயோ - னிருவரையுஞ் சாட்சி
யெனவெடுத்துக் காட்டில்-ஊனென்றசரியையிது பத்தியாச்சு-துத்தம
னேஞானபிரதிட்டைகேளு நானென்றவிருதிதனிலூற்றுப்பார்த்து-நல்
லகட்டையென்றறிதனஞானமாமே, சுஅ

ஞானமென்ற பிரமாண மூலங்கண்டா - னலமான நூற்குறிப்பு
நன்றுப்த்தோற்றும-வாகனமென்றயோகசித்தி காயசித்தி-வாதசித்து
ங்கைவசமாய்வாகாரத்தாலே-கியானமென்றே னானென்றே னெங்கே
யென்றேன்-காயசித்திபெற்றநிசக் கருத்துளோர்க்குப் பானமென்றஞா
னசித்திமுத்தியாகும்-பஞ்சசுன்னசகருவையினிப்பகருவேனே. சுஅ

பஞ்சசுன்னவிவரம்.

பகருவேன்குக்கிடத்தின்சுன்னமொன்று-பரிவானகற் கிளிஞ்சிற்
சுன்னமொன்று நிகரில்லாவெள்ளைக்கற் சுன்ன மொன்று-நீரானகடற்
னுரையின்சுன்னமொன்று-சுகமானவலம்பு நீயின்சுன்னமொன்று-து
களிலாவஞ்சுவகைச்-சுன்னத்தாலே-தகைபெறுசீர்நாதமதைச்சுண்ணு
ம்பாக்கிச்சாகரநாதஞ்சேர்க்கத்தண்ணீராமே, சுகூ

தண்ணீராஞ்சிவகங்கை சுத்தகங்கை-தாயானபிராணனுமே சத்தி
ரபானம்-தண்ணீராஞ்சத்தியெனு நாதத்துள்ளே-கலந்தபரப்பிரம விந்
துகலந்ததானல்-ஒன்றான சுக்கிலமூங்குருவுமாச்சு-ஓகோகோதங்கரசமு
தித்ததம்ம-மண்மேனுடுபுலமுதலாவேமமாச்சு - மாறுமலிந்திரன்போல்
வாழ்வுண்டாச்சே, எ0

சத்திதீட்சைவிவரம்,

வாழ்வானசத்திக்குத்தீட்சைமூல-வகையறியசசொல்லாது நூல்க
டோறும்-தாழ்விலலாசத்தியுஞ்சிறசத்திக்குள்ளே-தான்கலந்துமுன்செ
ன்மந்தானேசென்றாள்-கோளேதுமில்லாதநாதசுன்னங்குறுமந்தசுன்ன
நவகடலின்மூழ்கித்-தாளான பிரணவநீர்தானுமாச்சு - சவுக்காரசெயநீ
ரைச்சாற்றினேனே, எக

தோற்றுகின்றசிற்சத்திபஞ்சமித்திரஞ்சத்திக்குப்பின்புதித்தபோ கசித்தி, வேற்றுருவுபோலிருந்த லுயிருமானன்-மேதினியோர்க்கு பகாரிபஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந்தீட்சைவிட்டாற் சுத்தகங்கையாகாதுநாதசத்திகாற்றடிக்குங்காந்த மலர்கடலுஞ்சே ர்ந்தாற் கரைகாணுவாதசித்தி கைக்குள்ளாச்சே. (எஉ)

ஆச்சப்பா சிவத்திற்கு தீட்சைமார்க்க மைந்நூற்றிற்சொல்லுகி றேன்விரிவதாக, மூச்சப்பாநாதமெனு முன்னிற்பின்னின்மூதண்ட பிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே தோச்சப்பாவபிடேகஞ்செய்யச்செ ய்யத்தோஷமெல்லாம்விலகியே சுயம்புமார்க்க நீச்சப்பாகடல்கடந் தேயமுதமாச்சு-நிசமாச்சு சிவதீட்சைநினைவாய்ப்பாரே. (எங)

நினைவாகப்புருடனுக்குப்பெண்மேல்மோக-நெரிகரி பூங்குழன் மகட்கடாவன்மேன்மோகம் கனமருவுமிருவருமேகலந்தபோதுகம லமலர்வதனமோடுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினுலெல்லாமு ண்டாமிந்த்விதமாயிருக்குந்-தீட்சைமார்க்கம், வனவாசமாய்த்திரி யும்வேடத்தோரே மன்னவர்க்கு மங்கையர்க்கும் வயதுகேளே.

மங்கையெனுமுகாரசத்தி நாதத்தாய்க்கு வயதுபத்துச்சந்திர ன்றன்மகளுமானள், திங்கண்முகம்போலிருப்பாள் சிறியகன்னிதிர ண்டபின்புகுடிலைவிட்டுத் தெருவில்வந்தாள், கங்கணத்தியென்றொ ருவன்காப்புமிட்டான் காலெடுத்தேகாலிகந்தைக்கிட்டான், பங்கமி ல்லாவயதுபத்துச் சென்றகன்னி பசிதவிர்ந்த வாதிமுகம்பார்த்தி ட்டாளே. (எரு)

இட்டவொரு மன்னவனையகாரவிந்தை யென்சொல்வேன்பதி னறுவயதுயாச்சு, சட்டகதிரேனிடத்திற் பிறந்தபாலன்றேகையெ னும்பெண்ணெடுத்து வாழ்ந்ததீரன், இட்டவிதியோவவனும் வெளி யேறும் லெண்ணிரண்டுமுழத்துள்ளா யிருந்துபோனன், மொட்ட லென்பாரிருவர்களுமிருந்தவீடு-புலத்தியனே ருத்திரத்தைப்பொரு ந்திப்பாரே. (எசு)

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனம்வேடம்-பூவையருமவளர்பி றையிற்பூரிப்பானள், திருந்துகின்றபுருடனுக்குமீனங்கீழே தேய்பி றையாம்பதினறிற் செனிக்குங்காலம், அருந்திருந்தவிரண்டுகெருங்கு ணங்கரூண்டா-லடையாள முண்டொரவை யடாகமுண்டு வருந்தி விலைகின்றஒரு காலமுண்டு-வனமுண்டு நகருண்டுமகிழ்ந்துகேளே.

கேளையாவளர்பிறையிற் பிரதமையொன்று-கொடியானதுவி கைதிருத்திகை மற்றொன்று நாளையாசதுர்த்தி பஞ்சமிதானென்று

நலமான சஷ்டிசப்தமிதானென்று, வாளையாவஷ்டமியு நவமிபொ ன்றுவண்டசமியிவைபத்து மகத்தாங்கிட்சை ஆளப்பாதசமியிலேமு டிந்தபிண்ட-மதுதப்பிற் சுத்தகங்கையாகாவாறே. (எஅ)

ஆகாதுதேய்பிறையிற் பிரதமைதொட்டுற்ற-வமாவாசை பதி னைந்திக்கடுத்தநாளில், சாகாதகாலுக்குட் பிரமகற்பந்-தாண்டினுற் சிவகீங்கிற் றவறுண்டோபோம், வேகாததலையன்றோ வுப்புப்புமே லாகவளர்கலையே யப்பப்பப்பும்-போகாதபுலனன்றோ சுத்தகங்கை பூரணமும் காரணமும் போதிப்பேனே. (எகூ)

போதிக்குமுப்பூவேமுப்பாழாச்சு-புரியட்பபூரணமுமதுவேயா ச்சு-நாதிக்குமிடந்தனிலே யெழுந்தவுப்பு-நன்றான காலடியிற்சமாதி யாச்சுசாதிக்குலமொன்றிற் சத்தியுப்புச்-சந்திரனுஞ் சூரியனுந்தா ங்கிப்பாராய்-வாதிக்குமானிடரே வறிவர் நல்ல மகாமவுனயோகியர் க்கேவாய்க்கு மன்றே. (அ0)

வாய்க்கவேசிவனுக்கும்பாலைமுல்லை-வளர்குறிஞ்சுயிவை மூன் றும்தனகையாகும் சேர்க்கவே மத்திக்கு மருதசெய்தல் செழிப்பா னதலமென்று செப்பினுலும்எற்கவேபாலையென்றுமுதலாம்பூமியிர ண்டிற்குங்குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பநன்று பார்க்கவேவனதீரம்பொடி பண்போட்டல் பங்குனியுஞ் சித்திரையும் பதிவுதானே. (அக)

பதிவானகரிசகிலமடுக்கொணுது-பருங்கடற்றண்ணீரை யடுத் திருக்கலாகா-சதுரானமலையருளித் தண்ணீராமா-சமரசமாவிருக் கின்றசிறுகாசா கவந்தபூமி-விதிகாணுஞ் சுக்கான்பாரிவைகள் கண் டால்-விமலசதாசிவஞ் சத்திமேவும்பாரே. (அஉ)

மேவுகன்னிதுலா மீனமூன்றில்-வேளைதிதியுச்சமொடுசம்பாவ த்தில்-காளைதிரிபுரைபுவனைவாலை மூவர்க்கண்டுருதிகாமாசையோக மூட்டிப்பூவாரணரவிமுத்ரை யிந்துமுத்ரை-பூரகத்து மனதுான்றிப் பூசைமேவித் தேவிவிந்து சிவவிந்தவ் விரண்டுங் கண்டுசித்தாந்தஞா னமுத்தியானஞ் செய்யே. (அங)

செய்யவேமனோவிருத்தியவித்தைதன்னைச் செந்தீயிலிட்டுவறு த்திட்டார்பின்னும்-வையகத்தின் முளையாது ஞானமுத்திமாதவந் தோர்க்கெய்தும் ரசவாதவேலை உய்யவென்று நற்சீடர் தனக்குச் சொன்னேனுத்தமனே நாதவிந்தி னுண்மைபார்த்தே-ஐயமில்லாவு ள்ளத்தோ டிரண்டாங்காண்ட மருளுகின்ற முறைப்படியேதெரிந் துசெய்யே. (அச)

தெரிந்துகுருச்செய்கின்ற குருவின்பாசந்தினையளவுந்தப்பாதுகைபாகங்கள், தெரிந்துரைத்தபடியேநீ குருவைச்செய்து சிவயோகவாழ்க்கையிலே சித்தமாகி, விரைந்துதமக்கேதேனும்வேண்டுமென்றுவேதையிட்டுச் செலவழித்து விரைந்து தள்ளி-இதுமுதலினாணவக்கருத்தையொடுக்கிமுத்திக்-கேணியாம் யோகத்திலிருந்தேறுயே.

ஏறுதற்குநான்முடிவங்-நூலின்பாடை - யியம்புகிறேன்சித்தமதினியல்பையெல்லாம், ஆறுமேயானைகண்டகுருடர்போலவறியாதபிள்ளைமாற்றறிவானென்றும் பாறுமேபசிய மண்ணுந்தண்ணீரென்றும்-பகர்கஞ்சநாதத்தி னுதமென்றும்,காறுமேகள்ளனை வெள்ளனை நீர்ப்பந்தல்-காட்டுமென்றுமின்னல்வெகுகதைசொல்வாரே, (அசு)

சொல்லுநெருப்பாறு மயிர்ப்பாசம் போலச்-சுண்ணும்பிலேயிருக்குஞ் சூட்சமொன்று, மில்லறமேநல்லறம் தாகுமென்றுமிறைழ்தாரைக்காத்த பள்ளிமுண்டேயென்றும், வல்லமுத்து மாணிக்கநிலமென்றும் வண்ணனுக்கேதெரியும் வகாரமென்றும் வில்லோசையென்றும் வீட்டுக்குள்ளென்றும் வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம் விளங்குநூலே. (அஎ)

விளங்குமுந்நூல்களிலே கதையின்பாடை-விவரமெலாமுரைக்கவென்றுற் பெருநூலல்லால், உலங்குளிர முதற்காண்டமெருநூற்றுக்குலொடுக்கமா வெடுத்துரைதேனுண்மையெல்லாம் பிளிறுகின்றயானைகண்டகுருடேதென்றுல் பிரமாமெழுத்துறுதிபேணிப்பாராய்இளங்குழந்தை மாற்றறிவானென்றசொல்லி மெண்ணூருவயசுபத்துமிசைந்த மாதே. (அஅ)

மாதுமண்ணுந்தண்ணீருமப்புமுப்பும் வரைகஞ்சுநாதனென்றுல்வாழைத்தாது-காதலனும்வெள்ளனைக்கள்களை நீர்ப்பந்தல்காட்டுமென்றுற்பிரமகற்பக்கல்லின்பூமி, வேதமெனுநெருப்பாறுமயிர்ப்பாலந்தான்வேதையிட்டுலோகத்தில் வெள்ளிமுலம்சூதறியுஞ்சுண்ணம்பிற்சூட்சமொன்றுற்-சுத்தசரம் பிறப்பதற்குச்சுன்ன மென்ணே.

எண்ணவேயில்லறநல் லறமென்றக்கா விசைந்தபஞ்ச நிலமதிலேயிசைந்தபூமி-கண்ணவேயிறைத்தவரைக்காக்கும்பள்ளங்கைபாகங்காண்பதற்குக் கருதானைபாவண்ணமுத்துமாணிக்கநீலமென்றுல்வழலையெழுபிறப்பான வண்ணின்கூறு சொன்னவகையறிவதுவேவண்ணுனென்றுற்றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவிதோன்றும்பாரே.(கூ௦)

தோன்றுதவில்லோசையென்றற்கூதந் தொகையான வீட்டுக் குளுண்டேதென்றல்-காணுதபிரமகற்பக் கல்லென்றேபேர்-காட்டி னூற்றூல்களிலேகாணுதென்றே-பூணுத கதைகளின்னும் வெகுவாயு ண்டுபொருளெல்லாமுப்பினுக்குச்சுத்திக்கல்லால்வீணுனசொல்லெ ன்றுநினைக்கவேண்டாம் வெளியாகப்பாடைதனைவிண்டிட்டானே.

பஞ்சாட்சரம்.

விண்டுசொல்லுஞ்சத்தமுதற் பதினெண்பாடை-விளங்குகின்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம் பண்டுவந்துயிரெழுத்தைப்புலத்தி யாகேள்-பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றுங்கண்டு செல்வே னுகாரமென்று மெகாரமென்றுங்-கருவான வெகாரமென்றுமித்த வைந்தும்அண்டர்பிரான்சொன்னவெழுத்தைஞ்சும்வேதமரகராநா தத்துக் கருளிதாமே. (கஉ)

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-லப்பனேபுகலாதுச த்தமொன்றும்பொருளானவட்சரமு மற்றபோதுபோதித்தநால்வே தம்பொய்யாய்ப்போச்சு தெருளான வுயிரெழுத்தொன்றில்லா விட் டாற்செத்தெழுத்தாற்காண்டம் விண்டு செப்பலாகாமருளானவெ ழுத்தைஞ்சும் பிறம்பெங்கென்றான் மைந்தனே யூமையெழுத்தாகு மாறே, (கங)

ஆறானவூமையென்று லாணுமாச்சே-யப்பனேயறிவாச்சு மயங் கவேண்டாம் கூறானவூமையெழுத்தொன்றினுலே கூசாமலஞ்செழு த்தும்பிறக்கலாச்சுமாறுனம்வுன்வெழுத்தறியவென்றால்மனமழுந்தி விட்டக்கான் மவுனந்தோன்றும் தேறானமனமன்றே பிரமவித்துச் செப்புகிறேன் ஞானவழிதிறமாய்ப்பாரே. (கச)

பாரப்பாவழலைக் கோயிலக்கப்பாடை பரங்கானவட்சரமாபா டையோடு-கூரப்பாநற்பாடை தேசபாடை குருமுடிக்கும்கைபா கங்குருவின்பாடை கீரப்பாபரிபாடை சித்தரெல்லாம் பலபலவாச் செப்பும்பாடை நேர்ப்பாவிவையெல்லா மைந்நூற்றுக்கு நிரைநிரை யாச்சொன்னனுதி னிகண்டதாமே. (கரு)

இந்நூலிற்சொல்லியவிபரம்.

ஆகுமேமுதற்காண்டம் வழலைகய்கை-யாதியிலே பிறப்புமதின் பெயருஞ்சொன்னேன்சேகரமாவிரண்டினிலே குருமுடிக்குஞ்செய யாக்கைபாக்கத்திறைத்தைச் சொன்னேன்-பாகமதா மூன்றினிலே கற்பமூலம்-பதியானயோகமதைவகுத்துச் சொன்னேன்வாகுபெற நான்கினுக்குண்ஞானுசாரமணிமடிக்கும்வயனமெலாம் வழிகண்டே

வழியானவைந்தாங்காண்டத்தினுள்ளே மறைத்தபொருட்பா டையெலாம்வகைகள்காண் நெளிவிலாக்காண்டத்திற்கருக்களெல் லாநிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே சுளுவாகக் கருவறியக்கடைக்காண்டத்தைச் சோதித்தாற்றேன்றுமேதோன் றுமெல்லாம்-வெளியாகுமிந்தநூலைஞ்சு காண்டம்வேதமென்றேசித் தர்களும் விளம்பினரே. (கஎ)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று விசையானசுத்திக்குமூ லமொன்றுதஞம்பரத கும்பகமாமவுனமரர்க்கந் தாங்கிநின்றயோக த்தின்மூலமொன்று குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று குளிகை யெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்றுவளம் பெறவே ஞானத்தின்மூல மொன்று வகையாறுமூலததின்வயணங்கேளே. (கஅ)

வயனமென்றவயலைதனக் குப்புமூலம்வாகானதீட்சைக்கனலே மூலம்-நயனமென்ற யோகத்தில் வாசிமூலநல்லவொரு கற்பகத்தில் ரசமேமூலம்-குயனமென்ற குளிகைக்குப்பாட்டுமூலங் குற்றமில்லை ஞானத்தின் மனமேமூலம் தயினமென்றவிவைக் கெல்லாமென்னு ம்மூலஞ் சாகரத்துறைத் தாங்கிப்பாரே. (கசு)

தாக்கிப்பரிந்தநூலைஞ்சு காண்டந்தமைப் பார்க்கிற்சமுசயங்க ளுண்டேபோகும் நோக்கிப்பாரிந்தநூ றனக்குச்சாட்சி உரோமரி ஷியைந்நூறு சுந்திநாலும்தேக்கிப்பாரிதனாலே தெளியாதுண்டோ சிவ சிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம் பாக்கியமா நூலதனிலிரண் டாங்காண்டம் பாடுகிறேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே. (ஙா)

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

முத்தணிநகையாள்வேத முதல்வியைப் பாகம்வைத்த சுத்த மெஞ்ஞானதீபச்சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்நித்தமுந்தொழுதுபோ ற்றிநிதிசொல்படைநூலின் புத்திசேரிரண்டாங் காண்டப்பொருளி னைப்புகலுவேனே. (க)

புகலுமுற்காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம்செ கத்துயருப்பின்றீட்சைசிவத்தின்பேர்செப்பினேனால்இகத்தினின்மூ டஞான விருளினை யெளிதினிக்கும் பகவன்போலுமிந்தப்பாடைனு ல்பயன்பெற்றோர்க்கே. (உ)

பயனறிபாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன உயிரினைய டக்கிடாதாருரை பொருடெரிந்தா லென்ன தயையுள்ள குணமிலா

தார்தாட்டீகராணுலென்ன சுயமதாமுப்பைவிட்டுச் சுட்டதோஷிக் கொப்பாவார். (௩)

ஒப்பிலாவிரண்டாங் காண்டத்திரை யறிந்தவனேவாதி தப்பிலாச்சிவயோகத்திற்றலைவனு மிவனேயாகும் இப்புவிதனிலேதேகசித்தியுமிவற்கேபெய்தும் ஆப்பணி சடையோன்சொன்னு னறிந்திடு மறிவுளோரே. (௪)

அறியவாம்ரசவாதத்துக்காதியா முப்பொன்றேகாண்திரிவித வழலைச்சுன்னஞ்செய்பு நீர்த்தீட்டையொன்று குருசெய்யுமிடைபாகத்தாற் குட்டுகைபாகமொன்றிந் நிரையினையறிந்துளோர்க்கு நிட்டையு நிலைக்குமன்றே. (௫)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச் சூத்திரங்களநேகமுண்டு நீணிலத்திலிந்நூல் கிடையாதப்பா மலைக்குள்வளர் பெரியோரையடுத்துக்காத்துமணமுருகிநின்றகால்வாய்க்கு மிந்நூல்களைத் தமிழிற்காப்புமுதற் கடையும்பார்க்க கைகாட்டுங்குரு வென்னக்காணுமிந்நூல் விலைப்படுத்தியுடல்வளர்க்குஞ்சண்டாளர்க்குவிமோசனகாலஞ்சிறிதுமில்லைமாதே.

இலையென்றுகூறுமல் யார்க்குமைந்தா விந்நூலைச்சிவயோகிக்கீதனன்றே இல்லையென்றுசொல்லாமல் யார்க்குமைந்தாவிந்நூலைச்சொற்றவருக்கீதனன்றஇல்லையென்றுகழறுமல்யார்க்குமைந்தாவெழின்ஞானமுடையோருக் கீதனென்றேஇல்லையென்றுரையாமல்யார்க்குமைந்தர் விந்நூலைப்புண்ணியருக் கீதனென்றே. (எ)

கன்றுனபிரமகற்பக் கல்லின்மார்க்க நாட்டினேன் பாடையினுன்முதற்காண்டத்தில் இன்றுண்டே ரவுலகத்தில்வாதியெல்லா மிந்தவிதங்கண்டறிவாரில்லையில்லை அன்றேதானிசனெனக்குரைத்தவுண்மையப்பவிவ்விரண்டாங் காண்டத்திற் சொல்வேன் குன்றன்னவறிவுடையபுலத்தியாகேள் குருமுறைக்கு வழலைதனைக்கூறுவேனே.

கூறுவேன்வழலையிலே நாலுசாதி கூசாமன் முடித்துவைத்தார்சித்தரெல்லாம் தேறுவாயந்தந்தவகையா தென்றுற்சிறுநீராற்காச்சுகின்றவழலையொன்று பேருபெறச்சுண்ணும்பு மூவருங்கூட்டிப்பிசகாலகலமாகக் காச்சுகின்ற வழலையொன்றே. (௯)

ஒன்றுனசளியவர் மாண்விரம்வெள்ளையுள்ளபடிகாச்சுகின்றவலையொன்றே என்றுன்வென்மகனே வேம்புபுன்கி னெண்ணெயிட்டு

ச்செய்திடுவாரிந்த நான்கும் நன்றேதுமில்லை இந்தசவுக்காரத்துணைட் டுக்குள்ரசவாதி சுன்னஞ்செய்து குன்றுதசரக்குகளைப்பொதிந்துசு ட்டுக்குணமில்லாவகைக்கண்டு குறையாவாறே. (ம)

குறைபட்டுப்போகாதலிந்தநூலிற்- கூறுகிறேன்வழலையின்றன் குறிப்பைமைக்தாநிறைவானர வியதியுமங்கிமூன்று நின்றுவகலண் டத்திற்பிரமவித்தாய் மறைவானமூன்றதிலுலகமாச்சவாயுவங்கி யப்புமன்றேமகத்தாம்விந்தே உறுகதிர் முச்சொடுதரிகர்த்தாவாகி யோங்கிநின்ற பிரமசித்தி னுண்மைமன்னே. (கக)

சாதிவெடியுப்பின்பிறப்பு.

உண்மையாக்கினியினுறு கோபத்தாலுற்றரவி மதியிரண்டுஞ் சையோகித்து, தன்மையாம்விந்து வெனுமமழை யுண்டாக்கித்தாணி முதலெழுதோற்றசார்புண்டாக்கி வண்மையாமுறுபஞ்சேந்திரியங் களாகிவந்ததாற்பிரமமெனும் மாயக்கூத்து வண்மையாம்விசும்பா லேவிடமுண்டாகி மேகசலத்தாற்பிறந்த வெடியுப்புமன்றே, (கஉ)

வெடியுப்புச்சத்தரவிபீமாச்சு வெருட்டனரிதைத்தானே முடி வாமென்றேஇடியுப்போ விருந்தவிடஞ் சொல்லாமற்றுனிணங்கனு ம்பைச்சிவமென்றேயிசைந்தே சொன்னார்அடியுப்புநிலவுப்பென்றறி யமாட்டாரடுத்தவுப்பைச் சிவமென்றேயறியமாட்டார் குடிப்புப்பா றையுப்பென்றரியமாட்டார் கோடானகோடியுப்புக் கூறுவாரே,

கூறுவார்முதல்வழலை நிலவுப்பாச்சுகுறித்தறியவேண்டுமெனி பூமிகாதம் யாறுவார்காச்சுவார் வழலைசெய்வர்மல்யுப்பிப்பிண்டமெ ன்பாராயினுதம் தேறுவாரிவர்தா யேசிவமாமென்று செப்பிரிந்தா மறியாக்காற்றீந்து சொல்வேன்-பேறுபெற நிலவுப்பேபூநீரென்று பேரிட்டவகைப்பிரிந்துப் பேசுவேனே. (கச)

நிலவுப்பு.

பேசுவேன்பூவென்பதயனுமாச்சு பெரிதானநீரென்ப தறைமா லாச்சு விசுகிறேன்மாருனே ஈசனுனன்வேதனெனும்பிரமதேசத்தி யானுன்ஊசரத்துக்கடுத்திருந்த வுப்பேசு னுப்புக்குமேலிருந்தம ண்ணேசத்தி தாசியர்க்குமண்ணன்றேவளையலாச்சுசத்தியைவிட்ட கன்வுப்பத்தானேபோச்சே. (கரு)

போச்சப்பா வீசனுக்குப்புத்தண்ணீராச்சு பூத்தசுன்னஞ்சத் தியன்றேமண்ணேயாச்சு தேச்சப்பாவிழிகுலத்திற் பிறந்தவீசனித னுலேசத்திக்குளடக்கமானுன் வாச்சுதப்பா கரதலையாய்த்தலைஏக லாய்மாறிநின்றபடியாலே மறைத்தார்நூலில் பேச்சப்பா நாதமெ ன்றுமடியாமென்றும் பிண்டவுவற்சத்திஎன்றும் பேசினரே. (கசு)

பேசாதபூரமூலை பிரமகற்பம் பின்னையொன்றுமில்லைநிலவுப்பே யீசன்கூசாதேமுட்டதலை என்றிதற்குப்பேருங் கொண்டன்மதியுப்பெ ன்றுங்கூறலாகும்பூசாரமறியாக்காலீசனுப்புப் பொருந்தாதுமுதல் வழலை பொய்யாப்போகும் அசாரக்கள்ளருக்கப் பேசவேண்டாமா நித்தனுப்பையுனக் கறையக்கேளே.

ரவியுப்பு.

அறையக்கேள்பொட்டினுப்பி வெடியுப்பையா-வராகரா கடை யென்றவழலையாகும்-பறியக்கேண்மண்ணெடுத்துச்சலத்தான் மூட் டிப்பக்குவத்தினற்பிறக்குங்கம்பியுப்பேபுறையச் செந்தீக் கண்டாற் அடித்துவெந்தே-யொடிந்தாக்காற் சிவமென்றி றுரைப்பாரையாமு றையாக்கேளீசனுக்கு மரணமுண்டோ-மோசமுண்டோவிணங்கன் வெகு மூர்க்கனமே, (கஅ)

மூர்க்கமுள்ளரவிவிந்துமதியின்விந்து-மூன்றுபங்குமிரண்டுபங் குமாகக்கூட்டி-தீர்க்கமாமிணங்கியெனும்பெயருமாச்சுசிவசிவாவெ ண்ணெய் குடித் திருச்குழம்பு-மார்க்கமாயக்கினிக்குரோமம்போல மாமிசத்தின் கருவைவிட்டான்-மாளாதுப்புப்-பார்க்கவே காலுக்கு மிடியென்றேபேர்-பரிதிவிந்துமதிவிந்து பாரென்றுச்சே. (கக)

பாணயுப்பு.

பாரப்பா நிலவுப்பு வெடியுப்புக்குப்-பாடை யென் ஒன்றல்லா லிரண்டுமுண்டோ-நேரப்பாவடிஎன்று மூடிதானென்று-நிரைநிரை யாய்ச்சொன்னதினற் பலனேதுண்டு-கூரப்பா வடுப்பிலிட்டெரியுந் தீயிற் கொள்ளியிலே சுடர்க்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ - சீரப்பா முன்பின்னுச்சொல்லுநூல்க டிருவிதமாமுப்பினத்துதீர்க்கந்தானே

தீர்க்கமாய்வெடியுப்பே சிவனுமாக்குஞ்-சிலநாளிற்சித்திஎன்று செய்பலாகும்-மார்க்கமாய்ச்சொன்னதல்லா லுப்பின் மார்க்கம்-வ கையறுத்துச்சொல்லாதவகையேதென்றால்-மூர்க்கமுள்ள சித்தரெ ன்மேற்கோபஞ்செய்வார் மூடிவைத்தனிதனலே முன்பின்னுகப்-பா ர்க்கின்றபின்னையரிவுடையனுற்பதருமனுன்முழுதும்பார்ப்பன்றனே

தானனபாரையுப்பைச் சொல்லவென்றற்-சமுத்திரத்திற் பா றையிலேதானுண்டாகும்-வானனகல்லுப்பென்றிதற்கும்பேராம்வா ரியென்றுமப்பென்று மதற்குப்பேரும்-தேனனசிவகன்னியென்றும் பேராஞ் - செப்பரியகங்கையென்று மதற்குப்பேராம் ஊனனதிரா போகமென்றும்பேரா-மித்தியிலேபாறையினில்வளரும்காரே. ()

வளருகின்றவுகாரவுற்புச் சிறுநீருப்பு வகாரவுப்புத்திரையினுப்பு
வத்துப்பைய, துளிரானசுத்தசல தீட்சையுப்புத் தொழின்முடிக்குஞ்
சீனவுப்புச் சத்தியுப்புத், தெளிவான கடன்மதிக்கத் திரண்டவுப்புச்
செப்பவதிமதுராவுப்புச் செந்தீயுப்புக், களியாதகளியுப்புக் கரியினுப்
புக் கண்டுபாராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (௨௩)

கட்டுகின்றவங்கியுப் பீசனென்றுங் காட்டினார்முடியுப்புக்காணு
ரென்றும், விட்டகழியகாரமென்று மையானவையா மேனிவிந்துநாத
மதை வினவலமே, பொட்டலென்ற ஊசரத்துக்குள்ளேயீசன்
புதையுண்டுபோனானே சமாதியாக, ஓட்டுகின்றசிவசத்தி யிரண்டு
பேரு மோரிடத்திற் குடியிருந்தாருற்றுப்பாரே. (௨௪)

உற்றுப்பார் சிவமிருந்தபூமிதன்னி லொருபூண்டுமுளையாதே யுவ
ருப்பாலே, அற்றுப்போமருதநில மயானருத்திர னவனுடனேசத்தி
யடுத்திருந்ததாலே, மூத்துப்போற் கொஞ்சம்விஞ்சச் சலமுண்டா
ச்சு முழுமாசமில்லாமற் பசுமையாச்சு, சித்திக்கும் பிசந்தமண்ணுந்
தண்ணீர்கண்டாற் சிவனுப்புநிலமுவராந் தெளிந்துபாரே. (௨௫)

பாரப்பாவீசனுப்பைக் காணவென்றாற் பனிக்காலங் குடியிலிட்
டுப்பார்க்கவேண்டும், ஊரப்பாவெளுக்கின்ற வண்ணானுப்பா லொரு
முழமோவிருமுழமோ வுயர்ந்தானே, வாரப்பா பக்கமோபூமியுள்ளோ
பாலையுச்சிகாலையோ மதியோவெய்யோ, ஆரப்பாவகாச வுப்பைக்கா
ண்பா ரானாலுமூசரத்தை யடுத்துக்காணே (௨௬)

அடுத்துக்கான் மாசிபங்குனியின்மட்டு மமாவாசைமுன்னேடும்
பின்னும்பாராய், தொடுத்துப்பார் நிலவுப்புக் கதிராய்ப்பூத்துத் தோ
ன்றுகின்றநாடனிலே மழையுமாகா, தெடுத்துப்பார் குளிர்ச்சிகொண்
டெழிமப்பூவி லில்லறத்திலீசன், விந்தைச்சையோகிததுவடித்தவுவர்
சத்தி கவளீகரித்துவந்ததுநல் விறவுப்பின்மகிமைதானே. (௨௭)

மகிமையாமூசரமு மீசனுப்பை வாங்குமுன்னே பதிகமாஞ் சை
யோகத்தால், பகையானசத்திக்கு மிருவிமுத்திரை பாடினானதிசெய்
யப் படிகமூன்றி, யுகமுடிவுமக்கென்ற வீசனுப்பை யுட்கொள்ளமா
ட்டாதே யூசரந்தான், வகையானமஞ்சணின்ற வன்னமெல்லாம் வரு
ஞ்சுத்தவெண்மைநிறம் வாங்கிப்போமே. (௨௮)

வாங்கிப்போமூசரத்தில் வெண்மைவில்லை மஞ்சளுக்குச் சிவக்கி
ன்றமார்க்கமில்லை, எங்குகின்றதீயிலிடக் கறுத்துப்போகு மிந்தவகை
வாதிகள்கண் டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போகாதபடி ஈசனவிந்தை
நிலவுப்பைக்கிருகித்து நிற்கும்பூநீர், பாங்கிக்கா வளையல்செய்வோ
னுப்புவேறாய்ப் பண்ணுவோனந்தவுப்புப் பாழதாமே. (௨௯)

பாழென்றுசொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் பரமசிவனுப்புமங்
ங்கே கைத்திடாது, வாடுனன்றசுண்ணும்புகாரசார மண்ணன்றோ

நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோனென்றசலம்விடுவா ருலைக்குள் வைப்பார் கொடுங்காரந்தானடக்கிக், கொடியகைப்பாம் தானென்ற உப்பை எடுத்தொன்றுமில்லை தண்ணீரில்மணகலந்தாற் றாழ்வுதானே.

தாழ்வில்லாப்பூநீரைச் சுன்னமென்று சாற்றுவார் தழைகளிலே தானேயூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலபெடுத்து வேதைப்பார்ப்பார் மைந்தனேயதினுக்கிலவண்ணமில்லை, தாழ்விலாச்சத்தியுவர் சாரத்தெண்ணெய் தான்கலந்துசிவசுன்னந் தணிந்தும்பாச்சு, நாளிமேலசிவவுப்பைச் சத்தியுண்டு நாரிமருந்தேதபெரிதாய் நடப்புமாச்சே. (௫௧)

நடப்பாஞ்சத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி நற்சிவனாற்காரமன்றோநாட்டமாச்சு, கடிப்பானகாரத்தை யுண்டசாரந் தன்குணமுமாறியன்றோ தவறிப்போச்சு, அடைப்பானகானகத்திற் புலியுங்கண்டே யப்புலியாற்கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனாலுயிர்நிலையா வாறுபோல ஓகோகோகாரசா ரங்கள்போச்சே. (௫௨)

போச்சென்றுமலையாதே சத்திசாரம் புட்பிக்குநாளையிலே பூண்டுபாரு, வாய்ச்சுதென்றுகடனீரைக் கவிழ்ந்துமேகம் வாங்குகின்ற தன்மைபோல் வாங்கும்பூநீர், தீச்சென்னுஞ் சிவனுப்பைச் சத்தியுப்பை நினைவாகவெவ்வேறாய்ப் பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றவந்தவகை யுபாவமெல்லா மைஞ்சாங்காண்டத்துறைப்பே னறிந்துகொள்ளே ()

கொள்ளப்பாகடைசியஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே கோள்சிறிதுமில்லாமற் பிரித்துரைத்தேன, எள்ளளவுதவறாமல் சொல்லினேனு லீசனுப்பையெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளறகநான்சொன்னபடியேநீயுஞ் சாதித்துக்கற்சுன்னத் தெழிலைப்பாரு, கொள்ளற்கமற்ற வெல்லா முப்பேபயல்ல கூறுகின்றமதிவெண்பா நூறும்பாரே. (௫௪)

கல்லுப்பறிதல்.

நூறானவுரோமரிஷி யைந்நூறும்பார் நுணுக்கமதிலறியவென்று வின்னூல்பாராய், சாறானமுப்பதிலே கைபாகங்கள் சவுமியமாஞ்சாகரத்திற் காலைப்பாராய், பேரானவின்னுமற்ற நூல்களெல்லாம் பேசாது கருங்குருவும் பிடித்தகன்றாய்த், தேறுதுசிவவுப்புத் திறந்திடாது செய்பாகங்கைபாகஞ் செப்பிடாதே. (௫௫)

செப்பினேனுப்பினுட செய்கையெல்லாஞ் சிவவுப்பேமுதலைஞ்சுஞ் சோச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழலையென்று சித்தர்சொன்னார் ஓங்காகோநிலவுப்புத் தானுமொன்று, தப்பில்லாக்கல்லுப்புத் தானுமொன்று சாரமெனும்பூரமாம் வெடியுப்பென்றே, அப்பனேயிவைகளெல்லாமாதியுப்பா மவையுடனேசிவவுப்பா மதுவுமொன்றே ()

அதுவென்னசிவசுன்ன மாகாசத்தை யடக்கினுமெடுப்பதற் கத்தாமென்று, விதியுடனேசொன்னக்கா லெடுத்திடாரோ மேதினியிற்

சிறிதுவித்தாரமென்றே, உதவிசெய்வார் தங்களைப்போலுமுண்டாக்கி யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. (௩௭)

ஒன்றானவுப்பொன்று தீட்சையென்றென் றொளித்தாரேபரிபாடைக்குட்புகைத்தே, என்னுபிரத்திரட்டி திருமந்திரத்தை யிருநூறுத்திருமூலர் பாடிவைத்தார், வண்ணான்றனுப்பைவெளியாகச்சொன்னான மருவியொருநிரைமறவா யுரைத்தசித்தர், சுண்ணம்பைச்சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் சுத்தவுப்பை யெடுக்கும்வகை சொல்லிடாதே. (௩௮)

சொல்சட்டைமுனிவரிரு நூற்றிற்றீட்சை தோன்றுமென்று கிழித்தாரே தோடங்காட்டி, வல்லவராற்றீட்சைகிழி பட்டபோதே மற்றவர்கள்சொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ, சொல்லுமகா வாக்கியந் தானை கொங்கணன்றான் செப்புகின்ற நூலெல்லாம முப்பையென்றான், வெல்லரிதாகதிகண் டொருமூந்நூற்றில வெருட்டினார் மிகச்சற்று மின்னினாரே. (௩௯)

மின்னினார்மச்சமுனி நான்மறைப்பு வெட்டவெளி சவுக்காரமென்றேசொன்னார், தன்னிமைமேற் போகருமேகாரசாரந் தாமென்றே பேசினார் தப்பில்லாமல், கன்னமொழிச் சிறுபிள்ளைச்சுந்தார் தாங் களிச்சுனைமென்று சொல்லிக், காட்டிவைத்தார் பின்னுமற்ற சித்தரெல்லாம்வழலையென்று பேசினார்பரிபாடைப் பேதத்தானே. (௪௰)

பேதத்தைக்காண்பதெனன்று கற்சுண்ணாம்பைப் பெரியசத்து வாங்கிமுத்தே பிரிப்பதெனனே, சாறுற்றமதிசாரந் தன்னிற்றாக்கிச் சமுத்திரமாஞ்சிவகங்கை சார்வதென்றே, சூதத்தைக்கணியாக்கி வமபிசஞ்சூட்டிவொரு குருவாக்கித் தோயில்லைப்பொன், வாததனைக் காண்பதெனன்றே காயசித்தி வாகாகச்செய்வதென் வயசுநூறே. ()

நூறானவயசதிலே யைம்பத்தாண்டு நோக்கமில்லாநித்திரைக்குளொடுங்கிப்போகும், கூறானபாலர்முதற் பதினாறாண்டு கொள்வார்க்கத் தறிவில்லாப்பருவமாகும், நேரானமுப்பதுநான்காமாண்டு நிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்கநினைப்போகாடி, போனவிதிவந்த நூலைப்பார்ப்பீர் பேய்மக்காண்ஞானகுரு பின்செல்வீரே. (௪௨)

பின்சென்றநிழல்போலத் தொடர்ந்துகாத்துப் பேசாதமவுனரகசியத்தைக்கேளும், முன்சொன்னவழலையுப்பைப் பிறகேசேளு மூலவிந்துவாகியின்றவ முடிவைக்கேளுர், தன்செயல்விட்டுஞ் செயற்றனித்துநில்லுஞ் சாத்திரமாங்குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடும், எனசொல்லுமைமந்நூறு மிணங்கிப்பாரு மிணக்கமறிந்திணங்கியிரு மிகத்திற்றே. (௪௩)

இத்திலுற்றமுடியுப்பை எடுக்குமார்க்க மெள்ளளவுஞ் சொல்லாமற் சித்தரெல்லாம், மகத்துவமாமவழலை நீல உட்பேயென்று வழுத்தினார் சவுக்காரவைப்புமார்க்கம்-சுமதாச்சிவசுண்ணநிலவுப்புக்குட்

டோற்றுமதனுலதனைச் சுற்றியாக்கப், பகுத்தசிப்பியண்டநீர் தேசி யூசி பலபலவாஞ்செயநீரிற் பாடந்தானே. (சச)

பாடமென்னப்புடமெரிப்புச் சுண்ணும்புக்கல் பாய்ச்சிமேநீர்விடு தல் சுடரிவாட்டல், சுடமென்னவிதனுமேல சவுக்காரத்திலெண்ணெய் சுக்கும்படிமுடித் தெடுப்பார்சுண்ணம், நாடுகின்றசுண்ணத்தா லுப்பை க்கட்டி நனுருகதாள்ககல் வங்கங்கட்டி, ஆடுகின்றபடிசோத்துச் சிந் தூரித்தே யாறேழெட்டொணபதுமா ளுடுவாமே (சரு)

மாற்றுகுமிந்தமட்டுங் காணவென்றால் வழலையுப்பு நிசமாகவை த்தாலுண்டு, காற்றுனவழலைசவுக் காரந்தன்னை கந்தல்கந்தலாப்பிரித் துக் கசடர்ச்சொனனுர், சுற்றுனமண்ணுக்குந் தண்ணீருக்குங் குடி த்தவெண்ணெய் கக்காமற்குளிர்ச்சி ஈந்தார், பார்த்தாலதொன்றுமி ல்லை வண்ணுனுக்குப் பழஞ்சீலைவெளுப்பதற்க ப் படித்திட்டாரே.()

பரக்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்டவுலகத்தார் மக சீனத்தர் பரங்கிசெய்தசவுக்காரம் பண்பன்றுமால், தடித்திட்டநிலவப்பைக் குறிச்சிப்போட்டான் சார மதில்வெடியுப்பைத தள்ளிப்போட்டான், வெடிசதிட்டகல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் வீணுனகற்சுண்ண மிகவுமபோட்டான், எடுத்தி ட்டவெண்ணெய்தனை மிதக்கவிட்ட, னென்னசொல்வே னுண்டை மிக வெடுப்பாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்தியினுன மயங்கிப்போனு ன்-மாருட்டமாச்சுதிந்த வழலைதானே. (சஎ)

வழலைமுறை வரிசையாய்ச் செய்தாலுங்கான் மக்களேதங்கம் விட்டால்வன்னமில்லை, விளவென்றுசொன்னதென்ன வாகாசித்தின் விந்தென்றவீசனுப்பை விட்டதாலே தொழின்முறையாய் முடித்து வைத்தை வழலையையா, சொர்ன்னமல்லாற் சொர்ன்னமூண்டு சுயம் பேயானுல், பழமென்றாசனையடா வீசனவிந்து பட்டவிடந்தொட்ட விடம் பசும்பொன்னுமே. (சஅ)

பசும்பொன்னேயாற்றதிக மாணியில்லை பருஷினுலுழிகண்டபா மனுவீர், விசும்பென்றவாகாச வுப்புப்போயின் வெடியுப்புநிலவுப்பும் வீணுமையா, நிசமாகச்சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி னெடுநாளாய்நீரு ழைத்து நின்றாலும்மே, நசையிரசமவேதையிட முடியாதையா நல்ல புத்தியுங்களுக்கா நான்சொன்னேனே. (சகூ)

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடவேவேண்டா நந்தீசரு ரோமரிஷி யைக்றுமபார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வைமைச்சொ ன்னுன், மறதிகொண்டுமய்வதுதா னென்னேயப்பில் தானசொன்ன படிகுவிந்து நீதேன்பார்த்தாற், சாண்வயிறு வளர்ப்பதல்லாற் தவங்கி ட்டாது, என்சொன்னேனிவ்வளவும் புலத்தியாவல் லியமனைக்கொண் றெந்நாளு மிருக்கவன்றே. (ருய)

இருக்கவன்றேபிரமவித்துச் சிவமாஞ்சுன்ன மெடுங்களென்றே யடிவைத்தேன கடை-க்காண்டத்தில், குருக்களொருபுத்தியுனக் கிருக்

குமாகிற் கூற்றென்னுஞ்சமுசார வலைக்குட்பட்டுப், பெருக்கிமாயுண்டுடுத்துச் சாதற்கோது பிரமையுனைத்தொடராமற் பேசக்கேளு, சருக்கொளுபர்தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத் தலையுரைப்பேனதையறிந்து நீசெய்வாயே. (௫௧)

செய்யவேவழலைவிட்டொன் றுருசுகாணுன் செயமானதுருகவிட்டோர்ன பொன்னைக்காணுன், மெய்யானவெமப்பால் விட்டானுனல் வீணுதுஞ்சூதமூதற் பாடாணங்கள், சையோகரசபீச மிலலாவேதை சாதகமாவொன றுமுத லைஞ்சுகாணுப், கையாரப்புடத்தில்வைக்கப் புகைவதன்றிக் காரீயம்போலநிலை கழன்றும்பாமே. (௫௨)

பூநீர்த்தீட்சை.

கழன்றுபோகாதபடி வழலைமார்க்கங் காட்டுகிறேன்கற்சுன்னம் படிதானென்று, தழைநதோங்கும்படிநல்ல வபூரிமேயாட்டிற் றுனரைத்துக் கலக்கிவைப்பாய் தாழ்வில்லாமல், குழைந்துபோகாதபடி தெளிவைவாங்கிக் கொட்டப்பாதீட்சைசெய்த புட்பமெட்டும், மூழன்று போகாமலே கலக்கிக்கொண்டே யுத்தமனைசெயுமவகையை யுரைக்கக்கேளே (௫௩)

கேளப்பாமேலான தீட்சையுப்புக் கிரமமதாய்ப்படியிட்டுக்கிண்டிப்போடு, ஆளப்பாதீட்சையென்ன வென்பாயாறு லறைகடலினுப் பண்ணுறே வாயினுதம், தூளப்பாகடைவதுபங் குனிபின்மட்டுந் துரிதமாரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும், ஆளப்பாவுமெடுத்துக் கிறிப்பார்த்தே யடியினடுவெடியுப்பு முடிமேல்வையே. (௫௪)

வெடியுப்புத்தீட்சை.

மேலானமுடியிலஞ்சு பலமேயாகு மிச்சபதாவடியிலே பலந்தானெட்டுக், கேளானநடுவிணங்கள் படிதானென்று கொட்டபபாசமதியிலேயிட்டுமூடி, நூலானமேன்மூடி சீலைசெய்து நூறெருவிற்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாலானவண்டநீ ரிட்டேயாட்டி மகத்தானவிலலைசெய்து புடத்திற்போடே. (௫௫)

புடம்போட்டேயாறினபி னெடுத்துக்கொண்டு புதியவோமூரியிலே கரைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக் கபபியதாய்க் கட்டிப்போகுஞ் செய்யுப்பிலரைப்படிதான் றாக்கிக்கொண்டு, குடநிறைந்தவெண்ணெயோ ரரையாழாக்கிற் குழைபவேகலக்கிநன்றா வரைத்துக்கொண்டு, நலங்காட்டும்வேகாத வழலைநீறைத் தாச்சிவிட்டிடுவாய் தாழ்வில்லாதே. (௫௬)

இல்லாமற்போகாதே யெண்ணெயுப்பை யெரித்துமெல்லக் காச்சிடவே யிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவே யண்டம்போல வுருட்டியேயாவிழுக்கத்தி லுலரப்போடே, எல்லாருமிநதமுறை பாடமாட்டாரிக்தன்றோ வீசனுப்புக் கோச்சொன்னே, வலலவபாமச்சர் கொங்கணர்தாஞ்சொன்ன வழலையிந்தமுறையில்லை மகிழ்ந்துபாரே. (௫௭)

சவுக்காரம்.

பாரப்பாவிப்படியே சவுக்காரத்தைப் பாடாமண்மறைத்தவரே வழலைமார்க்கம், நேரப்ப நிலவுப்பே வழலைக்காதி நிறைதிறைற்குருளைச முந்திக் கொல்லுங்கொல்லும், போப்பாதுருசாலே சூதங்கட்டும்பேய் மக்கள்சூதத்தாற் றங்கநீறும், தாரப்பாதங்கமிட்ட சிந்தூரத்தைத் தாக்கினாலஞ்சதுவுந் தப்பாதன்றே. (௫௮)

தப்பாமல்வழலைசவுக் காரசுண்ணஞ் சமுசயங்களில்லாமல்வெளி யச்செல்வேன், மெய்ப்பான குமிடுங்கற்சுண்ணமார்க்கம் விள்ளா தேமறைத்தாரே சித்தரெல்லாம், அப்பாகேள் கிளிஞ்சலெனுமூமை தன்னை யடைவாகச்சுத்திசெய்யும் வகையாதென்றால், உப்பானவுவருடனே கற்சுண்ணாம்பை யுணாவாகத் தண்ணீரிற் கலக்கிக்கொள்ளே.

கிளிஞ்சிற்சுண்ணம்.

கலக்கியதிலூமைவிட் டெரிப்பாய்நீயே கண்மஷங்களொருபுரி தங்காணுநீதாடு, வலுக்கமுத்துவீரமுடன் சீனஞ்சூடன் வவருறவே நவாச்சாரங் கல்லுப்போடு, பெலக்கவே வகைவகைக்கோர் பலமதாகப்பிசகாமற் கிளிஞ்சிலஞ்சு பலந்தானையா, இலக்கமுள்ளவண்டநீ ரொருக்கம்பாலின றெளிவுவிட்டுமுன்மருந்தைத திடமாவாட்டே. ()

ஆட்டியேசிப்பிக்கு மேலுங்கீழு மப்பிப்பின்னூறெருவிற் சிடத் தைப்போடு, நீட்டியவோர்சுண்ணமூமா மந்தநீற்றை நினைவாகவியன் கருவா லரைத்தேயூதி, நாட்டியேகடுஞ்சுண்ண மாகக்கட்டு நாலாறு தினமறைத்துப் புடத்திற்போடு, தாட்டிகமாக் கடுஞ்சுன்னஞ் சிப்பி யாச்சுசாதகமாவின்னமொரு சுன்னஞ்சொல்வேன், கூட்டடனேயண் டங்களைந்துவாங்கிக் குணமானமீங்கலன்பத் திரத்துள்வைத்தே. ()

அண்டச்சுண்ணம்.

வைத்தவுடன்பழச்சாறு படிதானொன்று வாகாகமூழ்கவிட்டதனின்றாபமை, பெற்றநடுங்காரசீனமுமிரண்டும் பொடிசெய்தேபோகிட்டுப் பழச்சாறோடு, குற்றமில்லாக்கடுவெயிலி லேழுநாள்வை கூசாம லண்டமெலா முருகிச்சாற்றில், அதக்மென வுறைந்திருக்கு மெடுத்துக்கொண்டே யண்டத்தின் சவ்வெல்லா மறுத்துப்போடே. (௬௨)

அறுத்தபின்புமூன்றுநாள் ரவியிலிட்டே யப்பனேயண்டத்தினீறுதன்னை, மறுத்துவிர்த்தகல்வமதி லிட்டேநன்றாய் வளமானவெருக்கம்பால் வார்த்தேயாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மரைத்தெடுத்தே குணமாகவில்லைசெய்து ரவியிற்போட்டு, செறித்தபின்பு மேன்மூடிச்சீலைசெய்து சிறுபிள்ளையைமபதெருப் புடத்தைப்போடே. ()

போட்டகனையாறியபின் பெடுத்துக்கொண்டு புகல்பத்துக்கொன்றாக வீரங்கூட்டி, நாட்டமுடன் வெண்கருவா லரைத்துவில்லை நல்

விரவிதனிற்காயிற் புடத்தினின்றும், தோட்டமுனெண்பதெருப் புடத்திலேயா சிவசிவாகடுஞ்சுன்ன மண்டாந்தாமுங், கூட்டிவிடுமுற்சிப்பிச் சுன்னத்தோடு சுடர்மையுடனிச்சுன்னங் கூடச்சேரே. (௬௪)

செரப்பாவிச்சுன்னந் தனக்குநேராத் திடமானநவாச்சாரஞ்சேர்த்தேயாட்டில், சூறபபாநெட்டங்கிப் பனிநீராகுங் கோபமெனுஞ்சிப்பிநீர் கொடுஞ்சுறுக்கு, வீரப்பாவண்டவுப ரசத்திலாதி வெடியுப்பைக் கட்டுதற்கு விந்தமிந்நீர், நேரப்பாவிந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு நிசமானவழலைமுறை நிகழ்த்துவேனே. (௬௫)

வழலைச்சுன்னம்.

நிகழ்த்துவேன் முன்சொன்ன சவுக்காரத்தை நிலைபெறுகற்சுன்னம்பாண்டத்திலிட்டு, மகத்துவமாஞ் சவுக்காரங் கிளியாய்க்கட்டிவாகாகவைத்ததின் மேற் சுண்ணங்கொட்டித், துகளிலபடிநீர்வாரு பொங்கிநீறுஞ் சுக்ஷாகநீயறிய பின்னெடுத்துக்கொண்டே, இகத்தினிலே நூறுதரநீறச்செய்யி னெய்யகனை சவுக்கார மென்புமாமே. (௬௬)

எலும்புபோலேயிருக்கு மெடுத்துப்பார்க்க வெண்ணெய்க்கூக்கி மேற்படர்ந்து தறுத்தேவிற்கும், சிலபூண்டாமல்லிகைப்பூச் சாறுவாங்கித் திறமான சவுக்காரம் நனையப்போட்டுக், குலுங்காமாவிழுகத்தி லெழுநாள்வைத்துக் குணமானமல்லிகையி னிலையைவாங்கி, அலம்பாமற்சிலையிலேபாப்பிக்கிக ண்டேயதின்மேலேசவுக்காரக்கட்டிவையே.

கட்டிக்குமேலுமந்த விலையான்மூடிக் கனமானகிளிபோலே சட்டிக்கொண்டு, சட்டியனறிப்பாலையில்ல நெல்லுமிட்டுத் தண்ணீரும் வார்த்தரிய சவுக்காரத்தினை, பொட்டணத்தை தொங்கவிட்டு மேலும் மூடிப், புகையாமற்றீயெரிப்பாய் நெல்லிதாவி, திட்டமாயதன்மேலே படியவேகுந் திடமாகவெந்தபின் இறக்கிடாயே. (௬௮)

இறக்கியேயிந்தவித மூன்றுவிர்த்தி யென்மகனேயவித்தவித்து நெல்லவிக்குள், மறக்காமற்கற்சுன்னம் படிதானிட்டு வழலையைவைத்ததின்மேலே சுன்னங்கொட்டித், திறக்காமன்மேலுமொரு சட்டிமூடித் திறமாகச்சிறுதொளையிட் டதையும்பின்பு, பிறிவரவேமல்லிகையினிலையான்மூடி பிணங்காமற்கொதிகிளம்ப நீரும்வாரே. (௬௯)

நீர்வார்த்தேயடுப்பிலிட்டுக் காச்சுகாச்சு நிசமானகற்சுன்னநீறுமட்டும், பேர்பார்த்துமுன்போலே சுன்னமிட்டுப் பிசகாமற்றொளையிட்ட சட்டிமூடிச், சீர்பார்த்து நீர்விட்டுநீற்றுநீற்று செயலோடே பதினைந்து தரமுமைய, நேர்பார்த்துநீற்றுகிறபோதெல்லாநீ நிலைகிளியாய்க் கட்டிவைத்து நீற்றுவாயே. (௭௦)

வாயாரநீற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை மைந்தனேயவித்தெடுக்குமார்க்கஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகையி னிலையைவேறு தானரைத்துக் குகைபண்ணிக் காயவைத்துப், பேயானசவுக்கார மதற்குள்ளைத்

துப் பிசகாமற்சீலைசெய்து சட்டிக்குள், ஓயாதுகிளிஞ்சினி றதனைக் கொட்டி யுற்றகுகை வைத்ததின்மே லுமிரீர்கொட்டே. (எக)

கொட்டமாசீலைமண் நன்றாய்ச்செய்து குலுங்காகிடைப்பிலிட் டொருசாமந்தான், விட்டாதீயாறவிட்டுப்பாரு வெந்திருக்குஞ்சவுக் காரமதனைவாங்கித், தட்டடாவம்மியிலே பொடித்துக்கொண்டு சார வெடியுப்புத்ராவகத்திலையா, மட்டடாசாமமொன் றரைத்துவாங்கி வளமானவில்லைமிக விலேசாய்ப்பண்ணே. (எஉ)

வில்லைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்வைத்து மேன்மூடிச்சு ண்ணாம்புச் சீலைசெய்து, நல்லவொருபததெருவிற் புடத்தைப்போடு நலமானசுண்ணம்போல் வெள்ளைபாகும், அல்கலில்முன் வைத்தசிப் பிச் செயநீரெனு மதைவிட்டுச்சாமமொன ருட்டிப்பின்பு, வில்லை பண்ணிக்காயவைத்து முன்னாள்வைத்த வீருனகிளிஞ்சிலண்ட சுண் ணத்துள்ளே. (எ௩)

உள்ளானவீரமொரு கழஞ்சுபோட்டே யூறவெருக்கம்பாலால ரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்கார வில்லைக்கேதான் சாதகமாக்க வசமிட்டுச் சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு வெண்ணீறுபோற்சுண்ணம் விதயமாகும், துள்ளாதேவழலையின்ற சுன் னங்கண்டாற் றுருசுதனகளிம்பற்றுச் சுன்னமாமே. (எச)

சுன்னமோரைந்தென்று முதற்காண்டத்தில் சொல்லினேன்சவு க்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வனமெனை வைந்துசுன்னங் குகையாப் பண்ணி வழலையைத்தான் குளிஞ்சிலண்ட செயநீராட்டித், திண்ண மாக் குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு சிவசிவாகடைசியிலே செயமாஞ்சுன்னம், அண்ணலுமைக் கேயுரைத்தாளிந்தவித்தை யம் மையுமென் றனக்கன்பா வறைந்திட்டாளே. (எரு)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்டவெடியுப்புத் திராவகத்தா ளப்பனேயன்பாகச் சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் சீன மதையிணங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உறைந்திட்டசவுட்டுப்புப் பலந்தானொன்றோ டுத்தமனேவெண்காரப் பலந்தானொன்று, அறைந் திட்டகல்லுப்பு மிணங்கனேரா வரிபசீர்வழலைபலங் காலமன்றே.()

காலாகுந்துருசவெள்ளை யன்னபேதி கமகமென்றுப்பரிமளிக்குங் கற்பூரந்தான, நாலானதீட்சையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு நன்றாக வொருபலமாய் நிறுத்துக்கொண்டு, சூலானசிப்பியோ டுருவியுப்புக் தூக்குவாய்பலமொன்றாத் துகளினல்ல, மாலானமருந்தெல்லாம்பொ டித்தொன்றாக்கி மைந்தனேகுப்பியரைப் பங்குமாட்டே. (எஎ)

மாட்டியேயடுப்பேற்றி யெரிநேர்பாகம் மைந்தனே மேற்குப்பி வாய்மூக்கால்நீர், ஊட்டியே புகையுடனே வடிகின்றநீரை யினைவா

கப்பிவ்வானிமேனராவரங்கு, தேட்டமாய்வழலைபிட்டெரிக்குமிந்நீர்செப்புகிறேன்வழலைக்குத் தீட்சையாகும், தாட்டிகமாவிருப்பான்சாண்வயிறல்லாமற்சமுத்திரமெல்லாம்வயிறேசண்டிமாடே. (௭௮)

மாடோகேள்வழலைசவுக்காரச்சுன்னம் வகையாக கைம்முறையாவைத்துக்கொண்டு, நாடோடேநீயிருந்துவாழவேண்டினல்லசவுக்காரமெனுஞ்சுன்னத்தாலே, கூடாதகுருசினுப்பை முன்னேகட்டிக்கொண்டுநலலகூகத்தைக் குளிகையாக்கித், தேடவேகெந்திதங்கநாதஞ்சேர்த்துச்சிந்தூரஞ்செய்துநவலோகத்தீவாய். (௭௯)

நவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவீந்தா லாறுமாறுகு நல்லவேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர்பிள்ளைபோடு போசனங்கள்செய்துவரிற்புத்தியுண்டாகும், தவமானயோகசிட்டை காயகற்பந்தன்னிலைமனதுவைத்துச்சார்ந்தாயாகிற், சிவமானவாகாகவுப்பைத்தேடித்தேகசித்திமுதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (௮௰)

செய்கின்றசித்தியோரிருபத்தைந்துஞ் சித்தருக்காமென்றுசொன்னபொதிகைத்தேவே, ஐபமில்லாதடியேனுக்கருள்கவென்னவதன்பெயரைச்சொல்லுகிறேன்புலத்தியாகேள், மெய்யானசிவதீட்சைசத்திதீட்சைவேதாந்தஞ்சித்தாந்தமேலுங்கீழும், உய்யவேமந்திரசித்திமவுனசித்தி யுண்மையுடன்காயசித்தியுடனீகேளே. (௮௧)

உடனுனவெட்டெழுத்துமஞ்செழுத்து முற்றவாதாரசித்திபிராசாதசித்தி, திடமானவான்மசித்திதத்வசித்தி தேகசித்தியாதாரசித்தியோடு, குடமானகுளிகைசித்திசொரூபசித்தி கூறியதத்வபிரசாதசித்தி, மடலானவாதசித்தியோகசித்தி மகிழ்வரப்ரசாதசாம் பவத்தின்சித்தி. (௮௨)

சித்திதரும்போதசித்திகாலசித்தி திறமானஞானசித்தியிவைதானையா, முத்திதனைத்தருமிருபத்தைந்துசித்திமுதன்மையாஞ்சித்தர்களுக்கெய்துமெய்தும், இத்தனையுஞ்சித்திக்கவேண்டுமென்று லீசனுப்புஞ்சிவனுப்பு மெடுத்தால்வாய்க்கும், புத்தியிலாதுடல்வளர்க்கவேண்டுமாயின் புகலுகின்றசவுக்காரப்போக்கைப்பாரே. (௮௩)

சிவசுன்னம்.

போக்கற்றசிவசுன்ன மில்லாக்காரம் பொன்றருமோ வென்றெனைநீபுகழ்ந்துகேட்டால், வாக்காரஞ் செல்லுதற்குமனமோவில்லை மலையிலுள்ளசித்தர்கடமறைவுத்தாகுத, தாக்கானசவுக்காரவழலையென்றுசாற்றினதேயல்லாமனிசமேயென்று, நீக்காமற்சிவயுப்பைத்தின்றேமென்று நிலவுப்பைத்தின்னுமனிகழ்த்தினாரே. (௮௪)

ஆரணிந்தவேணியுடைச்சிவனுருப்பை யன்றைக்கேதின்றுவிட்டதடியாமுப்பூ, நீரணிந்தசிவவிந்தைச்சத்தியுண்டு நிசமில்லாவளையலுப்பைப்பெற்றாணீலி, வாரணிந்தசத்தியேதாயுமானாள் வளையலுப்பைபிள்ளையென்றூண்மரித்துப்போச்சி, கூறணிந்தவாகாச வுப்பைக்காணக்குடியிலிட்டுக்கும்பமெனு நாளென்றூளே. (௮௫)

கும்பமெனுமாசியுரந் திங்களேபங் குனியிடபமேடமாங் குடி
சைபோடு, பம்பரன்போன்மனமுழன் றுதிரியவேண்டாம் பாரதனி
ன்மடைவாயிற்பறவைபோல, வெம்புகின்றபசுமைநிறமுற்றுப்பாரு
மேலெழுந்தவூசரத்தி நுணுக்கம்பாரு, அம்பலவர்நடனமிடுஞ்சத்த
ம்பாரா யறிவதற்குக்கடையிலேந்தாங் காண்டம்பாரே. (அசு)

குருமுடிக்கும்வகை.

பாரப்பாசிவசுன்னம்பண்ணுமார்க்கம் பாடுகிறேன்குருமுடிக்கு
ம்பாகந்தனை, ஊரப்பாவெளிதிறந்துசொன்னிரானு லொருபொருளு
ஞ்சித்தியாதுரைத்தேன்சாபம, சீரப்பாநற்சிட்டுனுற்சோல்லு தெளி
வானலிந்நூலைத் திறந்துகாட்டு, கூரப்பாவறியானுக்கீந்தாயானுற் கு
ற்றமுள்ளவெழுநரகிற் குடியாவே. (அஎ)

குடியாகப்போகாமலீசன்விந்து கூறறியநிலவுப்பின்கூட்டம்பா
ர்த்து, அடிபொடுகெல்லாமலிக்காண்டத்திற்சொன்ன வடையாளப்ப
டியெடுவாகாசவித்தை, இடியோடேபிறநதவன்னி மிகுதியாவுண்டெ
டுப்பானேனெடுக்கின்றவெடையாதென்றுல், படிமீதிற்பணவெடை
யா முப்பினலே பாய்ச்சலாப்பூமிஎலலாமபழுக்குமன்றே. (அஅ)

பழுக்கவேசிவந்து வுப்பாகுஞ்சுன்னம் பாலகனேபணவெடை
தான்பார்த்தெடுத்துச், சழக்கிலாப்பொருளெல்லாமாயினுகந் தான
றியப்பாறையுப்புத்தடையில்லாமல், கொழுக்கவேஎண்கழஞ்சுநாத
நாழிகொண்டுவந்துபாறையுப்பைக்குணமாச்சேர்த்து, வெளுக்கவே
கடைந்தீரைந் தோர்நாள்மட்டும் வெயில்வைக்கவாடைகட்டி மிதக்
கும்பாரே. (அகூ)

மிதக்கின்றவாடைதனிலெடுத்துப்போட்டு மிருந்தநீர்முழுதும்
பீங்கானில்வார்த்து, மதிக்கின்றபனியில்வைப்பாசந்திரனுளின மை
ந்தனே மூன்றுநாளானபின்பு, துதிக்கின்றசுத்தகங்கைநீர்போலாகு
ந் துகளிலதைவாயில்விட்டாற்கைத்திடாது, சதிக்கின்றவிந்தைநீர்ம
ற்றொருபீங்கானிற் கனமாகவிட்டபின்புநிகழ்த்தக்கேளே. (கூ0)

நினைவரியவாகாயசிவனுர்விந்து நிலவுப்புக்கடுத்திருந்தநிசக்கார
ந்தான், கனமானபிரமகற்பக்கர்சுண்ணும்பைக் கனகமெனுமதியுப்பு
பணந்தான்றாக்கிப், பனியதநில்வைததசுத்த கங்கைக்குள்ளே பண
விடையாமுப்புட்டி ரவிமுன்பாகத், ।தினமொருதாருகைவைக்கத்த
யிர்போறசுத்தசலந்திரண்டிரவிதனிற்றீர்க்கமாமே. (கூக)

தீர்க்கமாய்வயிரம்போற்கட்டிபோகுந் திரண்டமுத்துமணிபோ
லேதிரட்சியாகும், பார்க்கவேகண்கூசும்வயிரம்போலே பரமசிவனுப்
பினதுபழக்கத்தாலே, மார்க்கமாவினைஎடுத்தைஞ்சுசுந்நம்வளர்குகை
யில்வைத்ததின்மேற்சிலைசெய்தே,எற்கவேகவுதாரிப்புடத்திற்போட்
டால் ஈசனுப்புச்சுன்னமதாயிருக்குந்தானே. (கூஉ)

இருக்கின்றசுன்னமன்றோ வழலைச் சுன்னமேமதையுண்டாக்கு
மீசன்சுன்னம், திருப்பொதிந்தகாரசாகரத்தின்சுன்னஞ்சிவசிவவண்

டபிண்டந்தெளியாஞ்சுன்னம், பெருக்கின்றசத்திசிவன்சேர்ந்தசுன்னம் பிரபலமாத்தாயின்விந்துசேர்ந்தசுன்னம், உருக்கினத்துக்காதி எனுமுகராச்சுன்ன முற்றமண்ணுந்தண்ணீருமுறுதியாமே. (௯௩)

உறுதியாச்சூதத்தைக்கட்டுஞ்சுன்ன மொப்பிலாத்துரிசை முந்திநீற்றுஞ்சுன்னம, மறுவிலாத்தங்கத்தையாட்டுஞ்சுன்ன மாற்றிரவி நிமிளைசத்துவாங்குஞ்சுன்னம், பருதிபோற்காயசுத்தி பண்ணுஞ்சுன்னம் பங்காகச்சமனமிட்டுப் பாயச்சுன்னம், சுருதிமுடியவமிருத்துதட்டுஞ்சுன்னந்துகளிலதுபூரணமென்றியம்பலாமே. (௯௪)

இயம்புகின்றபாடாணமெட்டெட்டுந்தா வென்மகனே சுன்னமதாவிபைக்குஞ்சுன்னம், பயம்பெறவேயுபரசநூற் றிரண்டுபத்தும் பம்பரம்போலாட்டுவிக்கும்பரமாஞ்சுன்னம், களிம்புதையுமூலோகங்களனைத்துந்தத்தங் களிம்பற்றுப் படிகமதாக் காட்டுஞ்சுன்னம், செயம்புகலுமலைமரமண் செடிபூண்டெல்லாஞ் செம்பொன்னாற்செயும்பரம சி . சுன்னம்மே. (௯௫)

சிவசுன்னந்தட்சிணா மூர்த்திமுன்னஞ் செனகாதிருசிகளுக்குச் செப்புஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச்சித்தர்க்கெல்லாஞ் சகலசித்துங்கொடுக்கின்றசுத்திசுன்னம், நவசுன்னந்துவாதசத்தைக் கடந்தசுன்னநாதாந்த தண்டலிக்குணண்ணுஞ்சுன்னம், பவமென்றுங்கடல்கடந்துஞான தீபப்பரஞ்சுடராநின்றிலங்கும்பரமசுன்னம். (௯௬)

சுன்னாம்பிற்கடுகிலொருநாலுபங்கு சூதமொருசேரதனிற் றாவினக்கால், அண்ணாந்துபார்த்திருக்கக்கிறிகிரென்றே யாடியேமதமதனைபடக்கும்பாறு, அங்காந்துதிரியாதேயந்தச்சூத மணுவளவுமலையளவிலெடுத்துப்போட, விண்ணேந்துமேருவைப்போன்மாற்றுக்காணும் வேதைகளின்றமைகோடிவிள்ளொணாதே. (௯௭)

விள்ளவேயங்கியுடைச்சூதந்தன்னில் வெந்திய மல்லய வெடுத்துப்பாலிற்போட, வெள்ளைநிறப்பாரிரண்டேயுறைந்துநிற்கும் வெள்ளமுதைமூன்றுதினந்தின்றாயானால், கள்ளமன்றுதேகந்தானருணன்போலாங் காயசித்திபோகசித்திகைக்குள்ளாகும், எள்ளளவும்பிசகில்லை யூழிகால மிறப்பின்றிச்சூதமுண்டிருக்கலாமே. (௯௮)

இருக்கலாம்வென்சிவனுமேவல்செய்ய விவ்வுலகுமவ்வுலகுமென்றும்போற்றப், பெருக்கலாங்கைலைவாழீசன்பாதம் பெற்றிடலாஞ் சித்தருடன்பேசலாகும், நெருக்கமுறுமாயிரத்தெட்டண்டந்தம்மை நிமிடத்திற்சுற்றிவந்து நிலைக்கலாகும், முருக்கலா மீசநுப்பு முருக்கெல்லான முதநுமேமடியவுப்பின முடியவாறே. (௯௯)

ஆறானவிரண்டாங்காண்டத்துக்குள்ளே பருவழலைக்குறச்செய்யுமார்க்கஞ்சொன்னேன், கூறானமூன்றினிமேலகற்பமூலங்குணமானவேடைபஞ்சிகரணஞ்சொன்னேன், மாறிலாநான்கினிலேயோகஞ்சொன்னேன் மாசிலுப்பெடுக்கும்வகையைஞ்சுசொன்னேன், தேறு

வாயுப்பெடுக்கும் வகையை நன்றாய்ச் சீரான விந்நூலாற் சிவமுண்
டாமே. (௰)

இரண்டாங்காண்டம்-முற்றிற்று.

ஆ-காண்டம்-உ-க்கு விருத்தம்-உ௰.

———()———

மூன்றாங்காண்டம்.

சிவமானபூரணமேநாதவிந்து சின்மயமா நின்றஒருபரமேயாதி,
உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே யுறவாகிநின்ற ஒருநாதமந்த, நவ
மானநாதவிந்திரண்டுமொன்றாய் நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான,
பவமிறுமிந்நூன்மூன்றாங் காண்டத்திற்குப் பராபராணுமைங்கரனே
காப்பாமன்றே. (௧)

காப்பாகவிந்தநூன்முற்றும்பார்க்கிற் கைகாட்டுமோரியன்போற்
காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாதகாருனன்மைக் குணத்துயர்ந்த
புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்புரியபரிசுத்தவமுதகங்கை நிலைபிறந்த
பூவழலைமுப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்நூலினாற்றுக்குள்ளே வளர்
நடஞ்செய்பராபராமாஞ் சோதிகாணே. (௨)

சோதியாய்நின்றவழி தீட்சைஎல்லாஞ் சொன்மறைவோ ஒன்
றுமில்லையைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாம்வாமமது தீட்சைதீட்சை வா
மமென்றநாதமதுபூமிநாதம், வேதியாநாதவிந்தண்டபிண்டம்வேதம
துநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆதியாநாதவிந்தப் பட்டையா வரகரா
யிதிற்பிறந்த வண்டந்தானே. (௩)

பஞ்சீகரண தீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன்றுதியண்ட மாகாசம்பிருதுவி தண்ணீ
ர்போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதீ பகராதபொ
ருளையாநந்தியாவட்டம், கண்டமேனியிற்கண்டமென்றுகல்லு கல்லு
கருவாகி பைஞ்சாம்பிண்ட, தெண்டமென்றுநினையாதே நந்திக்கல்லு
தெளிவானபிருதுவியா லொன்றுமாச்சே. (௪)

ஒன்றானபிருதுவிபத்துயிர்தானேறென் றேகோகோவப்பினை
ந்தச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச்சீவன்மூன்று வகையான
வாயுபத்துச்சீவனான்காம், அந்தரப்பத்துச்சீவனேனைந்தென் பராக
ரபஞ்சீகரணதீட்சையாச்சு, பன்னரிபூதவழி தரித்துச்சொன்னேன்
பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. (௫)

நாதவிந்து-அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றாலுப்புமுதற்சற்பூரந்தா னுடனிருந்தாற் குமரிகறிச
மைப்பாளன்றே, அப்பென்றாலப்பதினாலுப்புண்டாச்சு தரகரப்போ
ம் புளியிக்தேயாச்சு, தப்பென்றதீட்சைதசதீட்சைதானே யறைவாத
மொருவராலறியப்போமோ, மப்பென்றாலிரண்டாங் காண்டத்தின்
மூப்பூ மாசிலேந்தாங்காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. (௬)

மறையாமற்சவுமியசாகரமுங்காணு மதிவழியே தானறிந்துதீ
ட்சைபோது, கறையற்ற தீட்சையில்லாப் பாதகர்க்குக் காணாதே

யொருநாளுங் கடினமாகும், மறுவற்றகர்ப்பூர சோதிமின்னல் வாம த்தினந்தியொளி காணலாகும், மறையாதசோதிகடந தப்பாற் சென் றூன் மகத்தானகணபதியைக்காணலாமே. (௭)

காணலாந்துரியமொடு துரியாதீதங் கனகமயசிதம்பரத்தின் மே லாம்பீடம், காணலாமாறுக்கு மேலாம்பீடங் காதலனேகணபதியுமெ திரிற்றோன்றும், காணலாங்கோடானகோடிபூசை கருத்தோடுசெய் தக்காற்குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்று பூசித்தக்காற் கரு ங்குழல்வல்லபைநல்வரமளிப்பண்மன்னே (௮)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுங் கணபதியு மூன்னிக்கண்டு மவுனமந்திர முபதே சித்தருள்வர்பாராய், அல்லலறவிப்பொருளை வெளியிடாதேயாம்ஓம் ஊம்சிவா வெனயானறிபச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதியின பூ சையாச்சு துகளிலாப்பரப்பிரம பூசைகன்னே, விள்ளது வேணபடி செய்யினுச்சி வெடித்து மரித்திடுவையித்துண்மையாமே. (௯)

உண்மையா மூறுதிகொண் டுற்றுப்பார்த்தா லோகோகோ தெ ரிபுஞ்சாகரத்தினேர்மை, முண்மையாவங்கென்று வாசியாலே யுறக் கும்பித்திடிலோர்பரப்பிரமவாயில்காணும், வண்மையாநாற்சாதியிட மூக்தோன்றும் வாவாவாவங்கெனறு தம்பிப்பாயே. (௰)

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தேயிரேசகபூரகமுஞ்செய்து சாற்றுநெற்றிநேர்மைசுழி மூனையைமேவித், தம்பிதனுவாசியை நேரிழுத்துவாங்கிச் சதுராகக் கும்பகத்திற்பாய்ந்துநன்றாத், தம்பித்தேயிடகலையிற்கும்பித்தக்காற் சாற்றரியபரப்பிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்துவாசியைமேற் கொ ண்டெழுப்பிக் கோதறநின்றிடிலோர் குருக்காணும்பாரே. (௧௧)

குருவான சதுமுகனுங் கலைமாதுஞ்சீர்க் கோடிரவிபோல நின் றன்கண்ணிற்காண்பா, பருவான வச்சபையிற்பீடந்தோன்று மங்கெ ன்றுபூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகிமலராகிப் பிரகாசிக்கு மவுன மந்திரமுபதேசித் தருள்செய்வார்காண், கருவான கருவையா வரூப ங் கண்டறிவாய்நமசிவய ரூபந்தானே. (௰௨)

அருபமாநாத தரிசனமுமாச்சு தரகரா பரப்பிரமபூசையாச்சு, சொரூபமாஞ்சங்கையில்லாமவுனமாச்சுதுகளில்சச்சிதானந்தவுருவ மாச்சு, தருபமாஞ்சாகரத்தி னேர்மையாச்சு தானுகசொருபத்தின் மூன்றுங்காண்டம், நிருபமாம்பூரகத்தைக்காணலாச்சு நிகரிலாச்சத கோடி யுகங்கள்காணே. (௰௩)

விஷ்ணுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டால்மோட்சங் காணுமோ சொற்பன த்தின்மூன்றும்பீடம், வாணேநீ மவுனசிவ யோகியாகி வழியான

சபையையாவங்கென்றான்றி, மானேநீகும்பித்துத்தம்பித்தோகன்மை ந்தனேயிரேச பூரகத்தாலொட்டிச், சேம்ணீயங்கென்றேயொட்டிப் பார்த்தாற் றெரியுமப்பாவிட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியாமவுனகுரு சே-தியையா சுடர்கோடிகாந்தியிலே வாசி வேகம், நீதியாஞ்சோதியிலேயறிவையொட்டி நினைவாகப் பார்த்தக் காலொடுக்கங்காணும், பாதியாமொடுக்கமதிற் கும்பித்தக்காற் பளிச் சென முயாயிலது திறக்கும்பாரு, சாதுவாம்விட்ணுகா ஓடணங்குகா ண்பாய் சமர்த்தாகவிருவரையும்பூசிப்பாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய்கற்பூரதீபவாசம் பூரணத்தின்மலிணமலர் சோதிசோ தி, யாசிப்பாயவர்கடரிசனத்தைக்கண்டா லப்பனே கேட்டதெல்லா மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுருவுபதேசத்தையையனேயுன க்குய்யும்வகைசொல்வராச், வாசிப்பாயுபதேசமுனக்குசொல்லிவண் மையுடனிசிற்கும்வகைசொல்வாரே. (௰௬)

நிறுக்குமப்பாவாயிலதுமவுநத்தாலேநினைவாகவாசிகொண்டுதம் பித்தக்கால், அறிந்துபாரங்கெனமுகும்பித்தேதானமுதமிழியிரேசக பூரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசுழுமுனையில்வாயில்காணும்பார்த்தக் காலதின்பெருமை பகரொண்ணாது, சிறக்குமது சிகாரத்தின்வகார சோதி சிறப்பானசோதியிலேயறிவாய்நில்லே. (௰௭)

ருத்ரபூசை.

நில்லென்றாற் சும்மாதானிற்கப்போமோ நேரானசோதியிலே நினைவாய்க்கும்பி, அல்லவென்றுல்நாகத்தில் ருத்ரன்ருத்திரியவர்பெ ருமையிவ்வுலகிலார்தாங்காண்பார், வல்லமையாலவரொளியைச்சொ ல்லப்போமோமகத்துவமாமதிகோடி பிரபைகாணும், எல்லென்னுமவ ர்தம்மைமவுனமாக வெண்மகனேபூசிக்க முத்தியாமே. (௰அ)

பூசிப்பாய்வாசிமலரர்ச்சித்தக்காற் புகழ்பெறவேயுன்றனைக்கண் டுபதேசிப்பார், பாசித்து மவுனகுரு வுபதேசத்தை யையனே சொ ல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரித்துநீகேளு வங்சிங்கங்மங் கரகரா வநாகதத்தின் மவுனமாச்சு, பாசமற்றுப்பரமபதசோதிதன்னைப் பா லகனேபணிந்துநீபூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுரபூசை.

பணிந்திடுவாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு பராபரமாம் விசு த்தியின்றன்பூசைகேளு அணைந்திடுவாய்மயேச்சுரனையைந்தாம்வாயி லறைவயி மயேஸ்வரீதானைந்தாம்பீடம், அணைந்திடுவா யைந்தென் னும்வாலேதன்னையானறிவனங்கென்றுவாசிகொண்டு, குணிந்திடுவாய் கும்பித்துத்தம்பித்தாக்காற் கோடானகோடிரவிமதிகாண்பாயே.

மதியான மதியையா ரவிதான் கோடி மகத்தான நாதர்கடம் பரமவாயில், துதியான துதியையா துரியமேரு துரியமாம் பதவிய து மவுநவாசி, விதியான மவுனத்தின் வாசி கொண்டு வினையமானி

மூத்துநீ கும்பித்தக்கால், அதிபானவதீதங்காண் வகாரசோதி யர கராவங்கென்றுகும்பிப்பாயே. (௨௧)

கும்பித்துதம்பித்து மேருபாய்ந்தாற் குணமானவாயிலது திறக் கும்பாரு, நம்பித்தான்சொல்லிவிட்டேனங்கொன்றுந்தானன்றுனவி ரேசகபூரகமுஞ்செய்தால், வம்பித்துவாசியதுக்கிடமாமைந்தா வாயு வதுவெழும்புமடா வண்ட மட்டும், தம்பித்துவாசியேநீ தாண்டிப் போனாற் றம்வாயின்மூடாதுதடைக்கட்டாமே. (௨௨)

கட்டாமேமவுனத்தாற்கும்பித்தாக்காற் கைலாசங்கொள்ளாது புகைபோற்கப்பும், அட்டாமேயென்மகனே யண்டாண்ட மங்கெ ன்றுகும்பித்தா லப்பாலோடும், மட்டாமேயிருந்ததினாலாவதென்ன மவுனம்விட்டான்மாயையிலேமாண்டுபோவாய், தட்டாமற்றமபனத் தாலொட்டிபாரு தடையறுக்குமவுனத்தாற்றாண்டிடாயே. (௨௩)

தாண்டியேமனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது சதகோடி பிரபை யொளி சோதிகாணும், மாண்டதொருமயேச்சுரனான் கொலுவிரு க்கு மகத்தானசபைவளர் மெய்ஞ்ஞானவீடு, அண்டியே யவன்றனை னத்தரிசித்தக்கா லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோகும், தா ண்டியேதுரியமலர்கொண்டுபூசி துரியத்தின்மயேஸ்வரியை தெரிசிப் பாயே. (௨௪)

தெரிசித்துப்பூசித்தாற் கும்பங்காணுந் தெரியாத மவுனமெல் லாந் தெளிந்தேபோகும், அருச்சித்துக்கும்பத்தாலமுதஞ்சிந்து மாச் சையாவுபதேசமருள்வர்பாராய், பரீசித்துப்பாலமுத மூட்டுவார்பார் பாலகனேசொல்லுகிறேன்மவுனவாக்கியம், நாச்சித்துநங்மங்யங் சிங் கென்றேநீ நலமாகச்செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே. (௨௫)

சதாசிவபூசை.

நல்மாகச்சொன்னேன் மயேச்சுரனுமிந்த நயமாக மயேஸ்வரி யும் பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்தியுடைப் பூசையாச்சு வளராறு தாரத்தாக் கினையின்பீடம், அலையாமலாதார மாறும்வாயி லாக்கினை யிற்சதாசிவத்தின் சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீயிங்கென்றேதான் மாட்டாறுதாரத்தின்வாயிறுனே. (௨௬)

வாயிலாராதாரத்தாறும்வாயில் வகையறியாச்சித்தர்களாற் திற க்கப்போமோ, ஆயிலாதாபசிதம்பரத்தின்வாயி லாயிரதடெட்டிதழ தனையார்தான்காண்பார், பாயிலதுபாயும்வகை பரிவாய்ச்சேனு பங கென்றுவாசியைநீ தம்பித்தக்கால், பாயுமதுதோன்றுதுமைந்தாசொ ல்வேன் பகல்போலேதெரியுமாதாரம்பாரே. (௨௭)

பாரரியவாசியைநீ தம்பித்தக்காற்பகரொணுவாறுதாரத்தேயுன் னை, ஆரென்றேகேட்பார்கள் சபையோரையா வாக்கினையிற் றெரிச னத்தை டீறிவந்தேன், நேரென்றுசபையார் மெய்ஞ்ஞானவீட்டில்

செப்புகரணு நியறவாழ்விப்பார்கள்,வாரென்றுவாசிகொண்டுகும்பித்
தக்கான மதிகோடிரவிமதிபோற்சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியாமவுனசிவயோகசோதி சொற்பெரியசோதியிலே யங்
கெனறேநில்,ஆதியாஞ்சோதிசொல்வெளிதோவப்பாவாதாரசோதியி
லேயண்டசததம், பேதியா தண்டபகிரண்டமட்டும் பேசரியசெயபே
ரிமுழககங்காணும், நீதிசேர்நடனசபையோகங்காணும் நிகழ்த்தரிய
பதினெண்பேர்பூசிப்பாரே. (௨௯)

பாரையாவகமெனுநற்சுகங்கள்காண்பாய் பாலனேயகத்தீசன்பீ
டந்தோன்றும், ஆரையாவறிவாகத் தியன்றனேர்மை யறிந்தவனே
மெய்ஞ்ஞானமவுனயோகி, தேரையாசதகோடி யோகம் பார்த்தேன்
செப்பரியவகமதனிற்றெரிசிப்பாய்காண்சீர்பெற்றமவுனகுருவுபதேசி
த்தார் செம்மைமிகுகுருபூசையருளினும்ப. (௩௰)

அருளினர் குருபூசை மவுனபூசை யையனே விரேசகபூ ரகமு
ஞ்செய்தே, அருளினனமவுனகுருபூசையையா வதையறிந்தேன்சுப்
பிரமண்யனுபதேசததால், தருளினற்சத்தசாகரங்களாச்சு தரியசச்
சிதாநந்தமறியலாச்சு, தருளினலண்டரண்டமேறலாச்சு தறைவரிய
விப்பூசையருளினச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீயிழுத்துவாங்கி யாதாரவாயில்கடந்தப்
பாலையா, பேச்சாகும்பித்துத்தமபித்தக்காற் பேருனபரைவாயில் கா
ணும்பாரு, கூச்சையாகமலமலர்கொண்டேநீயுக்குமரகுருபாதமலரர்
ச்சிப்பாய்நீ,ஆச்சுதையாவாசியினற்பூசைதந்தவரகராதெரிசனத்தை
க்காணலாச்சே. (௩௨)

காணலாமாதாரபூசைசெய்தாற் காயமதுபெலக்குமதற்கழிவோ
வில்லை, மாணலாமாதாரமாறுந்தொல்லைவையகத்திலார்செய்வார் மவு
னிதீப, வேணவாவற்றசிவயோகஞானி வேதாநதகுருச்செய்வார் சித்
தர்செய்வார், தோணலிலாவைந்நூற்றின்மவுநபூசைகுறைவறவேமுடி
ந்ததொருசெய்திகேளே. (௩௩)

கேளையாவெத்தனைசொன்னலுமெய்யாக் கேடுகெட்டமானிடர்
க்குவிவேகமில்லை, ஏனையாவென்னாலின்மறைத்தவெல்லா மென்மக
னேநினைவாகவிந்நூல்பாரு,வாளையாலாதாரமாறுஞ்சொன்னேன் மக
த்தானவாசிசிவயோகஞ்சொன்னேன, பாழையாபரைவாயிற்பூட்டுச்
சொன்னேன் பரிவானமவுனத்திறேட்டம்பாரே (௩௪)

ஒட்டமாந்துலாராசி சென்மக்கூறு டோகோகோபாசத்தினெ
டுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ்சிதம்பரத்தி னடனஞ் சொன்னே
னகத்திலுபதேசமதையடைவாய்ச்சொன்னேன் தாட்டிகமாச் சரா
சரத்திலேயுஞ்சொன்னேன் சச்சிதானந்தவொளி யரியச்சொன்னேன்
ஈட்டமாமாயிரத்தை யாய்ந்துபார்த்தே யிந்நூலைத்தாங்காண்ட மினி
தாய்ப்பாரே. (௩௫)

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற் சூட்சாசூட்ச மென்னவித்தை சொ
ன்னேனையா வினிமேற் பாரு, அன்னூற்றுன் மதிவெண்பா வாதஞ்

சொன்னே ஞாறிவாரலேகடல்சூழவனிமீதில்-மூந்நூற்றுன் சீவர
த்ந ஒளியைக்கேளு-மூர்க்கமிலாக்குருநூலேம்பதையுன்பாரு உந்நி
லேதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொன்னே னுரைக்கின்றேன்பதினெண்
பேர் சாபமன்னே. சாபம். (நடூ)

சாபமதைப் பதினெண்பேர்சித்தர்கூடிச் சமத்தாசவேகவுப
னிடத்திற்சென்று-பாபமில்லாப்பரனருளாற் சாபங்கொண்டு பா
வித்தேளென்னூறுன் பலித்திடாமற் - சாபமென்றுலேந்நூற்றின்
மவுநசாபந்-தாமிட்டார்யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம் ஆகவெ
ன்றையாயிரத்தி லநேகசாப மருளினாதனாலே பலியாதன்றே. ()

சாப நிவர்த்தி.

பலித்திடவேயேகவுபனிடத்திற்சென்று - பரனருளாற்பரப்
பிரமபாதந்தன்னில்- பலித்திடவே பராபரத்தோடொத்தியானும்
பரமஒளியொத்தவிதம் பண்பாய்க்கேட்டே-அலேக்கலெனச் சாப
த்தை நிவிர்த்திசெய்தே-யாயிரத்திந்நூலிதுகா ணென்றுசொல்ல,
முலித்திடவே சாபமது நிவர்த்தியாச்சு-மூதண்டவுபதேசமுரைத்
தார்பாரே. (நஅ)

பாரையாசாபத்திநிவர்த்திகேளு-பாலகனேயிந்நூலா நிவர்த்
தியாச்சு-தாரையாவறிவரையா யிரத்தின்கொச்ச-மையனே யிந்த
நூலேந்நூறுந்தாம்-சேரையாசிவநயமசிறிங்உறிங்காச்-செபிப்பாய்
நீசிங்கிலியும் ஓம்ஆமென்று மாறையாநமபவசிமறிங்கிறிங்கா மகத்
தானதிறங்கிறிங்மசிநவென்றோதோ. (நகூ)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு-தோகோகோ சகலசித்
தர்சாபம்போச்சு-தேதமறலடமவுரு நிவர்த்திசெய்தா - லென்மக
னேசதங்கைகொஞ்ச நடனமாடும்-போதவேசதகோடிரிஷிகள்சா
பம்-பொய்ம்மையன்றன்மகனேநிவர்த்தியாச்சு- மாறவேமகத்தான
சாபமெல்லா மாண்டதையாலிந்நூலினிவிர்த்தியாச்சே. (சய)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்கணிவர்த்தியாச்சு-மகத்தான வைந்நூறும்
பலிதமாச்சு- ஆண்டரியவாதாரமாறுஞ்சித்தி-யையனே யாயிரத்தி
ல்வாதஞ்சித்தி-மாண்டஒருவாதசித்திகமனஞ்சித்தி-வாழலாம்சித
ம்பரத்திற் குளிகைசித்தி-தாண்டுமெத்தண்டாண்டபிண்டஞ்சித்தி-
சாற்றறியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (சக)

சித்தியாம்பரிபாடையிதுவேயாகுஞ்-சிவமானவைந்நூறுமிது
வேயாகும்-முத்தியாமுந்நூறுந்தீட்சைசித்தி - மூலமாங்குருநூலே
ப்பதுவுஞ்சித்தி-சத்தியவாமதிவெண்பாநூறுஞ்சித்தி-தனிப்பூசை
விதியோரிருநூறுஞ்சித்தி-அத்தியா மைம்பதற்குண் முப்பூசித்தி
யரகராமுப்பதக்குட் குருவைப்பாரே. (சஉ)

நூற்றொருகை.

குருவானநந்தீசர் முந்நூறுஞ்சீர்க் குணமான பஞ்சகாவியமு
ஞ்சித்தி-பரிவாகப்பதினொன்றுஞ் சித்தியாச்சு-பாங்கான காவியத்

தின்கருவாம்பீடம்-அருவானகாவியத்தாதாரபீட மாச்சுதையாயிர த்தொடந்நூறுஞ்சொச்சம்-துரிசற்சொச்சமையாபூர்வக்கியானஞ் சொன்னேனேயாயிரத் திருநூறுமால். (சங)

சொன்னேனாயிரத்திருநூறதனிலேயதுகளில் வைத்தியத்தை க்கைபாகத்தோடு-முன்னமுந்நூற்செந்தூரஞ்சொன்னேன் மூர்க்க மறநூற்றிலுயர் பற்பஞ்சொன்னேன்-வன்னமுள்ள வாயிரத்தைந் நூறுஞ்சொன்னேன் - வகையானவயித்தியத்தை வளமாச்சொன் னேன்-பன்னுகுணவாகடங்கள் வரிவாச்சொன்னேன் - பண்டிதர் நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (சச)

அறிவரியபதினெண்திற்பாவபுண்ணிய-மாய்ந்துறைத்தேனென் மகனேயிந்நூல்கேளு-செறிதறவீறாயிரத் திருநூற்றுக்குட்சேர்முத் திவயித்தியத்தைமுழுதும்பாரு-பறிதலிலாச்சகலவகையதீதக்கோ வை-பார்த்தக்காலிதன்பெருமை பகரொண்ணுதால் இறுதலிலாப் பன்னிரண்டிநூற்றிற்சொன்னே-நிந்திரமயேந்திரமாசாலந்தாமே.

சாலநவிலேந்நூற்றோ டணைத்திணுக்குஞ் சாற்றபுயவிந்நூலேிர ண்டாச்சொன்னேன்-பாலபஞ்சபட்சியைந் நூற்றிற்சொன்னேன்- பரிவானசல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம்-சாலஒருதொட்டி யந்தொ ண்ணூற்றிற்சொன்னேன்-சாற்றுமோரெழுபதிலொட்டியத்தைப் பாரு-ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா-வாயிரத்தோடுரை ம்ப தீரைந்தாமே. (சரு)

ஆமேகாண தன்றொகையைஎன்னசொல்வேன்-னதனிலொரு மூன்றுலட்சங்காப்பதாகப்-போமேசீர்ப்புலத்தியனேசொல்லக்கே ளு புகழ்மருவு சாத்திரத்திற்கிலக்கமில்லை - நாமேகாணிவ்வளவும் பார்த்துத்தேறி-நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்னேன் வாமேகாணத்திபன்வர்க்கமுதவாக்கு மாநிலத்திலாரறிவார் மவுனி க்காமே. வயிரவபூசை. (சசா)

ஆமையாநூற்றொருகையையறிந்துசொல்ல வம்புவியிதொரு வராலாமோவாகா-ஆமையாவசிமநயவறீம்நறீமென்-றடைவாகமறீ மென்று வாறுவாய்காண் ஏமையாவெண்கோணம் வளமாய்க்கீறி யிடம்வலமாயிரேகையிஞற் சூலம்போட்டு-நாமையாவெட்டெழுத் தை நன்றாய்மாறி நயமாகவயிரவனைப் பூசிப்பாயே. (சஅ)

பூசிப்பாயமுதகும்பம்வைத்துநன்றாப் - புகழ்மருவுமவுனத்தி ன்மதனப்பாலும் யாசிப்பாயாயிரத்தெட்டிதழிஞலே - யருச்சனை சள்செய்துகற்பூரசோதி-மாசிப்பாய்மவுனசிவஞானத்தாலேமந்திர பஞ்சாட்சரத்தகற்றாபதீபம்-நேசிப்பாய்வயிரவனைப் பூசித்தக்கா னேராகப்பளிச்சென்று சோதிகாணே. (சகூ)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்றுசோதிஎதிர்கண்டதானுற்-பயிரவனுந்தோன்று வான்பயமோவில்லை வழிச்செல்லவேணவாமீவரனுற்சூர்ப் - பகை

வனைத்தியானஞ்செய்வரமேகேளு-அளிச்சென்றே யவசியமனவர
ஓமென்றே-யழகாகவறுகோண மடைவாப்போடு-செழிக்கவேயா
றெழுத்துநடுவாகாணுங்-தெளிவாகவிரேகையோராறும்போடே.

பூ சை.

போடிரேகையிற் சரவணபவாவென்றேபுகழாகவறுகோண
த்துள்ளேவிந்து-வீடுமிருத்தம்மிரண்டுவாயினன்கு-மிளர்வீரவாகி
னுடைப்பீசங்காணும்-ஆடையாநால்வாயிற் பீசஞ்சொல்வே னரீம்
ஸ்ரீரீம் கிரீமடைவாப்போடு-மூடயா ஓங்கார வட்டங்காணு-மோ
கோகோ வறுமுகவன்றியானமாச்சே. (ருக)

மவுன பூசை.

தியானமாந்தெரிசனத்தின் பூசைகேளு-திறமானவைத்துவை
யாமவுனசித்தி-கியானமாமதனப்பான் மதனசோதி கிருபையுடன்
மவுனமலரார்ச்சிப்பார்பார்- தயாநிதியாஞ்சுப்ரமண்யன்பூசையாச்சு
தான்பிரத்தியக்கமாய் மவுனன்சொல்வான்-அவாவருத்தே மெஞ்
ஞான மவுனபூசையான் கண்ணேனிப்பூசைநலமாவின்றே. (ருஉ)

இப்பூசையார்செய்வார்மவுனிதுன்ப - வின்பமிலாவேதாந்தி
யோகிசெய்வார்- இப்பூசைசித்தர்ஞானியர்கள்செய்வா ரெழிற்று
லாராசிஎடுத்தவர்கள்செய்வார் அப்பூசைதனையான்கண்டுனக்குச்
சொன்னேன்-நம்புவியிலெவர்செய்வார் மவுனஞானம்-தைப்பூசை
சொன்னேன்மூன்றுங்காண்டத்துத்-தாரணியிலாரறிவா ரிந்நூலே.

பாரானசித்தரடையாளஞ்சொல்வேன்-பானருளான்-மனித
ர்களிலொருவராவார்-தாரானதுலாராசி பூர்வஞானந்தான்றொடர்
ந்தவனிமிசைத்தோன்றிமேலும் வீறுனவிட்டகுறைதொட்டநேர்
மைவிளங்கவேலபித்தக்காற்சித்தியாகும்-ஆருனபிராணமப விந்து
வாலே யாச்சுதையா மாயையிலே மனிதர்வாழ்வே. (ருச)

மனிதருய்ப்பிறந்ததினுலாவதென்னமகத்தானதுலாராசி யறி
யவேண்டும்-செனித்தக்காற்சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-செடத்
திலுள்ளபொருளெல்லாங் காணவேண்டும் - கனிட்டனுக்காயமது
பெலக்கவேண்டுங் கருவிகாணுதிகளைக் காணவேண்டும் சினத்தொ
ழிந்துதுலாராசி யடுத்தகற்பஞ்சிவயோகமவுனத்திலிருந்துதேரே.

தேறவேசொல்லுகிறேன்மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார
மாறுங்கண்டு மாறவேவால்நிலை ஒடுக்கங்கண்டு மவுனசிவயோகத்
திற் சமாதிகண்டு-வீறவேமெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு மேதக்கபூரு
வத்தின் பூசைகண்டு - ஆரவேயண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே யர
கரா செகற்குருவையறிந்துகாணே. (ருரு)

செகற்குருவைக்காணவழிசொல்லக்கேளு- தீமைமிகுபொய்க
ளருசாமித்துரோகம் வகுத்தகொலைகாமம்வஞ்சனைகள்பாவம்வழு
த்தறியவாணங்களற்றுப்போனல் அகப்பேய்போய்நீநினைத்தபடி

யேயாகுமன்றன் றேசமாதிதநிற்கற்பங்கொண்டால் விகிர்தகுரு
மெஞ்ஞானமவுனமாகு மேலானகற்பமுண்ணக் கருவைக்கேளே.

கேளையாகாயமதுவச்சிரமாகுங்-கிருபையுடன்வல்லாரைக்கற்பங்கொண்டால்-ஆளையாமண்டலத்தைச்சாவுபோச்சு தறைவரிய சட்டைதள்ளிப்பூர்வமாச்சு-ஏலையாசிவசத்திதேகமாச்சுதெப்போதும்வச்சிரமாயிருக்கும்பாரு சோளேதுவாராது நான்சொல்வாக்கியங் கொண்டவனேமெய்ஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லாரைக்கற்பகம்.

குணமுள்ளவல்லாரைக் கற்பஞ்சொல்வேன்-குருவானசத்தியுப்புச்சிவத்தினுப்பு-மணமுள்ள பீங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மகத்தான சுன்னத்திற் பலந்தான்போடு அணியுள்ள வைம்மூலமைங்காயந்தா-மப்பவோர்பஞ்சீகரண தீட்சையுப்பு-நணியுள்ளநான்கையுமேகூத்தி-நன்றாகவிரவினிற்றன்பனியில்வையே. (௫௯)

வையையாவிரவிதனிற் றண்பனியில்வைக்க-மகத்தானசெயநீருமாகுமாகும்-கையையாவதிற்பட்டாலற்றுப்போகும் • கத்தூரி வன்னம்போலிருக்கும்பாரு-செய்யையாசீசாவிற்பதனம்பண்ணிச் செயமானசெயநீர்சரிஎடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே. (௬௰)

வாலை பூசை.

கொள்ளையா விரண்டையும் பீங்கான்றன்னிற் குணமாகச் சொன்னபடிகொஞ்சம்போடு நள்ளையாரவிதனிலே நிமிடம்வைத்தானுதாந்தவிலேகியம்போ லிருக்கும்பாரு-பள்ளையாமகிமைநிறை குருவின்பாகம் - பதமாகவெடுத்துநீதேவிபூசை - வள்ளையாவாலை எனும் வாமப்பெண்ணை மனதாரநினைத்துநீ தியானிப்பாயே. ()

தியானித்தாயாகின்மெஞ்ஞானந்தோன்றுந்-திருவுடைய வாலைப்பெண்ணெதிரேநிற்பாள்-தயாபரியாமனோகௌரி-சூலிசீலிசாம்பவியந்தரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி-உயர்வுறவேவல்லாரைக்கற்பமெற்கின்றுன்னுபொருடறுமாறுவரமீவாய் காணகியானத்தோடிருந்துலகிற் சீவித்தம்மகேடில் சிவானந்தமுறக்கடாட்சிப்பாயே. ௬௨)

ஆவென்றசத்தமதுகேட்டதானு லப்பொழுதே ஏனென்று வருவாள்பாரு-ஆவென்றசத்தத்தா நீயாரென்பாளப்பனேயகத்திய றன்சீடனென்பாய்-ஓவென்றசத்தமிட்டு முத்தமிட்டே யொண்மைமுக மலர்ந்துபதேசஞ்செய்தாள்வாள்-நாவென்ற சற்குருவை நாவாரத்தா-னுதாந்தசிரோமணியைப்பூசிப்பாயே. (௬௩)

பூசிப்பாய் சமாதிதனில் யோகத்துற்றுப்-புகலிலேகியமோர் பணவெடைதான்கொண்டால்-மூசிப்பாய் லகிரியையாய் னென்ன சொல்வேன் - மொழியவரிதைந்துநா ளளவும்போதை யாசிப்பாயண்டாண்டவாசிகொண்டே யங்கென்று கும்பித்தா லுயரத்தூக்கும்-மாசரவே மலசலந்தான்திரண்டுபோகு-மைந்தனேவிந்துவையுங்கட்டும்பாரே.
(௬௪)

பாரையாமண்டலந்தான் கொண்டாயானாற் - பாலகனேபசி போகுமதனமாகும்-பாரையாவாசியோ ஒடுங்கிப் போகும், பசாரி யபாரைவாயிலடைக்குமாங்கே-ஆரையாவறுசுவை யுண்டியில் வெறுப்பா-மதாரமாறுமனதேசித்தியாகும்-தேரையா வல்லாரைவருடங்கொண்டால்-சீராகவதன்பெறுமைசெப்பக்கேளே. (சரு)

கேளாய்நீயென்னசொல்வேன்பூர்வஞான- சேகரத்தின்மேலறைதான்றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக்கொவ்வோர்சட்டை-மைந்தனேயுரியுமந்தக்கற்பத்தாலே-வாளநீமதனப் பாறினங் கொண்டேபார்-வண்பசுவின்பாலேதான்மயங்கவேண்டாம், கோளிரெண்ணூற்றுறுசட்டைதள்ளு மெய்யாக்-கூறுதொகை யாயிரமா முருவங்காணே. (சசா)

காணப்பாதேகத்திற்சூடுகொண்டாற்கண்மணியேகண்டவுடனயச்செந்தூரம், மாணச்செந்தூரமெடைபணமாக்கொண்டு-மைந்தனேசெந்தேனிலடைவாயுட்கொள், நாணிப்போஞ்சடத்திலுள்ளநோய்களெல்லா-நவிலரியசெயகற்பமகிமையாலே- வீணப்பாவலையாதேயாருஞ்சொல்லார் - வெளியாகச்சொல்லியிட்டே னுண்மைதேறே. (சஎ)

தேறியந்தவல்லாரைக்குருகற்பத்தைச்-சீராக முறையறிந்து செய்வாயானால், வீறியைந்தபயன்பயக்கும்பரத்திஞணை-மெய்ம்மையாய்ச்சொன்னேனையாகுருவிஞணை மாறிலிந்தமுறையதனைச் செய்துபார்த்தேன் - மாசற்றகுருவழியிற்பலிக்குங்கண்டாய், ஆற்றிவார் கைபாகஞ்செய்பாகந்தா-னறிந்துசெயலின்னமொருநூல் பாராதே. (சஅ)

இன்னமொருசெய்திதனைச் சொல்லக்கேளுவெழிலானகற்பத்தையுண்ணும்போது பன்னுகின்றகாற்றுவெயிலாகாவோட்டம்-படர்நடைசத்தித்தலிவையாகா பொய்ம்மை, துன்னுமொழிகொலைகளவுமாகாவெண்ணெய்-சுண்ணும்புகடுகுபுளியுள்ளியாகாதன்றிகர்கொம்மைமுலைமடவார்தங்கட்-சையோகமதனைநீதள்ளுவாயே.

தள்ளையாகள்ளுகெஞ்சாவிறைச்சிமச்சந் தன்னோடுபுகையிலையுமுப்புந்தள்ளு மெள்ளவேகடுங்கோபமதனைத்தள்ளு-விரிகடல்சூழ்புவிவாழ்வையொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையாவிடயவாசனையிற் செல்லுங்-குணமில்லாமனப்பேயையதிற்செல்லாதோர் விள்ளரிய வேதாந்தத்திருக்கின்மாபை - வெருண்டோடும் பூரணத்தினமுதமுண்ணே. யோகநித்திரை. (எ0)

அமுதமிழியோகமது செய்யவெண்ணி லப்பனேகானிட்டிப்படுத்துக்கொண்டு, மமதையிலாதிடக்கைபைமுடிமேல்வைத்து-வழுத்துபுரணத்தோர்சுழுமுனையைமேவிசமரசமாவாசியை நீயிழுத்துக்கொண்டு சமர்த்தாகத்கேசரத்தின் மனதைவைத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தேதா-னையனேலலாடத்திற் றாங்குவாயே. (எக)

தூங்குவாயிம்முன்றயே தூங்குவாயேற்று - வாதசாந்தத்தன் ரூசிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றூன்மாநிலத்தின் மனிதரை யாவ கையதனைத்தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குதிரைக்கடற் புவியின்மனிதரென்று-மாளாமலிருக்கவன்ரூசொன்னேன்பாரு, ஏங்கிநின்றலேயாமலிருந்துமைந்தா - வென்றனைப்போற்கோடியுக மிருந்துதேறே. (எ௨)

பத்தியம்.

தேறவென்ரூற்சற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு-தியங்காதேயின் னுமொருசெய்திகேளு-பாறவென்ரூற்பத்திரமாப்பண்ணுபழியில் திரிகடுகுதிரிபலாதியோமம், வீறுபெறு சீரகமொண்கிராம்புபத்தி ரி சீர்ச்சாதிக்காய்நல்புளியாரையோடு, நாறுசிறுகீரைசிறுபயரூ டையா,நலமாகக்கட்டிய தோருப்புமாமே. (எ௩)

வெண்சாரைக்கற்பம்.

ஆகுமேநற்கொறுக்கைபுளிமற்றைப-வறைவரியகற்பூரசிலையி ற்சுன்னம் வாகானவண்டக்கல்லின்றன்சுன்ன-மகத்தானகனஞரை தங்கச்சுன்னம்-சேகாகுமொருபொழுதே யன்னங் கொண்டாற்-றேகமதுசட்டைகளித்திகழும்பாரு பாகமாவெண்சாரைக்கற்பஞ் சொன்னேன்பகரரியசித்தர்கட்குக்குருவிதாச்சே. (எச)

ஆச்சப்பாவின்னுமொருகற்பகஞ்சொல்வேனண்டபகிரண்டமதை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமில்லாதிடித்ததிலே தண்ணீர்விட்டுக்-கு றைவரவேபிழிசாறுநாழிகொண்டு. ஆச்சியமோர்படிகுடவிட்டுப் பின்ன - ரடுப்பே,றியதனையோர்சாமமட்டும், காச்சப்பாமெழுகு பதமாகும்போது-கனிவாகக்குருசெய நீர்ப்பாகங்கேளே. (எ௫)

காயாதிகற்பம்.

கேளேயாவதையாற்றியெடுத்துப்பாரு-கேசரத்தின்காயாதிக ற்பமாகும் கோளொன்றும்வாராதுகுருவைப்போற்றிக்-குருசெய நீரொருபலத்தானதனில்விட்டு, வாளிரவிதனிச்சாமங்காய வைக்கி ன்-வண்மைசேர்மெழுகுபதமாகுங்கண்டாய், தாளூறவிம்முறைய தனைமுடித்தேயேகாட்-சரதமதனுற்றியானித்துப்பூசைசெய்யே.

மேன்மூலசுத்தி

செய்யப்பாபராபரத்தைத்தியான-பூசைசெய்துநீமுடித்தபின் புசெப்பக்கேளுஐயனேசூரியோதயத்திலேதா-னடைவாகப்பெரு விரலிற்றடவிக்கொண்டு-உய்யையாவுண்ணுக் கிற்புரளவேற்றி-ய ம்மென்றுவாசியைநீ கும்பித்தகால்கைப்பாகவிபன்ற கப்பொருங் கே யல்லாங்- கழன்றுவிடுமின்னுமொருசித்திகேளே. (எஎ)

கீழ்மூலசுத்தி

சுத்திசெயமூலத்தின்கற்பஞ்சொல்வேன்-றுகளிலாக்கற்பமது சூட்சாசூட்சம், பத்திமையாச்செய்யவொரு செங்கற்ருழைப்-பக ரயதிசோற் ரூடே குருவைச் சேர்த்தே-அத்தை யொரு சீலேயி

லேமுடிந்துகொண்டே-யடைவாகப் பிழிந்தக்காலிழியுஞ்சாறு, சித்திதருங்குருசெயநீர் கூடவிட்டுத்-தீயேற்றிபோர்சாம மெரித்திடாயே. (எஅ)

எரித்திடுவாய்மெழுகுபதமாகுமப்போ-திறக்கிவைத்தென்மகனே யின்னுங்கேளு, புரையற்றசுத்தசல மதனில்வார்த்துட் புலத்தியனேயிரவிதனிற்காயவைக்கின், அரக்கதுபோற் செம்மை நிறமாகுமையா-வையமதைச்சுத்திசெயுமிதைப்போ லுண்டோபருத்ததன முடைய மூலமகளேப்பூசை-பண்ணுசெயநீர்மகிமை யறையக்கேளே. (எகூ)

அறைபக்கே ளென்னிடத்தின் புள்ளசீட - வநாமிவிரலதினுலேதோய்த்துக்கொண்டு-பறியுமப்பாவுண்ணுக்கிற் புரளத்தேய்க்கிற்பாழானகபமெல்லாங் கழன்றுபோகும்-முறைப்படிசெய்மூலத்தின்கற்பத்தாலே-முடிந்ததே காயசுத்தியாகுங்காணே-மறப்பிலாதடிமூலஞ்சுத்தியாக-மைந்தனேயந்திசந்திநாட்டம்பாரே. (அ0)

நாட்டமையாகண்ணேட்டம்பார்த்தாயானு-னலமானசுழுமுனையில் வாயில்காணும்-ஆட்டமையா வவ்வாயிறக்கும் பாருவமுதகெங்கையங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும்-வாட்டமையா வமுதமதைக்கொண்டாயானல்-வாழலாங்கோடானகோடிகாலம், பாட்டமையா பாவிகட்குச்சொல்லவில்லேபாலகனேயுன் றனுக்குப்பாவித்தேனே.

பாவித்தேனின்னமொரு கருவைக்கேளு-பற்பினியினண்னடமையாவைஞ்சாம் வைப்பூஆவித்துமறிவீர்களண்டைக்கூறு டையிரண்டுபத்து மானேயைஞ்சுங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினைந்துமெடுத்துக்கொண்டு-வளமாகக்கல்லுரலிலுலக்கைநாட்டி- ஏவித்தேயிருப்புலக்கையதனுலேபா-விடித்திடுவாயிரு சாமமின்னுங்கேளே. ()

கேளையா வென்மகனேயறியச்சொல்வேன்-கெவுனமென்றரசகெவுனக்குளிகையையா-ஆளேயாகத்தனேயுமாவதாக்கி-யையனேசுத்தசலந்தன்னிலிட்டு-காளேயாவலக்கையாற் கலக்கிமைந்தா கண்மணியேதெளியவைப்பாய்சாமமட்டும்-பாளேயாமலிதமாங்கெவுனவித்தை-பாலகனேபரிட்சைதனேயின்னுங்கேளே. (அங)

இன்னங்கேளினமறிந்துசொல்வேனையா-வெடுத்தமுறை தப்பாதுகுருவின்வாக்கே அன்னங்களெளிமூலப்பழக்கத்தாலே-யையநேகல்வத்திற்புளியைப்போட்ட, இன்னங்கேள் சொன்னகுருசெயநீர்விட்டே-யெழிலாகவிருசாமமெழுகாலாட்டி, அன்னங்கேளண்டமதினிதானமாக-வப்பவேகெவுனத்தற் குளிகைபாரே. (அச)

பாரப்பாகுகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய்-பாலகனே பன்னிரண்டு சாமங்காய்ந்தால்-வேரப்பாகுகையெடுத்துக் கையால்றட்டவெண்கலத்தின்சத்தமையாவென்னசொல்வேன்-ஆரப்பாலறிவார்

களண்டவித்தை-யாடலாமிந்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பாமு ன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டு-திறமாகத்தீயெரிப்பாய்சாமந்தா னே. காயாதிசுன்னம். (அடு)

சாமமட்டுமிக்குருவைக் காயவைத்துச்-சமர்த்தானகேசரத்தி ற்றீயைப்போட்டு, காமேவுகறப்பு வன்னம்போலேகாணும்-கருக் குருவாஞ்சுன்ன மதிற்பலந்தான்போட்டே - ஆமென்றபற்பமிணி முதல்வைபிண்ட-மையனேயிக்கருவிலண்டம்போகிட்டோமென்ற யோர்கொதிதானுகொடுத்ததான் லோகோகோவிறக்கிவைத்தெடு த்திடாயே. (அசு)

எடுத்துப்பாரண்டமதுசிவந்துகாணு-மென்மகனே குருசெய நீரதனிற்போகிட்டுடுத்துப்பாரோர்சாம மாறவிட்டே-யூமையென் றகுகைதனிலேயண்டம்வைத்தே - அடுத்துப்பார் மெழுகிறுற்கந் துமூடி-யையனேகெசபுடத்தி லடைவாய்ப்போடு, மடுத்துப்பார் மகத்தானபுடத்தினிறு-மைந்தனேகாயாதிசுன்னந்தானே. (அஎ)

தாணுனகாயமஃதாதி-தருவானசுன்னங்கே சரத்தின்சுன்னம் காணுனகடையில்விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தான் கட்டுமையா விச்சுன் னக் குருவினுலே-மீறுனசுன்னமதைப்பதனம்பண்ணுவேதாந்த சு ந்தரமே பின்னுங்கேளு- ஆனுனமம்பிகையாம் வாலைப்பெண்ணை யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே. (அஅ)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ் சொரியுமாதைத்-தேவர்முனிவரர் துதிசெய் தேத்துமாதை-அருச்சிப்பாயண்ட சராசரத்திற் சுன்ன மாச்சுதையாவின்னுமொரு கருவைக்கேளுபரிசிப்பாய்பராபரத்தி ன் முப்பூசுன்னம் பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம்-முரிசிப்பாய்மு ச்சுனமபலந்தான்கொண்டு-முன்சொன்னமூதண்டதயிலங்கேளே

க ரு த் த யி ல ம்.

கேளேநியைஞ்சுவைப்புந் திங்களொன்று - கேசரத்தின்பச் சோந்திபச்சைப்பாம்பு-ஆளேநிஞெண்டோடுபச்சைநாபியன்பாக வாத்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சி-தேளேநிதேவாங்குக்கண்ணும் பிச்சுந்-தேசியுடையிரத்தமப்பாபிச்சுமாகும்-மாளே நிமிட்டவளை பிச்சுங்கண்ணு மகத்தானதேரையையா பச்சையாமே. (கூ0)

ஆமையாசெய்யானு மெய்யாம்வித்தை-யருநட்டுவக்காலிகு ழிவேழத்தோ-டேமையாவிம்புலிக்கருநாய்மண்டை-யியமஞ்செவ் வாலாணையுடும்பின்பிச்சு-காமையா கரும்பூனைக் கண்ணினேடு-க ருவானஞெண்டோடு கபாலவோடு மேன்மையாவழிமறித்தான் பி ச்சுங்கண்ணும் வேதாந்தவிச்சுளியின் பிச்சுமாமே. (கூக)

ஆமென்றசெந்தேளுங் கருந்தேளாமை-யையசெங்குளவிகரு ங்குளவியோடு-தேகமேகருங்குளவி கண்ஞெண்டோடு-தெளிவான சுழல்கண்டு கருவண்டோடு-மாமேவுபுனுகோடு பிள்ளைப் பூச்சிவக த்தானநாகத்தின்விடம்பிச்சோடே - ஏமென்றவிந்திரகோபந்தோ டைய-வேறுதொகைமுப்பத்திரண்டாமன்றே. (கூஉ)

வடுத்திருக்குமோர் வேயிலார்தாங்காண்பார், நிலைக்குமையாஞானக்
கணதனைக்கொண்டு நிலைத்துநீபார்த்தாக்காற் றெரியும்பாரே. சஎ

பாராய்நீ நாதர்கடமாயைமாயை பகருவாறென்றனுயிரத்தைப்
பாரு, நேராகக்காவிய புராணன்சொன்னே னிகழ்த்திடற்கரியவோ
ரைஞ்சாங்காண்டம், தேராய்நீபோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன்
றிகழொன்பதற்குமேன் பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீகொங்கணருங் க
டைக்காண்டத்தி லொளிக்காமற்சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே. சஅ

விசுத்தி.

அறியலாம்நாகத்தின் மூலமாச்சு தப்பாலேசொல்லுகிறேன் வி
சுத்தவீடு, அறியலாமறுகோண மடைவாசீறி யவ்வரையில்வகார
மொடு வகாரமபோடு, மறுவிலோங்காரம் றீங்காரம்போடு மகத்தா
னசிவயநம வென்றேபோது, நெறியாகப்பத்தெழுத்து முன்னேபோ
டு நிகறிலாமயேச்சுரன்ற னேர்மைகேளே. சகூ

நேர்மைசேணின்மலமா நின்றசோதி நிகழ்த்தரிபமயேச்சுரன்ற
னிறத்தின்மலாஞ், சீர்மைமலிதேவதைக ளோந்துமாகுந் தெளிவாக
வங்கென்றுசெபித்தேவதை, நேர்மைபாவாசியை நீதிபிழுத்துவாங்கி
நிலைத்திருந்துகும்பித்து மவுனமாயின், ஆர்மையாமைந்துக்குன் மூல
சித்தி யாதாரமவுனசித்தி காணும்பாரே. ருo

பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயிலது கண்டாயானு லன்றன்றோபஞ்சபட்சி யொடுக்
கங்காணும், வேதாரவாயில்கடந் தப்பால்சென்றால் வெளியானபர
வெளியாம் விசுத்திவீடு, ஆதாரவாயிலது வாயுபீட மங்கென்றுதா
னெழும்பு மிறுக்கிக்கொள்ளு, சாதாரவாயிலென்றே யதற்குநாமஞ்
சச்சிதாநந்தவெளி யொடுக்கமாமே. ருக

ஒடுக்கமாம்வாசிதனை யிழுத்தேகாந்தந் துகங்கோடியோகத்தி
லிருந்துதேரின், அடுக்குமையாவாசியம் பொழுதேசித்தி யாதாரயோ
கசித்தி மவுனஞ்சித்தி, கெடுக்கரியகெவுனசித்தி ஞானசித்தி கேசரத்
தின்குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி, வடுப்படவில்வாதபித்தவையஞ்சித்தி
வாழலாமெனைப்போனீ வாழலாமே. ருஉ

ஆரவேசெங்நீர்தண் பணிநீருண்டா லடைவாகவேநாலாம் யோ
கமார்க்கம், நேரவேதூபதீ பாதியீந்தே நேபமாப்பூசித்தான் முத்தியு
ண்டாம், சீரியமயேச்சுரனைம் பிகைமாதோடு தெரிசனந்தந்தருளலர்
விரத்தியக்கமாகித், தேரரியவிசுத்தியின்றன் மூலமாச்சு செழித்திரு
க்கவின்னுமொரு செய்திகேளே. ருரு

செறிதருசீர்விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் செம்மைமிகுசதா
சிவத்தின்மூலங்கேளு, அறைவரியவைங்கோண முக்கோணந்தா மதி
னடுவின்முக்கோண மடைவாப்போடு, முறையாகமூன்றெழுத்தைமு
க்கோணத்தின் மொழிவரியசதாசிவத்தி னெழுத்தைப்போகிட், டுறு
தியாசோடசத்தின் விந்துநாத மோங்உங்அங்கிசா வென்றோதே.

ஆக்கினை.

ஓதவேசதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை யோங்காரசெயகம்ப மொன்றேகாணும், வாதமாவங்கென்று வாசிகொண்டு வண்மையாக்கும்பித்து மவுனமானல், மோதுமேயலேவந்து மோதினற்போன் முழங்குமிடியென்னவே மின்னல்காணும், போதவைபரைவாயி லங்கேதோன்றும் புகலரியவாக்கினையின் பாகந்தானே. ௫௫

பாகமென்றபாகமிதைப் போலுமுண்டோ பரிவரியசதாசிவத்தைச் சத்தியோடே, ஆகமகிழ்ந்துயர்தூப தீபந்தந்தே யர்ச்சனைநைவேத்தியமுஞ் செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக் காயமொன்று மொழிவரியவிலட்சமொரு செபித்தாயாகில், ஏகமுயர் சதாசிவனுஞ் சத்தியுங்கண் ணெதிர்வந்துபிரத்தியக்க மாவார்தாமே. ௫௬

தானேதானும் பரிபூரணமாமைந்தா சாற்றரியபரைவாயில சையாதோங்கு, வானேவானளவு கயிலாசவெற்பு வளரமேசபையாங்கே கண்டுகொண்டு, தானேதானின்றநிலை யறியச்சொன்னேன் சதுராக விதையறிய வேண்டுமாயின், தானேதான்றனக்குநிக ருலகில்யாருஞ் சாற்றரியவிந்நூலைந் நூறுமாமே. ௫௭

ஆமேதானுதார மார்தாங்காண்பா ரையாயிரத்தைந்நூற் றினைக்கண்டோர்கள், ஏமேதானெந்நூலை முழுதும்பாத்தோ னென்னைப்போலாயிடுவான் சாதமாக, வாமேதான்மாமமென்ற முப்பூசித்தி மகத்தான மந்திரங்கள் செபங்கள்சித்தி, சேமேதானொருமைமன தோடிருந்தாற் செப்பரியசெகற்குருவை யறியலாமே. ௫அ

அறியவண்டசத்தசா கரமுஞ்சொன்னே னதிலிருந்தசுத்கசலமடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற் பிண்டஞ்சொன்னேனறிவரியவாதத்தின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலாமச்சமுனி யென்னூற்றுக்குண் மறைத்துவைத்தகுருமூலி வகையைச்சொன்னேன், செறிதருமெய்ப்பொருளமைந்த விந்நூர்கண்ணே செப்பரியசல்விடுவேர் சாற்றினேனே. ௫௯

சல்விவேர்.

சாற்றியவோர்சல்விவேர் முப்பூவாச்சு தாரணியோரறியவெளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடையயிவ்வேரே வெல்லும்வெல்லு மறுபத்துநான்குசித்து மிதனாலாடும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த நவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகுபற்பினியின் கல்லன்றேசேர்ச் செகற்குருதன்னுணவிடக் கல்லாமன்றே. ௬0

குருவண்டுவிடக்கல்லு.

ஆகுமிக்கின்னுமோர் செய்திமைந்தா வண்டத்தின்குருவண்டையறையக்கேளு, வாகுபற்பினியினிரு புரமும்வண்டு வண்மைமலிவிழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழு வெடுத்துச்சென்று வியப்புறவேயதைக்குளவி யாக்கவந்தத், தேகமொடுபிறப்புச்

சாக்காடுதள்ளிச் சேருபெற்றப்பழுவுக் குளவியாச்சே. ௬௧

ஆச்சுதையாவண்ட வோடண்டமாகு மாகாரநாதவிந்துருவே யாகும். சூச்சமறவம்மூன்றுஞ் சேருமானல் குருவண்டுநாபியென்று மதற்குப்பேராம், சேச்சரியவிடக்கல்லு நாபியாகும் பெருமைநின்ற மூன்றுப்பு முப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனைமறத் திட்டார்சித்த ரென்றனைப்போல்வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. ௬௨

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதேபாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் சொன்னாலும் ந்நூலை வெளிவிடார்கள், நல்லபயன்றருமெந்நூல் போலோர்நூலு நானிலத்தில்லையிப் படியார்சொன்னர், கல்வியறிவிடையகரு வூரார் சொன்னர் கரையில்குணக்குதம்பைசித்த ரென்னுநல்லோர், அல்ல லறக்கடல்புடைசூ மூலகுளோர்க ளறிந்துய்யவறைந் திட்டாரரு ளினாலே. ௬௩

அருளுடையவிடைக்காட ரனேகஞ்சொன்ன ரறிவறிந்தவகம் பைசித்த ரநேகஞ்சொன்னர், தெருளுடையதேரைய ரநேகஞ்சொன் னர் தேவதத்தனென்றவாக்குப்பொருளுமாச்சு, மருளிலாவிராமனெ ன்றவர்க்குப்பேரா மருவறுசிர்ப்பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னர், இ ருளருமிப்பிரப்பி லாயிரத்தோர்நூறு மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னுங்கேளே. ௬௪

பதினென்பேர்.

கேளையாயூகியா யுங்கள்கண்டு கேதமிகுபிறப்பிறப்பை யொருங் கேதள்ளி, கேளையாவிக்கொடிய கலியுகத்திற கேடிலாவென்றனக்கு கசீட்டினர், கோளிலிவவன்றனக்குளவாம்பேயரைக் குறவென்னுன் முடிவுபெருதனந்தமாமற், றுளையாவறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந் தறி விக்கமிகவெளிதில் வைந்நூறன்றே. ௬௫

அறைவரியதிருமூலர் சொன்னமார்க்க மையனேமாநிலத்தில்யா வர்காணபார், குறைவருசீர்க்கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னர் கோதி லுயருரோமரிஷி கருவாய்ச்சொன்னர், நிறைவுபேருசட்டைமுனி தெளிவாச்சொன்னர் நிமலசுந்தரர்சுருக்க மாகச்சொன்னர், பொறை யாதிகுணமுடையபோகநாதர் பூட்டியவெகுமறைப்பாய்ப் பாடினரே.

பாடினர்கொங்கணரு மநேககோடி பாரதனிலவைபெல்லா ம றைப்பாக்காணும், சூடினர்சுருக்கமையா சொருபானந்தர் சொன்ன மொழிவெகுவாகும் யாருங்காணர், தேடியேகருக்குருமற் றுள்ளவெ ல்லாந் தெரிந்துக்கொள்வரிதாக மறைத்துச்சொன்னர், பாடினர்பதி னென்பேர் பாடினலும் பாலகனேயிந்நூல்போல் வெளியிடாரே.

வெளியாகச்சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை மிகத்தெளிவாமை ந்தாங் காண்டத்திற்பாரு, தெளிவுடையசித்தருக்குத் துயிராமைய

செப்பினேனிகையறிந் தடக்கம்பண்ணே, அளியோடுகருக்குருமற் றளைத்துஞ்சிரா வறைதருநாலாங்காண்ட முழுதும்பாரு, களியோடுகுருமொழியா வைத்திந்நூலைக் கண்டுதெளிகுருமுறைக டம்மையன்றே. சுஅ

ஐந்நூற்றிற்சொன்னபடி செய்தாயானு லப்பனேவாசிபது புராணாதென்றும், ஐந்நூற்றினுன்சொன்ன படியார்செய்வா ராயிரத்தில் வாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செய்பவல்லார்க் காகாதபொருளுண்டோ வடைவாப்பாரு, கைந்நெல்லிக்கனிபோன் முப்பதனிற்சொன்ன கருத்தெவர்கட றிவர்களறிவாயுங் கலியாமன்றே. சுகூ

கருதரியசித்ததர்ம நிலையைச்சொன்னேன் கணக்காகவரதாரமாறுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுநசிவ யோகஞ்சொன்னேன் மாத்தானவாசிநிலை யொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்த ரவையுஞ்சொன்னே னறிவரியவட்சாத்திநிலையைச்சொன்னேன், துருசிலாததுருவத்தின் மேருசொன்னேன் றுலாராசியடுத்தவர்க்கே பலிக்குமன்னே. எ0

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்காலாதாரமாறுமாகு-மறுமுகவனருளினுற் றெளிவுண்டாகும், மடுத்தகாண்மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு மகத்தானவென்றன்வாக்கமுதவாங்கே, கடுத்தக்காற்கொடியநம நணுகாணேயா காசினியினீயுமொருகுருவாவாய்காண், படுத்தகாற்பரமண்டலத்தின்சோதி பார்த்தாக்காற்றெரியுமது சொல்லக்கேளே. எக

சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள்பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் சொற்பெரியவாசியைநீ நம்பித்தக்காள், அல்லகற்றுமாதித்தமண்டலந்தா னதினுள்ளேயகாமொடு காரபீடம், சொல்லரியகதிரிரவி கோடாகோடி சோதிகலாந்திகோடி காணும்பாரு, அல்லலறவாசியை நீயிழுத்துப்பார்த்தாலப்பொழுதுதேகம்விளக் கொளிபோலாமே. எஉ

ஒளிபெருகுசூரியமண் டலத்தைத்தாண்டி யுற்றுப்பார்த்திடின் ஞானக் கண்ணினுலே, நளிர்பெருகு சாதிரமண்டலமுங்காணு நானிலத்திலெவர்சொல்ல வல்லாரையா, ஒளிர்கிரணநிறையிரவி கோடிகாணு முரைப்பரிய சந்திரமண்டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சிமிகுசோதிமின்னல் போலக்காணுங் கூறரியவப்பிறையே வீடுமாமே. எங

வீடானமவுநமையா வங்கென்றான்றி விளங்கவேசெபித்துநீகும்பித்தக்கால், கோடானகோடிரவி யொளிபோகாணுங் குருவிருந்தாரவர்பெருமை யென்னசொல்வேன், வேடானுமொருவரால் வெல்லப்போமோ வேதாந்தசொரூபநிலைக் காணப்போமோ, ஆடானவாணவங்களற்றுப்போனு லப்பொழுதேமாயையெலா மகன்றுபோமே. எச

போச்சப்பாபிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் புகழுடையவரதனப்
போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாசியது நிலைத்துப்போகும் மக
த்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், கூச்சமுறேறுர்க்குணநற் குணங்
களாகுங் கோடானகோடியுகம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபாரவர்மதத்
தால் யோகமாகு மவைபன்றியொன்றுமில்லை காயம்பாழே. ௭௫

காயமாம்ஓங்கார மூலாதாரங் கண்டுநமசிவாயமந் திரமுமாச்சு,
மெய்மூலத்தினகாரமொடுகார மாலானமகாரமது மூன்றேமூலம், நா
யகமாமொன்பதிலேபஞ்சகர்த்தர் நலமானவான்மாவுமுயிரேயாகும்,
ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானு லுலங்கோடிகாயுமது பெலத்துப்
போமே. ௭௬

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெறத்துப்போம்பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு பேரானகுக்கு
கத்தைப் புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம் அகாரமோடுகாரபூச ம
தினடுவேஓங்கார மடைவாப்போடு, வலுத்துப்போமதினடுவே மகா
ரம்போடு மகாரத்தினடுவேதா னகாரவட்டம், ஒலித்தேஎம்மென்று
றிங்காரய்கோகிட் டோங்காரவட்டத்திற் சூலம்போடே. ௭௭

மட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு வகையாகவிருபுறமு மடைவா
ப்போடே, அட்டவாசித்திகளின் சூட்சாசூட்ச மண்டரண்டபகிரண்
ட மிதற்கொவ்வாகே, சட்டமாஞ்சங்கமென்ற அசாரமாச்சு சதகோ
டிமந்திரமு மிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
தெட்டெழுத்தா மிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. ௭௮

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்மவுனசிவயோகதீட்சை யண்டசராசரங்களெல்லா
மடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார் பராபரமாமவுநதீட்சை பாடினேபூ
ரணக் காவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவென்பாடன்மவுநஞான மெய்து
விக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாச்சுதுபார்கருவிகாணுதியான க
ருவிருந்ததலங்களைநீ கண்டுகொள்ளே. ௭௯

கொள்ளையாவட்டகன்ம மாடவெல்லூற் கோசமிவ்வெழுத்தைக்
குணமாப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண்ணே யதற்
குநிகரில்லையெல்லா முனக்குச்சித்தி, வள்ளேமிக்கவாசிவழுவாதுபாரு
மகத்தானபெரியோர்கள் சொல்லாரையா, விள்ளரியவேதாந்திக் கிந்
நூல்வேண்டும் விவேகமில்லாமானிடருக் குதவாதன்றே. ௮௰

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாகநிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே னோரிடத்திற்சோதி
மின்ன லடைவாய்க்கண்டேன், பொறைபொடுபூசித்துத் தெரிசித்தே
வண் புகழ்மலிந்தவதுகடந் தப்பாற்சென்றேன், முறையாகநின்மலத்
தைப் பார்க்கவென்றான் முடியாதென்றெண்ணிமெய்ஞ் ஞானக்கண்

ணி, னெறியாகநின்மலமாஞ் சோதிகண்டு நேசித்துப்பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. ௮௧

தெரிசித்தேன்குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன் சிவசிவாபூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்ததலமென்ற பதியுங்கண்டேன் பாலமுகமதனப்பா லமுதுகொண்டேன், அருச்சித்தேன்கண்டமென்ற பிண்டமையா வமுதாதிதெரிசனத்தான் மோக்கம்பெற்றேன், தரிசித்தேபற்பநதிக்கப்பாற்சென்றேன் றுவிலாறுதாரசபைகண்டேனே.

சபையென்றுற்சபைபதுவோ வாறுதாரஞ் சதகோடிசித்தர்களுங்காண்பார்கொல்லோத், புதலிலாவதுமுகவன் கடாட்சத்தாலே தரிசித்தேன்சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றேசிதம்பரத்தி லன்புளங்கொண் டாயிரத்தெட்டிதழதனு லர்ச்சித்தேனுன், கிபுணராகஞ்சபை யாரைக்கண்டேயப்பா னேராகவாசிகொண்டேறினேனே. ௮௩

சித்தர்கள் தர்க்கம்.

நேராகவேறுகையிற் பொதியில்வாழு நிமலகுணவகத்தீசர் வருகவென்றார், நீராகவாயிரவிற் சித்தர்கூடி நிலைபுடையேன்றனைமதித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சீராகச்சித்தர்கடா நீயார்மைந்த மைப்புகவென்றேயென்னை வினிவினார்கள், பேராகவறுமுகவன்சீனென்றே பேரண்டவாசிகொண் டேறினேனே. ௮௪

ஏறினேன்பேரண்ட வாசிகொண்டே பேறுகைலாயிரம்சேர் சித்தர்கூடி, மாறினேன்றனைவெளியி லடக்கிக்கொண்டு மகத்தானபோர்செய்தா ரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைநூற்றி னனுபவத்தை மீதண்டவண்டத்தி லேறும்போதங் காறினேனவருடனே தர்க்கஞ்செய்தேயண்டரண்டங்கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னே. ௮௫

அண்டரண்ட நவகண்டம்,

பாய்ந்தண்டரண்டமதைக் கடந்தப்பாலே பரிவாகநவகண்டமேறும்போது, தோய்ந்தசீர்க்கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன்று களிலாவைந்நூறுபேர்களோடே, ஆய்ந்தென்னைச்சேர்க்கவைந் நூறுபேழிமடைவாகவினுவியதல வினுக்கட்கெல்லாம் ஏய்ந்தவிடைகொடுத்தப்பாற் செல்லுபோதங் கெப்தினுர்குளிகைசித்தர் கோடிமாதோ, ௮௬

சதகோடிகுளிகை சித்தர்தர்க்கம்,

கோடியாஞ்சதகோடி குளிகைசித்தர் கூட்டமாவெனைமடக்கித் தர்க்கஞ்செய்தார், தேடிபைபாயிரத்தை யெடுத்துங்காட்டித் தேயத்திலெய்தரிதா மவுனங்கொண்டேன், கோடியாமலர்களைத் தாமவுனமேகங் கூறுமுகாந்தத்தெழுமோ ரிருள்போன், மூடமுடியதையான் கடந்தப்பாற்சென்றே முன்கண்டுசிதம்பரத்தைத் தரிசித்தேனே.

சிதம்பரமாங்கனகசபை யாறுங்கண்டேன் தெளிவானபுலத்திய னேமகிமைபாரு, சுதம்பரமாங்காவியத்திற் கஞ்சாகாவ்யங் கருக்குரு நாலாங்காண்டங் கண்டுசொன்னேன், எதம்பரமாமென்னசொல்வே னின்னுஞ்சோதி பென்மகனே புலத்தியனே யின்பாக்கேளு, குதம்பர மாங்கோடான கோடிவித்தை கூறுவேன் குருவருளாற் கூறுவேனே.

பூசைக்குறிப்பு.

கூறுகின்றேனுதாரபூசைமார்க்கங் குணமானவாயிரத்தின்மவுன பூசை, வீறுகின்றமவுனததில்யோகபூசை விள்ளரியகெவுனசித்துங்கு ளிகைபூசை, மாறுகின்றவாசிசித்துஞான பூசை வளயானவாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்றகாயாதிகற்பபூசை தெளிந்தவர்க்குச்சிவபூ சை தெரியும்பாரே, அ௯

பாரையாமவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் பாலகனேயாதார பூ சைசொனனேன், தேரைபாசிவயோக பூசைசொன்னேன் சிதம்பரத் தின்பரபூசை தெளிவாச்சொன்னேன், சீரையாமெஞ்ஞான பூசைசொ ன்னேன் செப்பரிச்சற்குருகன் பூசைசொன்னேன் ஓரையாசிவபூசை யடைவாச்சொன்னே னுத்தமனேபான்செய்யுந் தியானங்கேளே,

உத்தமனேகேட்டிடுவாம் கருவாச்சொல்வே னுரைப்பரித்பொ ருளையா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தானவருமையசொரூபசித்தி செவ்வ ள்ளித்திடுதெய்வானைதோள்சேர். அத்தமீரா றுடைமலைவயன் றியான்ம வனேசற்குருவெனக்கரமறிநீயைய, பத்தியையாமூதண்டக்கருவை க்கேளு பகரரியவோங்காரபீடங்காணே. ௬௧

காணுவாய் குருவருளாலதனை எய்ய காணரிதுகாணரிதுகண்டே ன்யானும், ஏணமாசிங்கம்அங்உங் மங்கென்றன்பா விம்மனுவையை நீபோதுவாயே, மாண்வேசுழுமுனையில் வாசிகொண்டு மகத்தானமு க்கோணம் வலமாவந்து, ஏணியாவிடைகளையில் வாசியோட்டி பே றுவாய்துரியத்தின் மேலமன்னு. ௬௨

துரியத்தின்மேலேறிப் பாய்ந்தாயானுற் றுகளில்பிராணயாமந் துரியங்காணும், பிரிபத்தோடங்கென்றுகும்பித்தக்காற் பேசரியவொ ளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெய்பவரிபவதார மாறுங்காணுஞ் செப் பரியசிதம்பரத்தில் பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ்சோதிகா ணும் பூரணத்தின்மனக்கண்ணை போட்டிப்பாரே. ௬௩

ஒட்டிப்பார்பூரணத்தின் மேலாதார மோகோகோதெரியுவறு ச பையுமங்கே, தட்டிகமாவறிங்கென்று தம்பித்தக்காற் சதகோடியுக மளவும் வாழலாமே, நாட்டம்பார்பளிச்சென்று தலமுங்காணு மண் பாகப்பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந் தியா னஞ்செய்தாற் குணமுடையோ பொருநாளுங் குறைவராதே, ௬௪

வருமினியபயனெல்லர்ந்தியானத்தாலே வச்சிரம்போற்காயமது பெலத்துப்போகும், தெருமரேலுடலது வச்சிறம்போலாயிற் றேசெயென்றதற்கோர் பேருளதாமுற்றை, அறிவசீரட்காங்கள் சித்தியாகு மாதாரஞ்சித்திபடா யோகஞ்சித்தி துருவமெனுந்துரியமொடு துரியாதீதந் துகளிலாச்சித்தர்களே காணுமன்றே- ௯௫

சாதிதேயம்.

காணுமேகாணரிபதுரியாதீதங் காசினியிலாரறிவார் வழலைமார்க்கம், கோணலிலாகேரத்தின்சாதிகேளு கூறரியசாதிநான்காமவற்றுள்மா, ணெழில்சேரத்தினிவண்கோளிந்தயம் வடிவேற்கட்சங்கினிசிப் பாண்டிநாடாம், ஏனுபர்சித்தினி சேரனுளுநதேய மென்மகனே பதுமினியொண் காசிமன்னே, ௯௬

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர்வாழ்தேபவளப்பந்தனை வழுத்துகிறேன்புலத்தியனே யன்பாக்கேளு, பன்னரியசோழவள நாட்டின்வண்மை பசும்பொன்போறருளிருக்கும் பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவள நாட்டின்வண்மை சொல்லரியபச்சைபோற் காணுமையா, மின்துமணிமுடிச்சோனுளுநதேய மேலானவெண்மைநிற மாகுந்தானே. ௯௭

தாமையாநளிகடல்சூழவனிமீது சாற்றுமொரு கறுப்பவன்னங் காசிநாடு, நாமெய்பாநான்கினது நிறமுஞ்சொன்னே னாதர்கடாமருவர்மற் றவர்காண்பாரோ, காமைக்காசிவள நாட்டுப்பெண்கள் கற்புடையாரவரீரைன்னூறுபேர்கள், ஆமையாவவர்கடமக் குள்ளேயல்லா மார்தெடுத்தோ மாயிரத்தியாமே. ௯௮

ஆமலடன்சாதிபது மினியாஞ்சாதி யவளுடையவிராசிதனைக் கருதிநோக்கின், சேமமுடையவடனதி ராசிகன்னி செம்மலேயவலராசி துலாமுமாகும், வாமமிகுமவன்வயது பதினாறும் வாலிபமாமூதப்பெண் கூடுநாளில், தாமமிகுசித்திரையா மாதந்தன்னிற் றனிச்சக்ரவர்த்தி லுதித்தான், ௯௯

பாரேகீபஞ்சமிபா முத்திரத்திற் பால்போலேகாயுமந்தப் பருவந்தனனில். மாரேகீமத்தியானம் பதினைந்துக்கூண் மகத்தானசதிபுருடர்கூடுநாளில், நேகீரகீமூன்றுதிங்க ளாகும்போது கிறையாகாதவிந்து திரண்டெழுந்தே, ஆரேகீபஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை யரகராபர்வபட்ச ஞாயிறுமே, ௱

ஞாயிறுமன்னூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி நாதர்கடாமறைத்தநூல்குரு நூலரமல், ஆயிரமைராயிரத்தையாய்ந்துநோக்கி னனதொகையைந்நூற்றி லடங்கப்போமோ, ஞாயிறுபோல்விளங்கு மென்றனமுதவாக்கா கவரத்னநால்வேதமுழுதுஞ்சொன்னேன், ஆபிரத்திலறைகருவின் சூட்சாசூட்ச மாதியெலாநவினுன்காங் காண்டமுற்றே, ௱௧

நாலாங்காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக-காண்டம் ௪-க்கு விருத்தம்-௪௱௨.

உ

கடவுள் துணை.

ஐந்தாங்காண்டம்.

ஆதிநடுவந்தமிலாப் பொருளை முக்க ணமலனை எண்டோவனை யம்பலத்திலாகும சோதியை நின்மலனை நிராமயனைமேனுட் சுந்தரர்க்காப் பறவையார் றாதுசென்ற, கோதிலாமாபதியை பசுபதியைத் தூய குணக்குன்றைய நட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும் பாகனைய ன்போடுபோற்றி மாசிலைந்தாங் காண்டமதைவாய் விண்டேனே. க

வாதமெனு நூற்கெல்லாங் குருநூலாகும்வருந்தியிந்தவைந்நூறுங்கருவாப்பசடி, சாதகமாப்பரிபாடை யனைத்துமேமார்த்தாண்டனெனவிளக்கவைந்தாங்காண்டத்தில் பூதமெனுமைம்பூத நிலையைக்கண்டு போதவேவாதியொட்டி யறிவினாலே, காதவழிபோகாமற் கருத்தேடாமக் காலறிந்து நிலையினின்று கருதினேனே. உ

ஏகமிலொண்பூரணத்தா லுலகமாச்சு தியம்பறிய பிருதிவியாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனுநிராமயத்தாற் றேயுவாச்சு விளங்கிநின்ற வாசியினா லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும்வாசியினால் வாயுவண்டம் வமுகயறிந்தாலாதியினாற் சத்தமாச்சு, பூதமென்றபோதமதை யறிந்தாராகிற் பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வார்தாமே. ங

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின் மிக்கோய் வழுத்துநற்குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்தியனேசொல்லக்கேளு கேசரியின்வித்தைதனை யாதாரஞ்சொல்வார், ஆழ்கடல்சூழவனிமிசைக் குக்கல்போல் வாடுமாடுகள்போலத் திரிவாரல்லால், காழறிவாலண்டமெனுங் கல்லைக்காணார் கழறும்வெள்ளைக்கல்லதனைக் காண்பார்சொல்லே. ச

காணாதபிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் கருவறியாமதியிலிகள் காணமாட்டார், கோணாதவுருவதுவு மரூபாரூபங் குறும்பரோவறிவார்களறியமாட்டார், ஆணைய்ரூபமதோ கோடாகோடி யாயிரத்தெண்கலையிலோ ரண்டசோதி, ஏணாறுங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட மிப்புவியின் மாதருக்குச சாராதன்றே. ரு

சாருமேசற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் சதுரவேதீன்சைகுருசொல்லவேண்டும், சீரியதற்குருவையடுத் தன்புசெய்து செகக்குருவின் வாக்கியத்தைச் சோதித்தேறு, ஓரியனுமில்லாத பாவிகட்கே யோதுவரோ ஒருநாளுமோதாச்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவையடுத் தன்புசெய்தே னியம்புமோர் பன்னிரண்டாண்டளவுந்தானே. சு

பூரணவழலை.

தானேதானண்டமது தெரிந்தாலன்று தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான், பானேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு பராபரமாம்

பரவெளிபு மதுவேயாச்சு, தானேதான்சருவிகர ணாதியாச்சு கருவுதித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான்விந்துவுக்கு நாதமாச்சு விந்துசத்திபுப்பாச்சு வீரமாச்சே. ௭

ஆச்சுதேயண்டசுத்தி சிவமுமாச்சு தாதியாநாதவிந் திரண்டுமாச்சு, போச்சுதேபூரணமு மிதுவேயாச்சு பூரணமாமெழுத்தனுவு மிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பாவழலைக் கோரதியாற்சு வளமானமுப்பூவு மிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச் சாதியென்னபிறவியாச்சு சதகோடிவித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. ௮

உள்ளானவடிமூல மிதுவேயாச்சு தோங்காரமுடிமூல மிதுவேயாச்சு, விள்ளொணுசுழிமூல மிதுவேயாச்சு விரிமூலாதாரமென்றசாரமாச்சு, கள்ளானசிவசத்திமூலமாச்சு காரத்தின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு அள்ளானவாதார வண்டமாச்சு தடிமுடிலய யறிந்தவனே யாசானுமே. ௯

பூமிநாதபிண்டம்,

ஆசானும்பூமியுடநாதநாத மப்பூவிற்றுனிருந்த வண்டபிண்டம், தேசானும் பூவியுடவன்னங்கண்டு தெளிவானபங்குனிசித்திரைக்கொண்டு, கோசானும்பூருவபற் பிணியாஞ்சோதி கோமேத விரத்தினம்போ லுதித்தாள்பாரு, காசானுமண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு கருவிகரணாதிகளு மிதற்குள்ளாச்சே. ௧0

ஆச்சுதேயண்டசரா சரத்தின்பிண்ட மாகாசச் சொல்லுகிறேனுதியாதி, போச்சுதேயைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம் பொருளானவண்டத்தின் கல்லைவாங்கி, நாச்சுதேநாதசுத்தி விங்கெடுத்து நவிலுகிறேன் பாண்டத்தி னன்றுப்போடு, வேச்சுகாவேல்விழிபா ணுதந்தன்னை விளங்கிரத்தின பாண்டத்தி லிட்டிடாயே. ௧௧

இட்டிடுவாய்வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி லென்மகனே தவறாதே யின்னங்கேளு, முட்டிடுவாய்முன்சொன்ன சிவந்திணுப்பை முறையாகச்சொன்னே னிரண்டாங்காண்டத்தில், நட்டிடுவாய் பணவெடைதானெடுத்துமைந்தா நாதசத்திவிந்திலிட வமுதமாமே, அட்டிடுவாயமுதசத்தி யண்டத்தோடே யழகானகாதநீர் கூடச்சேரே. ௧௨

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவாயிரண்டையுந்தா பொன்றாச்சேர்த்துச் சீராகக்கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா ஆர்த்திடுவா யமுதமென்ற குழவிகொண்டேயாட்டிடுவாய்குருசலத்தை மூன்றுசாமம் * ஓரந்திடுவாய்பராபரியைத்தியானஞ்செய்தேயோமென்ற மந்திரத்தாலாட்டிப்பாரு * கூர்த்திடுவாய் மூன்றுநாள்மூன்றுசாமம் குணமாக வாட்டிடுவாய் கருப்போலாமே.

ஆமேதான்கருத்திரண் டுருவாய்க்காணு மைஞ்சுதிங்கட்பிண்டமென்று மிதற்குப்பேரு தேமேமூன்றுங்காண்டத் தொடை பாகந்தா

---

* ஓர்ந்திடுவாய் * கூர்த்திடுவாய் என்பன ஓர்ந்திடுவாய் கூர்ந்திடுவாய் எனக்கொரப்பட்டன.

ன்றெரியவருபஞ்சீகரண தீட்சைசொன்னேன் கோமேவு பஞ்சகர்த் தர்தீட்சையாலே, கொடுமைசெறி யைம்பூதக் கல்லுமாச்சு காமேவு மிக்குருவைக் கலக்கிநீரிற் கண்மணியே கச

கொள்ளவென்றலிக்குருவை எடுத்துக்கொண்டு குருவாகப்பா வித்தேயடுப்பிலேற்றிக், கொள்ளவென்றலிக்குருவைக் குழூரக்காச் சுக் குருவானசெயநீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்று லாரவிட்டுக் குருநீர்விட்டே யாகாரந்தெளியவைத் தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவெ ன்றுன்முத்துப்போற் கண்விட்டாடு முனியுரைத்தவாசலைரசமென்று பேரே. கரு

பேரானவிச்சலத்தின் றெளிவிருத்தாற் பேரொளியாம் பரப்பிர ம்ம பிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலே யுருவங்காணுங் காயவை ப்பாய்ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு, சீராகவுலறவைத்த வமுதத்தா லே திறமாகவிக்கருவைச் சுழற்றிடாய்நீ, ஆராய்நீ வமுதசித்தி யிர ண்டதாச்சு தடைவானவூசிநீ ரிதற்குப்பேரே. கசு

பேரென்றவிக்கருவைத் தெளியவைத்தாற் பெலமான வமுத மையா மூன்றுஞ்சித்தி, மாரென்ற கருவதுவு மிரவிதன்னிற் கணக் காகக்காய்ந்ததேற் கசிவற்றுப்போம், வாரென்றகாக்கருவை எடுத்து க்கொண்டு மகதானவூசிநீர் தன்னிலிட்டுத், தேரென்று தெளியவைத் தெடுத்துக்கொண்டு சீரானரவிதனில் வைத்திடாயே. கஎ

வைத்தவிந்தக் கருவிரவி தன்னிற்காய்ந்தால் வழுத்தரியவுரோம நீர்மகத்துவத்தால், கைத்திடுமக்கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு கற்றவர் களறைதருமோரண்டவுப்பில், வைத்திடுஎனிலாகு நாலாஞ்சுத்தி வ ண்மையாக் கருவெடுத்து ரோமநீரில், ஐந்தாகச்சுழற்றியே யிறுத்து க்கொண்டே யதிலிறங்கு மமுதமன்றோ தேசிநீரே. கஅ

நீரானகருவதுவும்ரவியிற்றேய்ந்தா னிகழ்ந்திடுமோர்தேசிநீரொ ன்றேபேராம், காரானகருவதுவு நாலாங்காண்டத்திற் கருமூன்றுங் காண்டத்திற்குகையின் சுன்னம், ஆறனவஞ்சுதிங்கட் பிண்டமாச்சு தழகானதருஞ்சுன்னத் தரிந்துகொண்டு, சீரானகருவென்ன வென்று லையா தேசிநீரமுதத்தைக் கருவிலிட்டே. க௯

விட்டதனைச்சுழற்றியே தெளியவைத்தால் விஞ்சைமமூலம் மிற ங்குமிகுத்துக்கொண்டு, திட்டமாக்குணமுடையோய்மாசிலாத சிசா விலையநீ பதனம்பண்ணு, முட்டிலாப்பிண்ட கருவெடுத்துக் கொண் டுமொழிவரிய, விரவிதனிற்காயவைக்கின் விட்டோடுங் கசிவெல்லா மற்றபின்புவிளங்குமிந்த வுப்புமிகப்படருமென்றே. உ௰

சத்தியுப்பு சிவவுப்பு.

படருமேயிம்முறையாரவியிற்காய்ந்தாற் பக்தானசுத்திபரத் தோடெங்கும், அடருமேசிவசித்தி யிதுவேயாகு மாகராவைம்மூல மிதுவேயாகும், இடரிலாவிந்தவுப்புச் சத்திசொன்ன னெங்மகனே

யான்கண்டேயுனக்குச்சொன்னேன், படருமிந்த வுப்பினது வன்னமையா பகரறியவெள்ளையது சொல்லப்போமோ. ௨௧

சொல்லமுடியாத வெடியுப்பதாச்சு துகளிலந்தவுப்பினிற மின்னுங்கேளு, நல்லகுணமுடையபுலத் தியனேசுக்க நற்பளிங்குசசுன்னம்போலிருக்கும் வெண்மை, பல்லுபூரணமதிபோ லிருக்கும் பாருபுகலறியவுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிதமர்க்கிலொரு தொளையிட்டந்த மகத்தானவுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ௨௨

வைத்தாயேபரிட்சைசெய்து பாருபாரு வழுத்துமொரு வாரமதிற் பட்டுப்போகும், பத்திபாவிதின்செய்தி யின்னங்கேளு பதனமாவுப்பினது முறையைமுன்னே, கைத்தலறவாதிகட்குச் சொன்னேனன்றுய் கனமானசிவசத்தி மகிமையாலே, உத்தமனே நூற்கெல்லாமாதியாக வுற்றவின்னூல்போலே யொருநூலுண்டோ. ௨௩

இந்நூலபோலெந்நூலுமில்லையெங்கு மிந்நூலே யென்னூற்குங்குருநூலாகும், அந்நூல்போலெந்நூலார் சொல்லவல்லா ராதியெனுஞ்சோதியையாபராஞ்சோதி, மைந்தனேயிம்மூன்றுங் கூடினக்கான்மகத்தானமுப்பூவு மிதுவாம்பாராய், என்னுணை யெட்டிரண்டும் பத்தேயாகு மிதனாலேசாபமது நீங்கிப்போமே. ௨௪

சாபநீக்கல்.

நீக்கியேதென்மேற்குச் சிவந்தபூமி நேராகமைந்தனேநீ சென்றேயன்பா, நோக்கவேவேண்டுமென்றுற் சொல்லக்கேளு, நவலரியுன்னுடையதியானங்கொண்டு,போக்கியேபோகாதே நினைவாய்க்கொண்டு புகழுடையவிந்தரகிரி தனைநேர்கண்டே, ஏக்கிநீயலையாதே யின்னுங்கேளா என்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. ௨௫

பந்தர் ஓமகுண்டம.

மாதமென்றுவாடாதேபதினைந்துக்கு மகத்தானவுத்திரமென்றுரைசெய்நாளில், நாதமென்றுபூருவமாம் பட்சந்தன்னினன்மைபெறுசுக்கிரனுங் கூடும்போது, வேதமெனும்விலாசத்தின் பூமிகண்டு வேகமுள்ளமேல்காற்று வீசுங்காலே, பாதமென்பறந்தாது பச்சைப்பந்தர்பரிவாகமேடையுயர் வாகப்போடே. ௨௬

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் தொளிர்பக்க நான்கினுமோர்வாயில்கோலி, அயற்வறவக்குண்டத்தீ ரைந்துநாளு மடைவாகத்தீட்சைமந்திரஞ் செபித்தே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள் வார்க்கினன்றுப்பூ பூத்துச்சொரியும்பாரு, மயலறவேபீங்சானிற் கொண்டுவந்து வண்மையுடனிரட்டிப் பரவதனுட்போடே. ௨௭

கங்கைச்சலாதி தீட்சை.

போட்டுபஞ்சவமுத்தனை யதனுள்வார்த்துப் புகல்பத்துக்கொன்றேயா காசபீசம் நீட்டியமமேடைக்கு நடுவேமைந்தா நினைவாகச்

---

* ஏங்கியென்பது ஏக்கி என எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

சமாதியிலுப்பெடுத்து வையே தாட்டிகமாச்சொல்லி விட்டேனெளிக்கவில்லை சாற்றரியவப்பந்தர் தனக்கு நாப்பணகோட்டமப்பளிவிழு
மப்பதத்தில்வைத்துக் குழிவெட்டிபூமிக்குண் மூடிப்போடே. ௨௮

மூடியேயஸ்பாகக் காலைமாலை மொழிவரியசத்திசிவ தீட்சையோது, பாலொய்தீட்சையொரு மண்டலந்தான் பத்திமையாலிருந்துகொண்டதனையோது, நீடிரவோர்மண்டலத்திலண்டபிண்ட நிகழ்தரியபூவதுதான்பூர்க்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப் பூநீர்தேடிவ
கையிதுவாமென்றெண்ணிக் காய்ச்சினாரே. ௨௯

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சினாலண்டபிண்ட மார்குமோதான் கண்கெட்டமடையர்களேகாரமாமோ, ஆச்சென்றவுப்புச்சான் பூச்தபூவா மைந்நாற்றிற்காப்பாதிதடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாது மண்டலத்திற்பயனறிந்துபற்பினியிற்றீட்சையோதின், எச்சிலாக்கடினமதா மெச்சரிக்கை
யிடறுவந்தணுகாமற் றீட்சையோதே. ௩௦

தீட்சையைமறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய் செகத்குருவின்சாபமது விபாதையா, நீட்சியாம்வெகுகாரம் பெரியோர் தம்மை நேசித்தேயவர்கள் மனதிரங்கச்செய்யே, அட்சியாக் கைபாகந்தீட்சையாக மடைவாகவருணர்த்தவறிந்துகொள்ளு, காட்சியிலாப்பரிபாடைபிரமகற்பந் தனங்கோடிகொடுத்தாலுஞ் சொல்லாரன்றே.

சொல்லாதபொருளையாயிரமகற்பஞ் சொல்லாமன் மறைத்தார்கள்சித்தர்தாமும் சொல்லாமல்சொல்லுமையா வெளிவிடாதே கோதையர்களாசையிலே சிக்கிடாதே பொல்லாதபொருளது கைக்கொண்டாயானாற் புகலரியபிரமலபிதவறிப்போகும் வெல்லாமல்வெல்லுமந்த தீட்சைகண்டால் வேதகோடி வித்தையெலா மடலாமே.

ஆடலாமப்பதுவி முப்பதாச்சு தரகராவுப்பதுவு மூப்பூவாச்சு மீடுலாமதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு பிண்டத்தி லண்டமெனு மமுதமாச்சு பாடலாம் பாலமுதமது வேயாச்சு பகர் மூலமென்னுமோரைந்துமாச்சு- காடெலாங்காய மெனுமைங்காயத்தைக் காணாமன் மானிடர்க
ள் கலங்கினாரே. ௩௩

கலங்காம லென்மகனே யன்பாய்க்கேளுகாயமெனு மைங்காயம் பதனம்பண்ணு மயங்காதே மௌனமெனுமைங்காயந் தான் மகத்தான மாரணத்துக் காதிபீடத் தியங்காமற் சீசாவிலடைத்துக்கொ

ண்டு தீதிலாப்பேழையிலேபதநம்பண்ணுவயங்குகின்றவென்மகனே
வாரந்தோறும் வண்மையாச் சற்சுருவைப்பூசிப்பாயே. ௫௪

பூசிப்பாய் நாடொறும் பூசித்தாக்கநற் புகழானமாந்திரீகமிதனாலா
மே யாசிப்பாய் சித்துகளிலநேகஞ்சித்தா மறுபத்துநாலுசித்து மிக
லாடும் நேசிப்பாய்நாதர்கடாமறைத்தவெல்லா நிலைவரமாவெளியி
ட்டேன் பண்பாப்பாரு வாசிப்பாய்என்னுடைய நூல்கடோறுமறை
த்தவெல்லாங் குருவாணைவெளியிடாதே. ௫௫

வெளியாகச்சொன்னேன்மதிவெண்டாதூறும் வெகுளாதே கு
ருமூறையுஞ்சொன்னேநன்று அளியோர்டயாயிரமாம் பெருநூல்சொ
ன்னே னதற்கு பிந்தவைந் நூறுங்குருநூலாகும் நளிகடல்சூழ்நானில
த்தோரறிதய்தற்கு நயமானமுதயனைத்து மிந்நூறுகுள்ளே தெளிவா
கச்சொன்னேன்பாராருஞ் சொலலார் செப்பரியசித்தருக்குங் குரு
நூலாமே. ௫௬

ஆமேதான்சொல்லுகிறேன் வழலையாதி யாருக்குமவெளிவிடா
தடக்கமபண்ணு பாமேதான்பாலுக்குங் குருவாமென்றுபாலித்தவ
ண்டமதை எடுத் க்கொண்டு நாமேநான்கள்வத்திலண்டமிட்டுக் கரு
வானவம்மூலமதனில விட்டு வாயமதான்வண்மையுள்ள குழவிகொ
ண்டுவளமாகவிருசர்மமாட்டுவாயே. ௫௭

ஆட்டுவாய்மெழுகாக விருக்கும்பாரு வையனே மெழுகெடுத்து
குகைபோற்பண்ணு தோட்டமாவிரவிதனிற் காயவைத்துச்செயமா
னகுகைஎடுத்து வைத்துகொள்ளு கோட்டமிலாப் புலத்தியனே கூர
ஒண்ணுக் குருவானமுப்பூவைக் கூறக்கேளு தாட்டிகமாககுகை எடு
த்ததனிலந்தச் சாற்றரியமுப்பூவைப் பூட்டிடாயே. ௫௮

போட்டிடுவாய்பற்பனியினுப் பைப்போட்டாற் புகழாகவுருகி
யது மணியாமைந்தா தோட்டமாக்குகைதனிலேமணியைப்போட்டு
த்தெளிவானமெழுகதனால் வாயைமூடிமூட்டிடுவாகுருநூலைம்பதிலே
சொன்ன முறைப்படியே எருவடுக்கிப் புடத்திற்போடு மாட்டிடுவா
ய்கெஜபுடத்திற் போட்டாயாகில்மகத்தானசுன்னமதாமென்னசொல்
வோமே. ௫௯

குருநூலைம்பது மதி வெண்பா,

நந்தீசர் நிகண்டு.

என்மகனே குருநூலைம் பதிற் சொன்னே னெடுத்து முப்பூபரி
பாடை தன்னிற் சொன்னேன் துன்னு நந்தீசர் நிகண்டா முந்நூற்
றிற் செப்பினூற் சிறிது சிறிதன்பா யானும் பன்னருமிந்நூலிக்கைபா
கத்தோடு பண்புடனே சொல்லி வைத்தேன் றீட்சைபாகம் நன்னய
மா மிந்நூலில் வாஞ்சித்தி நவில்வா திகட்கிந்நூல் பொய்க்காது
தன்றே.

அறைவரிய குருசுன்னமுடிந்துபோச்சு ஐதயனே பூசித்துத் தரி சிப்பாய்நீ மறுவறுசீர்க்குமரியெனும் வாலைப்பெண்ணை வளமாகப்பூ சைசெய்து வைத்துகொள்ளே துறையரிந்த வேதாந்த குருவா க்யஞ் சொல்லாலே கண்மணியே விடக் கல்லைத்தான் மறை பொரு ளா வெண்ணுது வெளிவிட்டக்கான மைந்தனே தலைவெடித்துச்சா வாய்பாரே.

விடக்கல்,

பாராருமிக்கல்லுக் கடுத்தகோவை பாடினேனையாயிரத்திற்செப் பனேண்ணுச் சீராரும்விடக்கல் வேதாந்த நூலிற் செப்பவில்லை யொளி த்திட்டாரதனுலேகான் பேராருமகிதலத்தில் வாகமெல்லாம்போய் மகனேவீணுகப் பொய்த்துப்போச்சு நேராகவென்றநூலியம்புங்கல் லை யினிதாயான் சொன்னுர்பேர லெவர்சொல்வாரே.

சொல்லரியவிந்நூலைந்தாங் காண்டத்திற் சொல்லியவக்கருவை எ லாஞ் சொல்லக்கேளு நல்லஒருபற்பினியின் முடிதான்கொண்டு நற்ப ணையாம்பர் டானமண்டத்தோடு சொல்லரிய கல்வத்திலுன்குமிடச் சு டரிரத்னவிந்ததினுன்மெழதாவாட்டு வல்லமையாவருத்தெடுத்து வில் லைசெய்து மகத்தான ரவிதநிலேவைத்திடாயே. சங

வைத்திடுவாயிரவி தனிலெட்டுச்சாமம் வண்மையுடன் காயவைத் தெடுத்துக்கொண்டு புத்திகொண்டு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொண்டு புகழாகக்கோழிஎன்ற புடத்தைப்போடே எய்த்திடாகெழுபுகைபே ய் மறையநன்றாயிடைவிடாதே விசிறியாலே வீசுபத்தியோடுதீ யவிந் தபிறகுபார்க்கிற்பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந்தானே. சச

தானென்ற சுன்னத்தை எடுத்துப்பார்த்தாற் சந்திரன்போற் சு டர் விட்டும் பிரகாசிக்கும் மானென்றசுன்னத்தி லெடைவிராகன்மா ட்டிடுவாய் பணிநீர்போற் றெளிந்து போகும் ஊனமற முன்சொன் ன முறைதானையா ஒரையமில்லை இரண்டை சரியாக்கொண்டு கோனெ ன்றசுத்தகலந் தன்னிற்போட்டாற் கொதித்துடனே தெளியுங்காணி ன்னுங்கேளே. சரு

கேசரக்குளிகை.

கேளையாவிம்முறையை எவர்தாஞ்சொல்வார் கேசரத்தின்வாலை ரசமிதனுக்கட்டு ஆளையாவறுபத்து நான்குஞ்சித்தி யண்டசத்தசாகர முமிதனுற் சித்திகாளையாக பறங்களித்னுற்சித்தி காலொடுவிடளிகது கண்டுகொள்ளே மாளுமையாமசுத்தான சரக்கெல்லாந்தா மாண்டிடு மேவிடம்பட்டாலுடனே மாதோ,

மாதர் மயலற்ற புலத்தியனேகேளு மகிமைமிறை விடக்கல்லை நால்சுடோறு கோதறுசீரச் சித்தரெலா மறைத்துச் சொன்னுர் கு

ணமாகயானதனை வெளியாய்ச் சொன்னேன் ஏதமிலாப் புகழுடை நந்தீச ராணைபினிகாக வறித்து கொண் மயிலுறுதே ஆதாரவரப்பிறை முடித்த வையன் மேனுளறைந்திட்ட படியானுமறைந் திட்டேனே.

அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணையாருக்கு மிம்முறை யைச்சொல்ல வேண்டாம் விரைந்திட்டே னிம்முறையின் றீட்சைமா ர்க்கம் வேதாந்த மந்நூற்றைப் பதனம்பண்ணு சறைந்திட்டே திந்நூலை வெளிவிடாதே காசினியின் மானிடர்க்குக் காட்டவேண்டாம் திவந்திட்டே நிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் றேயத்திற்கிடையாது பதனம் பண்ணே.

பதனமிது மெதுபசுண மைஞ்சாங்காண்டம் படிப்படியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் மூப்பூமார்க்கம் அதிநலமாமென்பாடன் மூன்று லட்சத் தன்றிமவற்றிடுமிம் முறையேபில்லைசதமமொரு சிறிமிலாப்ப திமென்பேரும் கபடமதாச் சொல்லிவைத்தார் நூல்கடோறும் அதி கமிக்காயிரத் தெட்டண்டத்திற்கு மதிகமைந்தாங் காணமோ வதிகங் காணே,

காண்டகுநற் குணமுடையா யன்பின்மிக்காய் கல்வியறிவுடை யாய் கண்மணியேகேளாய் மாண்டபுகழகத்தியன் வாக்கமுதவாக்கா மாசிலைபாயிரத்தினுக் கீதுபிராம்பாருவேண்டுமெனில் வேதாந்தசுருக் கம்பாருமேதகுமைந்தாங்காண்டச் செப்புனூற்றில் கோணருமோர் நெறியகன்று குருவைக்கண்டு குகையில்வந்து சிவாயோகக் கற்பமு ண்ணே.

கற்புக்கரு.

கற்பமதுவாதத்தின்கருதானையா கபடமாமலைநற்பமென்றுசொ ன்னார் அற்பமாமத்தாக ஒருநாளேணி மைமையையோவுன்னுயிர் தான் மாயிங்காணே கற்பமதுதீட்சை செய்துவாமப்பாலைக் கண்டுகுருவெ ன்று சொல்லிப் பணம்போற்கொள்ளு விற்பமாநீதானே மண்டலத் துந்மேன்மைமெபரு காமப்பாற் றீட்சைகொளளே. ருக

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பனிநீர் கொள்ளு கொடுங் காரமெ த்தைவையா வனுப்போற்கொள்ளு அள்ளைபா கற்பங்காயாதிகொ ள்ளு சதன்பினர்ப் பஞ்சீக்ண முடிவுசானும் வெள்ளையா வைஞ்சு கற்பமுடிந்து போச்சு வெளிபிலூனை எவர்காணப்போகிறார்கள் நில் லையா கொடியுகம் வாழலாகு நிமிடத்திற் கெவ்னத்திற் காணலாமே.

காணப்பா தத்துவங்க டொண்ணூற்றாறுங் கண்மணியே சபை யாருங் காண்பாரையா மாணப்பா வாதமென்ற கருவைக் கண்டால் வாதபித்த சிலேமத்தை மடித்துக் கொள்வாய் ஏணப்பா வெட் டிரண்டும் பத்துங்காண்பார் சிருப்பாரே கோடியுக மெனைப்போல

வாழ்வார்-வேணப்பாவையகத்தின் மாண்டார்கூடி வேதமென்ற சாத்திரத்தை வெளியிட்டாரே. ருங

விட்டாரேசித்தர்கடாஞ்சொன்ன நூலில் விவேகத்தாலடக்காமல்வேடம்பூண்டார் கெட்டாரேயவர்கொடிய மனத்தினாலேகேடுகெட்டசண்டாளர் கூட்டங்கூடிதொட்டாரே வழலைஎன்ற வாதியாதிதொடுத்தாரேசரியையில் வாழ்பவரையெல்லாம் விட்டாரேயவர்பொருளைநாசமாக்கி வெற்றோடுகையிற்கொடுத்து விடுவார்பாரே. ருச

விடுவார்களவர்மனது நொந்ததானால் விளங்குவரோ ஒருக்காலும்விளங்கார்மேலும் கொடுநோயாங்குட்டமொடு பாண்டுரோகங்கொண்டலைவா ரென்பதற்கோரையமில்லை கெடுவார்கள்கன்மகாண்டத்திற்சொன்ன கிரியைகளைச்செய்தாலு முய்யமாட்டார் படிமீதிற்பொய்வேடம் பூண்டோர்க்கிந்நூல் பகரவில்லை சிவயோகிக்காகுமன்றே. (ருரு)

துலாராசி.

யோகிஎன்றபேர்படைத்தோனுலகில்லைய ஒருகோடிமாந்தர்களிலொருவனுண்டு, தேகிஎன்றபெயரதுதானவர்க்கேசெல்லுஞ் செடத்திலுள்ள கூறதுவுமவற்கே தோன்றும், சோசமிலாயோகிகட்டேயிராசிக் கூறுசொல்லரியவிட்டகுறைபுத்தினுட்பம், ஊகிக்கிற்றுலாராசிசென்மக்கூறங்குதிக்கும்போதவற்கிவைகள் பூர்வமாமே. (ருசு)

பூர்வமாமொன்பதற்கு ளெய்தலுண்ணுப் புகழ்படைத்த பூர்வமெய்ஞ்ஞானந்தன்னால், பூர்வத்தால்வயிற்றிலவனுதிக்குநாளிற் புகலரியபராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாய்ப்பராபரனையன்புகொண்டு கூறுமனக்கண்ணாலேயொட்டிப்பார்க்கும், சீர்நோக்கிற்செயகம்பம்பரததினோமை சிவசிவாபாலகற்குந் தெரியும்பாரே.

தெரியும்பார்செயகம்பம் பரத்தினேர்மை தேனமுதமதனப்பால்சிறந்தேபாயும், அறியவந்தப்பாலகனுமொழிதற்கொண்ணுவமுதத்தையடுத்துவாய் மடுக்குநாளும், பரிவாகவமுதத்தையடுத்துண்டக்காற் பரிபாடைபதினெட்டும் பண்பாப்பேசும், துருவமாந்துலாராசி பூர்வஞானந் தொடர்ந்துவரும் விடாவைய்ய சொன்னேன்பாரு. ருஅ

மச்சரேகைமுதலியன

சொன்ன ஒருபத்துக்கு ணிராசாரத்தின்சொல்லரிய மவுனமையாவபாணவாயு, அன்னைமிகவலக்கணுறதுறந்துகள்ள வாநருளாற்பாலகனுமவனிமீதில், சொன்னவிக்கிரகம்போல் வந்துதோன்றுங்

துகளறுசீரம்மகவின் கருக்கூறைய, என்னென்றுசொல்லுவன் யாளியம்பலுண்ணு திடம்வலமாவிரேகையொன் றிருக்குந்தானே. ருஅ

தானென்றபாலகற்குமுதகின்மச்சஞ் சாற்றுதனரேகைநெற்றிதன்னிற்சுக்ரன், பூனென்றவிருபுறமுஞ் சக்கரந்தான் புகழ்பெரியமார்புதன்னிற் பிறைபோன்மச்சம், வானென்றயுண்ணாக்கின் மவுனரேகை வளர்பிறைபோற் றானிருக்குமைந்தாகேளு, கோனென்றவமரர்குரு வியாழன்றானுங் கூறரியசுக்கிரனும்பார்வையாமே. ருகூ

ஆமதுதானடுநாவி லமுதகங்கை யரகராபரத்தினுடைமகிமையாலே, போமதுதானுண்ணாவி லமுதசத்தி புகழ்பெரியபாலனுக்கு மவுனஞ்சொல்வாள், வாமமிகுவாமிசிவகாமரூபிமைந்தனுக் கோருபதேசமளிப்பாள்பாரு, தேமதுதான்மவுனசிவயோகராசி தெளிவாகச்சித்திக்கு முண்மைமாதோ. (சூக)

சித்திக்குஞ் செகராசியிதுதானையா செகற்குருவாவான் சித்தனுவான்பாரு, அத்திக்குமஞ்சுவயதானலைய வன்றன்றேயகத்தீசர்மவுனஞ்சொல்வார், முத்திக்கேயருசனம்படிச்செய்திட்டு மோனநிலைபெருதற்கு மூலஞ்செய்வேன், பத்திக்கோர்வித்தேனு மீதொன்பான்சித்தர் பாலிப்பாதியானத்தாற் சொலிப்பாய் மன்னே. (சூஉ)

சொலித்திடவேயோகமொடு ஞானஞ்சொல்வார் சொற்பெரியயோகசிவமவுனஞ்சொல்வார், கெலித்திடவேசித்தர் தமக்கடையாளம்பார்கிருபையுடன்யான் சொன்னேனறிந்துகொள்ளு, பலித்திடவேபரிபாஷைத்தியானஞ் சொல்வார்பஞ்ச பட்சிதாமொடுங்குஞ் சவையுஞ்சொல்வார், அனுத்துவிடேல் வழுத்தரியவாதஞ்சித்தியதையறியப் பலரிங்கேயலைவராமே. (சூங)

புத்திகெட்ட வாதி.

ஆமேயிவ்வையகற்தே மடையர்கூடி யலைந்தலைந்து சுட்டதினாலாவதென்ன, போமேதான் புகைஎழும்பி மேகம்போலப் பொருமியகண் கெட்டுப்போவார் பாரு, வாமேதான் வாய்புலம்பி மடையரெல்லாம்வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக் காமேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் கருவறிந்தயோகியைப்போற் கண்கெட்டாரே. (சூச)

கருவென்ன குருவென்ன விராசியோர்க்குக் கண்ணாடிமுகம்போலே காணும்பாரு, பருவென்ன துருவென்ன துலாராசிக்குப் பாத்திரராமவர்பெருமை சொல்லப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன சொரூபஞ்சித்தி புகழ்பெரிய விடக்கலலிற் பலிக்கும்வாதம், வருமென்ன வகைஎன்ன தொகைதானென்ன வழுத்தைந்தாங்காண்டத்து மறைப்பிராதே. (சூரு)

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு மகத்தானபரிபாடையில்லாமற்றான், குறையாமற்சொல்லுகிறேனன்புகொண்டு கோடானகோடிவித்தை யினிமேற்பாரு, அறையாமலறையை யாயிரத்துச்சொச்ச மாயிரத்தெட்டிதழப்பாவைஞ்சாங்காண்டத், தரையிலோர்துறையறிந்து குருவங்கொண்டு துருவத்தின்மேலேறிக் கருக்கண்டேனே. (சுசு)

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளையாமூலாதாரங் கருவறிந்தமூலத்தின்மேலாதாரம், அருளானவருளையாவாதாரத்தை யறிவாலேயறிந்தெனிராதாரமூலம், குருவானவிருளையாபராபரத்தின் குணமானவெளியையானாதவிந்து, தருளானதருளையாசபைதானுகுஞ் சமாசத்தின்மூலமையாவாறுமாச்சே. (சுஎ)

நிராதாரதீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவயோகதீட்சை யையனேவறைந்திட்டே ஞர்தாஞ்சொல்வார், பாருமேபராபரத்தின்தீட்சையாச்சுபாடுகிறேனிராதாரதீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதாரமகத்தாந்தீட்சை நினைவோடு கேட்டிடுவாய்நேர்மையாக, ஆறுமேஅகாரமது உகாரங்கொண்டே யரகராயவசிமனஅரனுமென்னே. (சுஅ)

நிர்க்குணதீட்சை.

ஓமதுதாநிராதாரதீட்சையாச்சுதோகோகோநிற்குணத்தின்றீட்சைகேளு, வாமமதுவகாரமுடன்யகாரங்கொண்டு மாட்டுகிறேன்யவசிநமஅரஊமென்று, நாமமதுசொன்னே னிர்க்குணத்தின்றீட்சை நன்றாகமுப்பூவின்றீட்சையாகும், நேமமதாநிர்க்குணத்தின்றீட்சையாச்சு நின்மலமாத்தசதீட்சைநேர்மைகேளே. (சுகூ)

நின்மலதீட்சை.

நேர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சைதன்னை நேயமொடுசொல்லுகிறேனினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ்சிகாரத்திலுகாரந்தானுஞ் சிமநயவறிம்சிங்கென்றேயூன்று நீர்மையாநின்மலத்தின்றீட்சையாச்சு நிகழ்த்தரியசித்தர்களுமிழ்வாரோதார், வார்மையாநின்மலத்தின்றீட்சை சொன்னேன் மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைகேளே. (எய)

பூரணதீட்சை.

கேளேநீபூரணத்தின்றீட்சைசொல்வேன் கேடிலாநாதர்கடாஞ்சப்தகோடி, ஆளேதான்றசதீட்சைபார்த்துத்தேறிபண்டபகிரண்டநவகண்டம்பாய்ந்தார், நாபளதானகாரத்திலுகாரமேறி நயவசிமநறிங்ஸ்ரீங்ஓமென்றேயூன்று, வாளேதான்பூரணத்தின்றீட்சையாச்சு வளமானவாசாரதீட்சைபாரே. (எக)

ஆதாரதீட்சை.

பாராயோவாதாரதீட்சைசொல்வேன்பாலகனேயாதாரதீட்சை யையா, மாராயோசிகாரத்தில்உகாரங்காணும் மநயவசிமங்சிங்கிறிங் கென்றேயோதாய், ஆராயோவாதாரதீட்சையாச்சு தண்டசத்தசா கரமுமடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்பேரண்டவகண்டமட்டுமேறலாம் வாசிரெண்டுதீட்சைபாரே. (எஉ)

பாரதோ னுதாரதீட்சையாச்சு பகருமொரு தீட்சையீதில் லாவிட்டால், ஏரேதான்யோரது முப்பூத்தானு மெந்தவிதம் பார்த் தாலு மனங்கூடாது, ஊரேதானேராகுமுப்பூத்தானுமுரைத்தாரே யவர்கட்ட்சைதாமும், சீரானசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ் செப்புவதி ற்பயனில்லை நூலைப்பாரே. (எங)

நூல்பார்த்துலலாடமதிலேறிப்பார்த்தே னுவலரியபரதரிசன த்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தேனதற்கப்பால் வாசிக்கொண்டு கரு த்தோடுபார்க்கையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்து நிராதாரந் தன் னைக்கண்டு நேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசிவ யோகங்கண்டான் மகத்தானநிர்க்குணமே பலிதமாமே. (எச)

பலிதமென்ற நிகண்டையா வஞ்சாங்காண்டம் பாடினேனிந் நூல்போ லொருநூலில்லை, பலிதமையாயிரத்தினுக் கோருயிரா மிந்தப் பாரதனிலாரறிவா ரிந்நூற்றன்னை, நலிதராதுளந்தெளிந்த மேலோரெல்லா நவிலருஞ்சீரின் னூலைக்கைக்கொண்டார்கள், வலிய மனமடக்கிநல்லோர் கடிமைசெய்து மைந்தனே பன்னிரண்டு வரு டங்காத்தீர். (எரு)

காத்திருந்தவர்மகிழத் தொண்டுசெய்தாற் சல்வியறிவதனாலே கண்டுகொண்டு, ஆர்த்தியொடு நீயாரென்றெனறுகேட்டே யன்பு டையமகனென்றேயறிந்தெடுத்துச், சேர்த்தெடுத்தைந்நூற்றையெ டுத்துக்காட்டிச் செய்பாகங்கைபாகஞ் சீர்மையாக, வார்த்தைசொ ல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மனமென்றுமே. (எசு)

ஆமேதான்முன்சொன்ன கருதானையவறிவர்ச்சுதின்னு நீசொ ல்லக்கேளு, காமேதான் கரைத்திருந்த சலத்தையென்றன் கண்ம ணியேபத்துமுறை யமுதசுத்தி, பாமேதான் பாலமுதம்போலேகா ணும் பாலகனேயமிதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, வாமேதானடுப் பேற்றித் தீயைமூட்டி மைந்தனேமாயவைப்பாய்சாமந்தானே. (எஎ)

சாமந்தான் காயவைத்திறக்கிப்பார்த்தார் சாற்றரிதாய்க்குழம் பதுபோலிருக்கும்பாரு, சேமமதாச்சுத்தசலந் தன்னைவார்த்துத் தெளியவைத்தான்முத்துப்போற்றெளித்துகாணும், காமமதாவிரவி

தனிற்காயவைப்பாய் கசிவெல்லாங்போய்ச்சிவந்து காட்டுமீண்டும், பாமமாப்பத்துமுறைரவியிற்காய்ந்தாற் படருமையாவெள்ளைக்கல் லுப்பதாமே. (௭௮)

வெண்சாரையுப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டுப்போலா கோகோவெழுப்புமையா சாரைபோல, வெப்பாளவுப்பதுவுஞ்சீறும்சீறும் வெண்சாரையிதற் குப்போவிடல்பொல்லாது, தப்பிலாவுப்பினிற மென்னசொல்வேன் தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா, செப்பரியசிலவுப்பென் றிதற்குப்பேராஞ் சீரானபராபரத்தைத்தியானஞ்செய்யே. (௭௯)

பரபூசை முதலியன.

செய்துபராபூசைகுரு பூசைமேலாஞ் சிற்பரியாமலைசுவுரி வாலை பூசை, எய்தரியசத்திசிவபூசைசெய்தே யேசிலண்டவுப்பெடுத்தடக் கம்பண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை வேதா ந்தசற்குருதன்பாதத்தாணை,நைவரவேவெளியிட்டுச்சொன்னேனெ ன்று நாதர்காவெஞ்சாபமதைநாட்டினரே. (௮௰)

நாட்டினர்சாபத்தைப் பதினெண்சித்தர் நவிலரியநற்றவைத்து முனிவர்சாபம், மூட்டினர்சதகோடிசித்தர்சாபமொழித்தனரிந்நூற் கர்தச்சாபந்தன்னை, வீட்டிடுதற்கவரோடேயெதிர்த்தயானும் வி ளம்பரியபரனருளாணிவிர்த்திசெய்தேன், காட்டினேரிந்நூலைவெளி விட்டோர்கள் காசினியிற்கழுதையாய்ச்சனிப்பாராமால். (௮௧)

ஆமேதானின்னுமொரு கருவைக்கேளு வாகாயநாதசித்தியுப் பையன்பா,நாமேவச்சொல்லுகிறேனுமைருபிநாதாந்தசிரோமணியின் குற்றைநன்ரு, வாமேதான்வழலைப்பெண்சோலைக்கன்னி வழுக்கரிய பத்துவயதானகன்னி,தேமேவுதேசிகமாமிவடன்பேச்சுசிவனுடனே கூடிவிளையாடினளே. (௮௨)

ஆடினளன்புடனேதேவதாசியமுதமென்றநாதவிந்துடன்கூடி னள்பார், பாடினள்பனியென்றவிந்திற்சேர்ந்தாள் பளிச்சென்றுதெ ளிந்தெழுந்தாள்பரத்தின்றேசி, சாடினளவள்சென்றுவிந்திற்சேரச் சலவடிவாங்கங்கையது பொங்கும்பாரு, வாடினடெளிந்ததண்ணி ரமுதமாச்சு மகத்தானதேசிகரென்றும்பாரே. (௮௩)

பேரானவச்சலந்தான்றெளிந்ததானுற்பேசுதற்குநாவெழுமோ யாவர்க்கேனும், வீரானவிரியையாவூசிகொண்டு விட்டச்காச்சலந் தான்றெளிந்துபோகும்; ஆரானவூசிநீரமுதமாச்சுதன்றன்ரோதெளி வாச்சுதமுரியாச்சு, சாரானதென்றனக்கோரிரட்டிப்பாச்சு கன்னி யென்றவூசிநீரிதற்குப்பேரே. (௮௪)

இதுவன்றேவெண்மைசிறக்கிளிஞ்சிலண்டமிதினுடையவிந்தெடுத்துநாதத்தூட்டி, அதியானவண்டமையா விரண்டாம்வைப்பா மதினுடையவிந்துநீர்கிளிஞ்சிநீராம், மதியுடையவஞ்சியிவளோசைக்காரிமயக்கினளென்றனையுமயங்கினேன்யான், பதியானகிரியென்றூர்கிரிதானன்று பகர்கிரியிலமர்தேசியண்டமாமே. (அடு)

தேசிநீர்.

தேசியென்றால்றேசியன்றத்தேசியண்டத் தேசியிவள்குடியிருப்புமூன்றாம்வைப்பு, பாசியென்றூற்பாசிபண்டம் பகராதபொருளையாம்நாலாம்வைப்பு, வாசியென்றால்வாசியென்றாசிநீர்தான் மகத்தானவண்டமையாவைஞ்சாம்வைப்பு, வேசியென்றூவேசியன்றுகுமரியானுள் மேலானவண்டமையாவாறுமவைப்பே (அசு)

வைப்பானவைப்பொன்றுந்தப்போவில்லை வயிரமாமுயிரையாவுரைக்கப்போமோ, உப்பானவுரோமநீரப்பிண்ட முட்டின்சேர்ந்த கருவையாவேழாம்வைப்பு, செப்பரியபொருளிதையார் செப்பவல்லார் செயமானகுருவிருதாளெட்டாம்வைப்பே, அப்பானவப்பதையுமறிந்துகொள்ளு வடங்காதவண்டமையாகுருநீராமே. (அஎ)

கம்பியுப்புப் பாரையுப்பு.

குருவானகுருத்திரண்டொன்பதற்குட் குருநீரைவாங்கியேசுத்திசெய்தால், அருளானகருத்திரண்டுகம்பியாச்சுதற்கடியிற்பாறையெனும்பொருடானுச்சு, பருவமொருபத்துக்குட்பருவப்பெண்ணின்பாலிபத்தையென்னலேசொல்லப்போமே, மருவானமங்கைப்பெண்பெற்றவண்ட மகத்தானவொன்பதற்குட்பத்துமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சுதுபாரண்டத்தினமுரிகங்கை யடங்காதவச்சவத்தாலமுதசுத்தி, பேச்சிதுபார்பேசாதகருவையெல்லாம் பேசிவைத்தேனூந்நூற்றிற்பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளையெல்லாமாட்டினேன்புலத்தியனேயறிந்துகொள்ளு, ஒச்சுதுபார்முறைதவராதின்னுஞ்சொன்னே னுனக்கெய்துமெய்தரியமுத்திதானே.

முத்தியென்றவாறேதோவெனக்குச்சொல்லுமுத்தியென்றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்றபத்தியதுசித்திகோடிபகராகாணுதர்கடாபண்பாத்தானும், பத்தியென்றவாநேதே வெனக்குச்சொல்லும் பாசத்திமகிமையதுபச்சைவன்னம், அத்தியென்றாலத்தியக்கார்தாஞ்சொல்வா ரடிமுடியினுள்ளிருந்தவாணையாமே. (கூ௰)

ஆனையென்றவாரேதுசொல்வீரையா வானைஎன்றரசமதுதான் விந்துபாரு, ஆனையென்றுலானையதுமதத்தயானை யப்[illegible] தனையாம்வெல்வார், ஆனையென்றவாரதனைச்சொல்வீ[illegible] விந்துநாதமதினஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனைஎன்றசோணைபக[illegible] தாஞ் சொல்லாதமவுனமதுசொல்லக்கேளே. [illegible]

சல்லிவேர்.

கேடென்னச்சீடன்மகிழ்ந் தெனையாளென்று கேட்டதினற் கோனென்றும்பரனென்றும்பார், நாளென்றுநானறிந்தவண்ணஞ் சொல்லக்கேளுனென்றவிந்துதான்விருட்சமாகும்கூளென்றசொல் லதுதான்சொல்வீரையா, துகளிலாச்சோதியேயாதியாகும் வேளெ ன்றவேளானவிவரந்தன்னைவிளம்புகிறேன்சல்லிவேரென்றும்பேரே.

பேரானபேரதுதா னண்டம்பேராம் பேசுதற்குநாவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோரனதான்மதனச்சோறுசெப்பரியசோதி மரவேர்தான்சோறு, ஆரானவாரதுதானண்டவாரு மாயிரத்தெட் டண்டமட்டுமளாவும்பாரு, நீரானசாரதுதானண்டச்சாறுநிகழ்த்து சல்லியனுமோர்கொல்லிவேரே. (கூரு)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர்வெல்லுவேரென்றுபேராங் கூறுமொறுசல்லிய மாமர்த்திவேறு, கல்லுவேர்புல்லும்வேரண்டவேறு கருவிருந்தவண் டவேரிதற்கும்பேராம், சொல்லும்வேர்தில்லும்வே ரென்றுபேராஞ் சொற்பெரியகல்லுப்பென்றிதற்கும்பேராம், அல்லும்வேர்வெல்லும் வேர்குருவின்வேரூ டண்டத்தின்மாமென்றுமிதற்குப்பேரே.

மரமென்றுலென்னமரஞ்சொல்வீரையா மகத்தாணவண்டத்தி ன்மரந்தானையா, மரமென்றுலென்னமரஞ்சொல்வீரையா வழலை என்றவாலைரசமரந்தான்பாராய், சரமென்றுலென்னசரஞ்சொல்வீ ரையாசாற்றரியசல்லிவேர்ச்சரந்தானையா, அரமென்றுலென்னவரஞ் சொல்வீரையா வகண்டமென்றவகண்டத்தின்வரத்தின்பேரே. கூடு

பேரானபெயர்களெல்லாம்வெளியதாகப் பேசினேன்புலத்திய னைஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரறியபதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம் பகல்போலேவிளக்கிவிட்டேன்பண்பாய்ப்பாரு,சீராகவெவர்களிவ்வண் ணஞ்சொன்னார் சீர்தூக்கிப்பார்க்கினிலையானேவைய, ஆரானவறை குறைகளற்றுப்போக வாதிதொடடந்தமட்டுமறைத்திட்டேனே.

அறைத்திட்டேனின்னூலை வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடிவிழு ந்துதலைதெறித்துப்போவார், குறைந்தும்குருமொழியை வெளிவிட் டக்காற் கோசுயிடியவாதலையில் விழுமன்றேபார், சிறந்தபுகழ்ச்சத

கோடி ரிஷிகள்சாபஞ் செகறகுருவின் சாபமதுவந்துசார்றும், மறிந் தோடச்சாபங்களனைத்துந்தீர்த்தேன் மகத்தான வைந்நூற்றைபட க்கம்பண்ணே. (௬௭)

பண்ணப்பாபராபரத்தின் கிருபையாலே பாரித்தேனனைத்தினு க்கும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பாகண்மணியே சாற்றலுண் ணுக் கருவெல்லாமுன்றனுக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன், விண்ணப் பாவின்ணுக்குண்மணியேயென்றன் வேதாந்தசித்தருக்குள் விளங் கும்வாழ்வே, நண்ணப்பாநாதாந்தப்பொருளைப்போற்று நயமான வென்குருவுமுரைத்தார்காணே. (௬௮)

காணவென்றுநெடுந்தூரமென்றேவாடிக்கலங்காதேஎன்மகனே கருவைக்கொண்டு, மாணவென்றுநல்லவழியித்தென்றேகிமகத்தான வண்டசராசரங்களெல்லாம், காணவேகண்டுதெளிந்திடுமாறுசுக் கரு ணைபொழிஎன் குருவாங்குமரவேளும், யாணர்நிறையாதியந்த மிது வேஎன்று மண்டசத்தசாகரமுமிதுவென்றூரே. (௬௯)

இதுவன்றேவண்டபகி ரண்டமென்று மிதமானவண்டம்பே ரண்டமென்றும், பதியென்றேபரமென்றேயைஞ்சாங்காண்டம் பக ருகின்றபேரண்டப்பதியாமென்றும், மதியொடுசேர்மவுனவண் டமி வேஎன்றுமகத்தானவென் குருவுமுபதேசித்தார், சதுர்பெறுசற்குண நிதியேயறிந்துவாழ்த்தி சாற்றுபரிபாடைமுற்றுமுற்றிற்றன்றே.

ஐந்தாங்காண்டம் முற்றிற்று.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத் திரட்டு.

முற்றிற்று.

ஆககாண்டம் ௫-க்கு விருத்தம் ௩௱௨.